

ஞானம்

237

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

விலை :
ரூபா 100/=

சிவபூமி
அரும்பொருட்காட்சியகம்

ஒள்: 20

கடர்: 09

237

பகீர்தவ்னீ மூலம் வீரீவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்!

வெள்ளத்தின் பெருக்கையோல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மீமவமாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடரெல்லாம்
விழிபெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

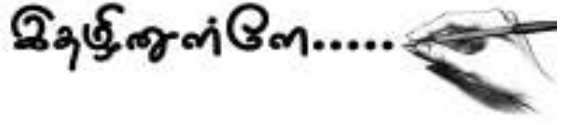
ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாலசீசந்திரன்

தொடர்புகளுக்கு

- தொ.பேசி.**   ↪ 0094-11-2586013
                  ↪ 0094-77-7306506
- தொ.நகல்**   ↪ 0094-11-2362862
- இணையம்**   ↪ www.gnanam.info
                  ↪ www.gnanam.lk
- மின்னஞ்சல்** ↪ editor@gnanam.info
                  ↪ editor@gnanam.lk
- அஞ்சல்**   ↪ 3B-46th Lane, Colombo-6,
                  Sri Lanka
- வங்கி விபரம்** ↪ T. Gnanasekaran
                  Acc. No. - 009010344631
                  Hatton National Bank,
                  Wellawatha Branch.
                  Swift Code : HBLILKX
                  (மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
                  பவர்கள் வெள்ளவத்தை தபாற்
                  கந்தோரில் மாற்றுக்கூடியதாக
                  அனுப்புதல் வேண்டும்)
- சந்தா விபரம்** ↪ Sri Lanka
ஒரு வருடம்	: ரூ 1,000/=
ஆறு வருடம்	: ரூ 5,000/=
ஆயுள் சந்தா	: ரூ 20,000/=
ஒரு வருடம்	
Australia (AU\$)	50
Europe (€)	40
India (Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada (\$)	50
UK (£)	40
Singapore (Sin. \$)	50
Other (US \$)	50

- ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களை பொறுப்பானவர்கள்.
- புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகிய வற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.
- பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
- படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்படும் பின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

- **கவிதைகள்**
  - ராணி சீதரன் 06
  - கோத்திரன் 08
  - நட்சத்திரப்பிட்டி 12
  - யாழ். அஸீம் 15
  - வேற்கேணியன் 18
  - நிலவூர்ச்சித்திரவேல் 22
  - திருமதி கலாநிதி ஜீவகுமாரன் 28
  - மொழிவரதன் (ஹைக்கூ) 28
  - இர்சாத் இமாமுத்தீன் 34
  - ரிஷாத் எம். இம்தியாயஸ் 36
- **சிறுகதைகள்**
  - முஸ்லீன் 03
  - கே. எஸ். சுதாகர் 13
  - வே. தில்லைநாதன் (குறுங்கதை) 23
  - இணுவை இரகு (குறுங்கதை) 24
- **கட்டுரைகள்**
  - நாட்டிய கலாநிதி கார்த்திகா கணேசர் 09
  - வாகரை வாணன் 19
  - சோ.பத்மநாதன் 25
  - வடகோவை பூ.க. இராசத்தினம் 29
  - என். செல்வராஜா 32
  - கலாபூஷணம் எஸ்.ஐ. நாகூர்கனி 35
  - பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம் 37
- **பத்தி**
  - தமிழ்மணி மானா மக்கீன் 41
  - பேராசிரியர் துரை மனோகரன் 43
- **சமகால கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்**
  - கலாபூஷணம் கே. பொன்னுத்துரை 46
- **வாசகர் பேசுகிறார்** 48

அசிரியர் பக்கம்

**தமிழ் மக்களின் பாரம்பரிய வரலாற்றையும்
பண்பாட்டையும் எடுத்தயம்பும் ஓர் அரிய கருவூலம்!
சீவநூல் அருங்காட்சியகம்**

யாழ்ப்பாணத்தின் நுகழ்வாயிலான நாவற்குழியில் 25-01-2020 அன்று சிவபுமி அருங்காட்சியகம் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இது ஈழத்தமிழர் வரலாற்றில் புத்தாக்கம் தரும் ஒரு புதிய புலர்வு என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. வடபுல மக்களின் முன்னோர்களால் பேணப்பட்டு வந்த பாரம்பரிய மரபுரிமைச் சொத்துக்கள் இவ்வருங்காட்சியகம் மூலம் அருத்துவரும் சந்ததியினருக்கு சிந்தாமல் சிதறாமல் சிறிதும் பிசகாமல் கையளிக்கப்படுகிறது.

பன்னிரண்டு பரப்புக் காணியில் மூன்று தளங்களில் அமைக்கப்பட்ட கட்டிடத்தில் இந்த அரும்பொருள் காட்சியகம் அமைந்துள்ளது. இக்காட்சியகத்தின் முன்னால் உள்ள திறந்த வெளியில் பார்வையாளரின் கவனத்தை முதலில் ஈர்ப்பது தமிழ் மன்னர்களின் சிலைகளாகும். யாழ்ப்பாணத்தில் நல்லூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு 350 ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாக ஆட்சிசெய்த 21 தமிழ் மன்னர்களின் சிலைகள் இரு மருங்கிலும் கம்பீரமாகக் காட்சிதருகின்றன. சிறப்பாக அமைக்கப்பட்ட பீடங்களில் மன்னர்களின் சிலைகள் வடிவமைக்கப்பட்டு பீடங்களின் கீழ் மன்னர்களின் ஆட்சியாண்டுகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளமை, அவர்கள் பேணிய ஆட்சியின் தொடர்ச்சியைக் காட்டுவதாக அமைகிறது. யாழ்ப்பாண இராசதானிக்குள் நுகழ்ந்துவிட்ட ஓர் உணர்வை இச்சிலைகளும் சுற்றுப்புறச் சூழலும் ஏற்படுத்துகின்றன.

இடது புறத்தின் ஒரு பகுதியில், ஆறேழு தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் வடபுலத்தில் போக்குவரத்துக்குப் பாவிக்கப்பட்ட மாட்டுவண்டில், கிருகு வண்டில், கார், தட்டிபஸ், போன்றவற்றின் மாதிரிகளைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

அருங்காட்சியகத்தின் உள்ளே நுகழ்ந்தால், மூன்று தளங்களில் வடபுல மக்களின் பூர்வீக வரலாற்று அடையாளங்களைப் பார்க்க முடிகிறது. மரபுரிமைச் சின்னங்கள், பாரம்பரிய பாவனைப் பொருட்கள், தமிழ் மக்களின் கடந்த கால வரலாற்று அடையாளங்கள், பண்பாட்டை வெளிக்காட்டும் ஓவியங்கள், புகைப்படங்கள், அறிஞர்களின் புகைப்படங்கள், யாழ்ப்பாணத்தை மையமாகக் கொண்டெழுந்த பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் போன்ற இன்னும் பலவும் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பொருட்கள் அருங்காட்சியகத்தைப் பார்க்க வருபவர்களுக்கு தமிழர் பற்றிய, நாம் அறிந்திராத வரலாற்றுச் செய்திகள் பலவற்றைக் கூறுகின்றன.

வடபுலத் தமிழர்கள் எங்கிருந்து வந்தார்கள்? எப்படிச் சிறப்பாக வாழ்ந்தார்கள்? என்பனவற்றைப் படம்பிடித்துக்காட்டி அவர்கள் தற்போது எப்படி வாழ்கிறார்கள்? எதிர்காலத்தில் எப்படி வாழவேண்டும்? போன்ற சிந்தனைகளை எழுப்பும் திசைகாட்டியாக இந்த அருங்காட்சியகம் திகழ்கிறது.

போர்க்காலத்தில் அதிகளவிலான வடபுல மரபுரிமைச் சின்னங்கள் தென்னிலங்கைக்கும், பிற நாடுகளுக்கும் கடத்தப்பட்டன. தென்னிலங்கை வர்த்தகர்கள் வீடு வீடாகச் சென்று குறைந்த விலையில் மரபுரிமைச் சின்னங்களைக் கொள்வனவு செய்து அவற்றை பிறமாவட்டங்களில் உள்ள கடைகளில் விற்பனைப் பொருட்களாக்கிய சம்பவங்களும் நடந்தேறியுள்ளன.

நமது நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பின்னர் தமிழ் மக்களது பாரம்பரிய வரலாற்று மூலங்கள் பல திட்டமிட்டு அழிக்கப்பட்டுவருவதையும், தொடர்ந்து ஆட்சி அதிகாரங்களில் இருக்கும் அரசுகளால் கையகப்படுத்தப்பட்டு வருவதையும் யாவரும் அறிவர். மாணவர்களுக்கான பாடநூல்களிலேகூட வடபுலத்திலே நல்லூரைத் தலைநகராகக் கொண்ட தமிழர் அரசாட்சி இருந்தது என்ற வரலாற்று உண்மை தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய சூழலிலேதான் இந்த அருங்காட்சியகத்தின் முக்கியத்துவம் பன்மடங்காகிறது.

இந்த அருங்காட்சியகம் வடபுலத் தமிழர் வரலாற்றில் ஒரு பாரிய முயற்சி. இதனைத் தனிமனிதனாக இருந்து திட்டமிட்டு அமைத்த கலாநிதி ஆறு திருமுருகன் அவர்களுக்கு ஈழத்தமிழினம் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளது.

முஸ்லீன், 2004இல் 'அக்கினிச் சுவாசம்' எனும் பாடல் அலபத்தைத் தயாரித்து வெளியிட்டதோடு அதில் ஆறு பாடல்களையும் எழுதினார். இதுவே முதலாவது படைப்பும் கூட. இதுவரையும் 12 பாடல்கள் எழுதியுள்ளார். 05 குறும்படங்களைத் தயாரித்துள்ளதன் ஏழு குறும்படங்களை இயக்கியுள்ளார். 2013இல் அரச திரைப்படப் பிரிவின் சிறந்த ஆவணப்பட இயக்குநருக்கான விருதைப் பெற்ற இவர் 12 ஆவணப் படங்களை இயக்கியுள்ளார். ஐந்து நாடகங்களை மேடையேற்றியிருக்கின்றார். இதுதவிர மூன்று ஒலிப்புத்தகங்கள் மற்றும் இரண்டு வீடியோ சஞ்சிகைகளையும் வெளியிட்டுள்ளார். ஆறு நூல்களையும் பதிப்பித்தார்.

2009ல் ஜப்பான் பிலம் கிறேவ் இன்டர்நேஷனல்-டிஜிப்ளேன் ஆகியவற்றின் சினமாப் பயிற்சிக்கான புலமைப் பரிசில் பெற்று அசுசி ஒஷினோவின் பாசறையில் பயிற்சியை நிறைவு செய்தமை, ஈரான் இஸ்லாமிய குடியரசின் கலாசாரப் பிரிவுக்காக Iranian cinema toward perfection எனும் தொகுப்பைத் தயாரித்தமை, எப்.பீ.ஏ ஸ்ரீலங்கா ஏற்பாட்டில் நாடளாவிய ரீதியில் இடம்பெற்ற குறும்படப் பயிற்சிப் பட்டறையில் பிரதான பயிற்றுவிப்பாளராகவும், விரிவுரையாளராகவும் உள்வளத் துணையாளராகவும் செயற்பட்டமை ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கன.

மௌனப் போரும், புன்னகை ஆயுதமும் (2012)வேப்பம்பழச் சுவையும் புழுதி வாசனையும்(2018), நிமிரக் காத்திருக்கும் புரட்சியின் வளைவு (2019) ஆகிய மூன்று கவிதைத் தொகுதிகள், ஹராங்குட்டி (2012), பிணந்தின்னிகள் (2018) கன்றுக்குட்டி (2019) ஆகிய மூன்று சிறுகதைத் தொகுதிகள், இரத்தக் குளியல் (2017) நாவல் என பல படைப்புகளைத் தந்த இவர் 2012ஆம் ஆண்டுக்கான சிறந்த சிறுகதைத் தொகுதிக்கான கிழக்கு மாகாண சாகித்திய விருதையும் 2016ல் கிழக்கு மாகாண இளங்கலைஞர் விருதையும் (காட்சியூடகத் துறைக்களித்த பள்ளிப்புக்குக்காகப்) பெற்றார், 2017இல் சிறந்த நாவலுக்கான (ஷோர்ட்லிஸ்ட்) பெயர்வே விருதும் கிடைத்தது தமிழ்மீரர் பத்திரிகையின் இலக்கியப்பகுதி பொறுப்பாசிரியராகச் செயற்பட்ட இவர் தற்போது புதியமாற்றம் பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியராவார். கவிதை, சிறுகதை, நாவல், பத்தி, கட்டுரைகள், திறனாய்வு, பாடல், சினமா, மொழிபெயர்ப்பு, நாடகம், ஊடகம் எனப் பல்துறைசார்ந்த செயற்பாட்டாளராகத் தனது பங்களிப்புகளை ஆற்றிவருகின்றார்.

அதிகாலைக் குளிர் நடுக்கத்தைப் பரிசளித்துக் கொண்டிருந்தபோது குவைத் -ஈராக் எல்லைப் பகுதி பரபரப்பாக இருந்தது. குவைத்தின் அமெரிக்க இராணுவ மத்திய முகாமிலிருந்து இன்னும் சற்று நேரத்தில் அமெரிக்க ரோந்துப் படைகள் வந்துவிடும். அதனைப் பின்பற்றி வாகனத்தொடரணி தனது பயணத்தை ஈராக்கை நோக்கி ஆரம்பித்துவிடும். அமெரிக்க இராணுவத்தின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள அனைத்துப் பகுதிகளிலும் பல்வேறு பணிகளைச் செய்வதற்காக உயிரைப் பணயமாக வைத்த அறுநூறு ஊழியர்கள் மரண அமைதியுடன் இருந்தார்கள். பெரிய சம்பளத்துக்காக ஒரு வருட ஒப்பந்தத்தை அவர்கள் செய்திருந்தாலும் அந்தப்பயணந்தான் அவர்களின் இறுதிப் பயணம் என்ற எண்ணம் அனைவருக்குள்ளும் ஒரேமாதிரியாகத் தோன்றி ஓடிக்கொண்டிருந்தது. யாரும் யாருடனும்

பேசிக்கொள்ளவில்லை. யாரும் யாரையும் முகம் நோக்கவில்லை. பன்னிரண்டு மாத ஓய்வூதியில் ஆறுமாதப்பணம் முன் கூட்டியே கிடைத்துவிட்டது. அதனால் கிடைத்த சிறிய ஆறுதல் மட்டுமே அவர்களை சுவாசிக்கச் செய்தது. ஆபத்து நிறைந்த பாலைவனப் பயணம். எந்த நேரத்தில் எந்த வண்டி எந்தப்பக்கம் இருந்து தாக்கப்படும் என்பது பற்றி யாருக்கும் தெரியாது.

கன்வேய்க்குப் பொறுப்பான அமெரிக்க இராணுவ அதிகாரி செல்லத் தயாராக இருந்த நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட வாகனங்களை ஒவ்வொன்றாக இறுதி செய்துகொண்டிருந்தார். இரண்டு ஹெலிகப்ளர் மிகவும் தாழ்வாகப் பறந்து சென்றன. அதனைத் தொடர்ந்து டாங்கிகள் நகரத் தொடங்கின. எல்லா வாகனங்களும் தேவையானளவு இடைவெளிவிட்டு சம வேகத்தில் பயணத்தை ஆரம்பித்தபோது ஒரு மனிதக் குரல்கூடக் கேட்கவில்லை. இதற்கு மேலும் என்னால் அமைதியாக இருக்க முடியவில்லை. பக்கத்தில் இருந்த ராணுவச் சிப்பாயிடம் எதையாவது பேசலாம் என்றால் வெடிக்கத் தயாரான துப்பாக்கியை அவன் சின்சியராக இறுகப் பற்றியிருந்த விதத்தைப் பார்த்ததும் அமைதியாக இருந்துவிட்டேன். அவனது கவனத்தைக் குலைத்த பாவம் எனக்கெதற்கு.

அழகான ஈழ தேசத்தில் விடுதலைப் புலிகளால் திணிக்கப்பட்டு அனுபவிக்காத மரணபயத்தையா இங்கு அனுபவித்துவிடப் போகின்றோம் என்ற திமிர் என்னை இயல்பாக இருக்கச் செய்தது. மட்டக்களப்பில் பிரதான பாதையைத் தவிர அனைத்துப் பகுதிகளும் விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த காலத்தில் மும்முரமான யுத்தம் நேரங்காலம் இல்லாமல் நடந்துகொண்டேதான் இருந்தது. அப்போது பிரதான வீதியால் செல்லும் இராணுவ கன்வேயின் வாகனங்களை எண்ணிக் கொண்டிருந்த சிறுவயது அனுபவத்தோடு இப்போதைய நிலையை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது எனக்குச் சிரிப்பாக இருந்தது. வாகனத் தொடரணி தாக்கப்படுதல் என்பது ராணுவப் பார்வையில் பெருந்த அவமானமும் தோல்வியுமாகும். அதனால் தொடரணி சென்று முடியும் வரை மணித்தியாலக் கணக்கில் வீதியோரத்தில் கொளுத்தும் வெயிலில் தலையைக் கீழே தொங்கவிட்டபடி மக்களை நிறுத்திவைக்கச் செய்த அச்சம் சாமானியமானதல்ல. காலம் செல்லச் செல்ல விடுதலைப்புலிகள் விதைத்த அச்சத்துக்குள்

நானும் அடிமையாக வாழ்ந்துகொண்டிருந்ததை உணர்ந்தபோது மொத்தமாக எங்களில் யாருக்கும் குரல் இருக்கவில்லை. எனது குரல் எங்கே போனது அதை எப்படி இழந்தேன் என்று தேடத் தொடங்கியபோது நான் உணர்ந்த அவமானம் என்னைத் துரத்தித் துரத்தி அடித்தது. எனது குரலை நான் கண்டு பிடித்து அதை ஒலிக்கச் செய்தபோது எல்லோரும் அந்நியமாகப் பார்த்தார்கள். விடுதலைப்புலிகள் தமக்கு எதிராக ஒலிக்கும் அந்தக் குரலை நிரந்தரமாக அடக்கிவிட முனைந்தார்கள். அந்தப் போராட்டத்தில் எதிர்த்து நிற்க முடியாமல் நான் தோற்றுப்போய் பின்வாங்கி துப்பாக்கிச் சூட்டை வாங்கிக்கொண்டு உயிரைப் பாதுகாப்பதற்காக ஓடிப்போய் பதுங்கிய இடம் குவைத். பதுங்கினால் பாயத்தானே வேண்டும். அந்தப் பாய்ச்சலுக்காக என்னை நிறையவே தயார்படுத்த வேண்டியிருந்தது. என்னைத் தயார்படுத்திக் கொள்ளும் பாதையில் ஓர் அங்கமாக உளவுப் பணியைத் தேர்வு செய்து யார்யாருக்கோவெல்லாம் உளவாளியாக இருந்து இன்னும் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றேன். ஏனெனில் மீளவும் நாட்டுக்குச் சென்று புலிகளுக்கு கிலி கொடுக்கும் சக்தியாக நான் செயற்பட வேண்டுமல்லவா. அதனால் ஒருவன் புலி என்று தெரிந்து விட்டால் அவனை நான் எந்தத் தேசத்திலும் சம்மா விடுவதில்லை.

இப்போது அமெரிக்க இராணுவத்தின் பாதுகாப்பு எல்லைக்குள் இருந்துகொண்டு அவர்களின் எதிரிகளுக்கு உதவி செய்து கொண்டிருக்கின்றேன். எனக்குக் கொண்டு வரக்கூடாது பயணம் வெறும் இருபது நாட்களுக்கானது. ஓர் உளவுப் பணி நிமித்தம் செய்து கொண்ட ஓய்வூதியாளரம் அந்தக் கால எல்லைக்குள் எனக்கு வழங்கப்பட்ட தகவல் பரிமாற்றப் பணியைச் செவ்வனே செய்துவிட்டு அங்கிருந்து கிடைக்கும் தகவலை நேரடியாகப் பெற்றுக்கொண்டு எவ்வகையிலும் கசிந்திடாபடி மீளவும் நான் திரும்பி வரவேண்டும். ஏதாவது இசகுபிசகாகினால் எனது உயிருக்கு துளியும் உத்தரவாதம் கிடையாது. உடனடியாகச் சுட்டுத்தள்ளிவிட்டு உலகப் பயங்கரவாதியின் இறப்பை உலகுக்கு பிரகடனப் படுத்துவார்கள். அல்லது நிச்சயமாக குவாந்தனாமோ சிறைதான் கிடைக்கும்.

“அம்மார் வெரி கெயார்புல்” என்று கொன்வே கொமாண்டர் என் தோளை அழுத்தித் தட்டும்போதே இரண்டு அமெரிக்கச் சிப்பாய்கள் எனது பாதுகாப்பில் கரிசனை கொள்ளத் தயாராகி இரு பக்கத்திலும் நின்றார்கள்.

உலகத்துக்குப் பச்சைப் பொய்யைச் சொல்லி விட்டு ஆக்கிரமிப்புச் செய்திருக்கும் அமெரிக்கப் படைகளுக்கு எதிராகப் போராடும் ஈராக்கின் தேசியவாதிகள் தமது தகவல் பரிமாற்றத்துக்கு அமெரிக்கப் படைகளையே பயன்படுத்தும் ஆச்சரியமான வழிமுறையை தம்மை உலக வல்லரசாக்கி மார்தட்டிக்கொள்ளும் அவர்கள் கடைசி வரையும் கண்டுபிடிக்கவே இல்லை. அவர்களுக்கு எதிரான செய்தியை அவர்களது பாதுகாப்புடன் சுமந்து செல்லும் நான் இந்தப் பயணகாலத்தில் அவர்களால் கட்டாயம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய நபராகவும் இருந்தேன். அவ்வளவு தான் அவர்களது புத்திசாலித்தனம். பொய்யும் புரட்டும் புத்திசாலித்தனமாக மாறி விடுவதுமில்லைத்தானே.

பயணத்தின் பாதுகாப்பை மீளவும் உறுதிப்படுத்த ஹெலிகள் சென்றவழியே திரும்பின. பாலவனப் பகுதி முடிந்து குடியிருப்புப் பகுதியை அண்மித்த போதுதான் அந்த விபர்தம் மிக வேகமாக நடந்தேறியது. எங்கிருந்து தாக்கப்படுகின்றது என்பது புரியாமலேயே தமக்கு வசதியான பக்கமெங்கும் சுட்டுத்தள்ளிய இராணுவத்தின் வெடியோசையிலேயே பதட்டமும் பயமும் அப்பட்டமாக வெளிப்பட்டது. அதற்குள் நான்கு டேங்கர்கள் செயலிழந்து புகைந்து கொண்டிருந்தன. பத்து ட்ரக் வண்டிகளாவது முற்றாகத் தாக்குதலைச் சந்தித்திருந்தன. எல்லாத் திசைகளிலும் சிதறிய உடல்களுக்கு மத்தியில் காயப்பட்டவர்களின் அவலப் புலம்பல் இன்னும் திகிலை சூடாக அடிமனதுக்கு ஏற்றிக் கொண்டிருந்தது. துல்லியமான திட்டமிட்ட தேர்வு செய்யப்பட்ட வாகனங்களுக்கு மட்டுமான இலக்குத் தப்பாத தாக்குதல். வாகனங்களின் வேகமும் இடைவெளியளவும் மிகவும் திறம்படக் கணிக்கப்பட்ட தாக்குதலை முறியடிப்பதற்கான எவ்விதமான அவகாசமும் இல்லை. அனுமானிப் பதற்கிடையில் அனைத்தும் நடந்து முடிந்துவிட்டிருந்தன. மிகத் தூரத்தில் இருந்து இயக்கப்பட்ட சக்திவாய்ந்த நிலக்கண்ணிவெடிகளை பறந்து திரிந்த ஹெலிகளால் அடையாளங்காண முடியாமல் போனதில் ஆச்சரியமில்லை. ஆயினும் படைவீரர்கள் தமது அதிர்ச்சியையும் அச்சத்தையும் துப்பாக்கி மூலம் இலக்கின்றித் தாறுமாறாகச் சுட்டுக் களைப்படைந்த போது ஆச்சரியமாக இருந்தது. எல்லா நாட்டிலும் போராட்டக்காரர்களை எதிர்த்துப் போராடும் இராணுவம் முட்டாளாக்கப்படும்

போது மக்களின் வரிப்பணம் இப்படித்தான் வீணாகக் கப்படுகின்றது. அதை யாரும் பொருட்படுத்துவதேயில்லை.

குறுகிய இடைவெளிக்குள் மீட்புப் படையணியும், முதலுதவிப் படையணியும் வேகமாக வந்துசேர்ந்தன. அனைவரும் பொசிஷன் எடுத்து அடுத்த தாக்குதலை எதிர்பார்த்துத் தயாராக இருந்தனர். ஊழியர்கள் ஏற்றப்பட்டிருந்த ஒரேயொரு வண்டி தாக்குதலுக்கு உள்ளாகி இருந்தது. அதுவும் அந்த வாகனச் சாரதியின் அவசரத்தினாலும், கலவரப்பட்ட புத்தியாலும் நேர்ந்த அவலம் என்பது பார்க்கும் போதே தெரிந்தது. நானும் வேகவேகமாக இறங்கி காயப்பட்டவர்களைக் காப்பாற்றும் முதலுதவி அணிக்கு ஒத்தாசைகள் வழங்கத் தொடங்கினேன். “அம்மா அம்மா” என்று தேன் தமிழில் ஒரு புலம்பல் ஒலி தெளிவாக என்காத்தில் ஒலித்தது. அந்தத் திசையை நோக்கி நகர்ந்து உரிய நபரை இனங்காண்பது யுத்தகளத்தில் தன் ஆருயிர் நண்பனின் உயிரைக் காக்கத் தன்னைத் தியாகம் செய்தல் போன்றேதான் இருந்தது. அவனைப் பத்திரமாக இழுத்துச் சென்று பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்திவிட்டு நிறும்போது அவன் எனது கையை இறுகப் பற்றி உடைந்த அரபியில் கதைக்க முற்பட்டபோது “தமிழில் கதை” என்றதும் அவனுக்கு உயிர் பிழைத்து விடுவோம் என்ற நம்பிக்கை துளிர்விடத் தொடங்கியிருந்தது. எனது கரங்களை இறுகப் பற்றிக் கொண்டான். அவனை அம்பியூலன்சுக்கு மாற்றி முதலுதவிகளை வழங்கிக் காயங்களுக்குக் கட்டுப்போட்டு வைத்தியசாலையில் அனுமதித்துவிட்டு கண்விழிக்கும்வரை பக்கத்தில் இருந்து “பயப்படத் தேவையில்லை, உயிருக்கு ஒரு ஆபத்துமில்லை சரியோ” என்று பொய் சொல்லும் போது அவனது கண்கள் கலங்கியிருந்தன.

அவனால் மெதுவாகப் பேச முடிந்தது. “அண்ணே நான் செத்துவிடுவன் போலக் கிடக்கு” என்றபோதே அவனால் கண்ணீரைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. “திடீர்னு வர்ர சிக்கலான அவசர நிலைமையைச் சமாளிக்கப் போதுமான மருத்துவ வசதி இந்த முகாம்ல இல்லை, அதனால் கெஞ்சம் சிரமமாகத்தான் இரிக்கும் கொஞ்சம் பொறுத்துக்க” என்றதும் அதுதான் தனது மரணத்துக்கான உத்தரவாதமாகக் கண்டான். அதன் பின்னர் அவனது வார்த்தைகள் உடைந்து உடைந்து வெளிப்பட்டன. அவனது சிந்தனைகள் மரணத்தை ஏற்றுக்கொள்ள உணர்வுகளைத்

அன்பு மகனே
என் கருவறைக்குள்
உன்னைச் சிறை வைத்து
கனவுகளைச் சொன்னேன்
தலையசைத்தாய் உதைகொடுத்தாய்
உடல்மொழியால் உறுதிப்படுத்துவதாய்
தவறாக நினைத்தேன்

நீ அப்பாவாகும் போதுதான்
அம்மாவின் அருமையை அறிவாய்
சளியடைத்துச் சுவாசிக்கச் சிரமப்படுவாய்
வாய் வைத்து உறிஞ்சிச் சீர்படுத்துவேன்
நீ தூங்காத பொழுதெல்லாம்
நான் தூக்கத்தை மறந்தேன்

உட்கட்சத்துத் தாய்பாலில்
உள்ளதென்றார்
ஒடித் திரியும் வேளையிலும்
தேடிப்பிடித்துத் திகட்டும்வரை
குடிப்பாய்
பரீட்சைக்குப் படிப்பாய்
பாதுகாவலனாய் பக்கத்திலிருப்பேன்
விளங்காத சமன்பாடுகளை
விளங்கப்படுத்துவாய்
தலையசைத்துச் செவிமடுப்பேன்

உன் உயர்வுக்கான திருப்பங்களில் எல்லாம்
என் அருகிருப்பை அவாவினாய்
திடீர் விபத்தில் சிக்கியவனாய்
காதலுக்குள் விழுந்தாய்
கூடவந்த என்னை
தொழு நோயாளியாக்கித்
தூரத்தே இருத்தினாய்

பாரமாய் இருப்பேனென்று
பயந்தாயோ
முதியோர் இல்லத்து
முகவரியைச் சொன்னாய்
எல்லா வசதிகளும் இருப்பதினால்
இனியேதும் குறையில்லையென்றாய்
உன் பிரிவுதான் பெருங்குறையென்றேன்
விடாப்பிடியாக விதந்துரைக்கின்றாய்
என் வேண்டுகோளை நிராகரித்தபடி

முதுமை
ராணி சீத்ரன்

தயார்படுத்திக் கொண்டிருந்தன. அவனது யோசனையை வேறு பக்கம் மாற்றுவதைத் தவிர வேறு வழியிருக்கவில்லை. அவனது கடவுச்சீட்டை எடுத்து பெயரைப் பார்த்தேன். முஹம்மது அலி முஹம்மது ஹுஸைன் என்றிருந்தது. அவனது பேச்சுக்கும் பெயருக்கும் சம்பந்தமிருக்கவில்லை. முகத்தில் எவ்வித மாறுதலையும் காட்டிக்கொள்ளாமல் அவனுடன் உரையாட ஆரம்பித்தேன்.

“உன்ட பேரென்ன?”

“குசைன்”

“அதில்ல உண்மையான பேரென்ன? உண்மையாகப் பேசு, அப்பதான் என்னால உனக்கு உதவ முடியும். நானும் இலங்கதான், மட்டக்களப்பு”

“சொரி அண்ண, என்ட பேர் சிந்துஜன், நானும் மட்டக்களப்புதான். சமாதான காலத்துல பேர மாத்தி குவைத்துக்கு வந்துட்டன். ஒரு சிங்கள ஆளுக்கிட்டக் கத்ச்சி முஸ்லிமாள்தான் இந்தப் பாஸ்போர்ட் எடுத்துத் தந்தாரு”

“அப்ப நீ இயக்கமா?”

அவன் தலையை மட்டும் அசைத்தான். அவனுக்கு முன்னால் மரணம் நின்றுகொண்டிருந்தது. ஆயினும் அவன் சொல்லும் தகவல்கள் உண்மைதான் என்று நம்ப முடியாது. பெயர் மாற்றிக்கொண்டு எதற்காக அவன் இங்கு வந்தான்? நாட்டிலிருந்து வெளியேற வேண்டிய அவசியம் என்ன வந்தது? சிலவேளை இவனும் புலிகளின் உளவுப்பிரிவு உறுப்பினனா? அவன் உளவுப்பிரிவு உறுப்பினன் என்றால் நிச்சயமாக எடுத்தோம் கவுத்தோம் என்று காரியம் செய்திருக்க மாட்டான். அவனது பின்னணி குறித்து கவனம் ஓடிக் கொண்டிருந்தது. பேச்சுக் கொடுப்பதென்று முடிவு செய்தேன். படுகாயம் பட்ட அவனிடம் கிட்டத்தட்ட விசாரணைக் கொப்பான கதையாடல் மனசுக்குக் கஸ்டமாக இருந்தது. புலிகள் மீதான வெறுப்பும் ஆத்திரமும் அப்படியே என் கண் முன்னால் பேருருவமாக

எழுந்து நிற்க அவனை முறைத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். என்னுடைய பகைவன் எனது காலடியில் வீழ்ந்து கிடக்கின்றான். அவனைக் கொல்வதுதான் எனக்கு அமைதியைத் தரக்கூடும் என்று யோசிக்கும்போது எனது கரங்களை அவன் பற்றியிருந்தான்.

“அண்ணே நான் செத்துட்டா என் பொணத்த இங்கேயே புதைக்கச் சொல்லுங்க, அண்ணே நீங்க ணெண்டு வேல செய்யனுமண்ணே, இந்த ஆறு மாசத்துச் சம்பளத்த இயக்கத்துக்குத் தாரதா சொல்லி இருந்தன். ருமைத்தியா கத்தா முனு பள்ளிக்குப் பக்கத்துல பக்காலா போட்டிருக்கிற நாதுக்கிட்ட ரெண்டாயிரம் தினார் காசிரிக்கி அத எடுத்து முர்காப் ஐபிசி பில்லிங் பக்கத்துல சிட்டி சலூன்ல என் பங்குன்னு சொல்லிக் குடுத்திருங்க. அப்பியே என் சாவப் பத்தியும் சொல்லிருங்க, கம்பனி இன்சூரன்ஸ் காசு தரும் அத எங்கம்மாக்கிட்டக் குடுத்துவிடுங்க, அவக்கு ஆஸ்துமா இருக்கு பிள்ஸ் அண்ண, நீங்க கடவுள் மாதிரி அண்ணே”

“இல்லாடா பயப்படாத உன்னைக் காப்பாத்திருவாங்க” அவனது கண்களில் கண்ணீர் பொசிந்தது. அவன் சாவுக்காக அச்சப்படவில்லை இதுவரை எதற்காகவும் அழுதவழிகளும்ல்ல போன்று தெரிந்தது. ஆயுதம் தூக்கியவன் எதற்காக அழுதிருக்கின்றான். இரும்புத் துப்பாக்கி மாதிரி விறைப்பாக வளைந்து கொடுக்காது கண்கலங்காது கம்பீரமாக மனசையும் உணர்வுகளையும் கொண்டுவிட்டு மலைமாதிரி இருப்பவன்தான் போராளி என்ற பிரமைக்குள் எல்லோரையும் போல அவனும் பீடிக்கப்பட்டுத்தான் இருப்பான். எத்தனை மரணங்களைத் தாண்டி நான் பயணப்பட்டிருக்கின்றேன். எங்காவது கண்கள் கலங்கியதா எனக்கு! வாழ்க்கையில் பல உணர்வுகளைத் தொலைத்துக் கொண்டிருக்கும் போலி விறைப்புக் காட்டுகின்ற துப்பாக்கி மனிதர்கள்.

நான் யாரென்பதை வெளிப்படுத்திவிட்டு இனி இராணுவத் தோரணை உரையாடல் மட்டும்தான் சரியெனப்பட்டது. அவனிடம் உண்மையைச் சொல்லுவோமா என்று யோசிக்கும்போதே அவன் எனது கரங்களை அழுத்தினான்.

“அண்ணே, நான் பொழைக்க மாட்டன் போலத் தெரிது, என் அம்மாக்கிட்ட என் சாவச் சொல்லிராதீங்க” அவன் தனது மரணத்தை ஆத்மார்த்தமாக உணரத் தொடங்கிவிட்டான். குண்டு வெடிப்பில் சிக்கினால் ஏற்படும்

மரணங்கள் வித்தியாசமானவைதான். ஒருவனை மிகவும் திடமாக வைத்திருந்து நம்பமுடியாத விறைப்போடு பலவீனப்படுத்திக் கொண்டுவிடும். மரணத்தை கம்பீரமாக எதிர்கொள்ள ஒரு ராணுவ வீரனால்தான் முடியும். அந்த வீரர்களை அவனது முகத்தில் பிரதிபலிக்கத் தொடங்கியது.

“சரி அதெல்லாம் விடு என்னால் முடிந்தளவுக்கு உன் எதிர்பார்ப்புகள் நிறைவேற்றுவன், நீ ஏன் கள்ளப் பாஸ்போர்ட்ல நாட்டவிட்டு வந்தாய்”

“மட்டக்களப்பு ஜெயில்ல இருந்து அன்புமணியோட தப்பின எட்டுப்பேர்ல நானும் ஒருத்தன், அதுக்குப் பிறகு சமாதானம். அம்மான் செய்த துரோகம் உயிருக்கு உத்தரவாதமில்ல அதனால் தப்பி வந்துட்டன். வன்னியில் இருந்து தொடர்பப் பேணி இங்க புலனாய்வு பிரிவில்தான் இருந்தன், என் சாவுக்கு மாவீரன் பாட்டிசைக்க ஆள் இல்லாமப் போயிட்டண்ணே”

“அந்தக் கவலய விடு உன் வித்துலுக்கு முடிந்தளவு சரியான இறுதி மரியாதையைச் செய்ய முயல்கின்றேன்” ஏதோவொரு நம்பிக்கையில் என்னைப் பார்த்தான். அந்தப் பார்வையில் நான் யார் என்ற கேள்வி தொக்கி நின்றது. பதில் அவனுக்குப் பயன்றது. ஏனெனில் இப்போது அவனுக்கு நான்தான் எல்லாமே என்ற நிலை.

“உலகத்துல கடைசி வரையும் ரகசியம் என்று ஒண்டு இல்ல என்னை அண்ணே”

“ஏன் அப்டிச் சொல்றாய்?”

“இதுவரைக்கும் யாரென்டே தெரியாமல் வாழ்ந்த நான் இப்ப எல்லா உண்மையையும் யாரென்டே தெரியாத உங்கக்கிட்டச் சொல்லிக் கிட்டருக்கன் பாருங்கோ”

“அதான் வாழ்க்கை, ஒரு புள்ளியில் முடியும் போது எதிரியென்டாலும் நம்பித்தானாகனும், அது செரி இங்க உங்கட தேடுதலுக்குள்ள இருக்கின்ற பெயர்களைச் சொல்லு”

அவன் மிகவும் முடியாமல் அவதிப்பட்டான். அதிகமாகக் குருதி வெளியேறி இருந்தது. அவனது உடல் சூடு குறைந்து கொண்டே சென்றது. இன்னும் விஷேட மருத்துவக்குழு வந்து சேரவில்லை. அதுவரைக்கும் அவன் தாங்கமாட்டான் என்று எனக்குத் தெரிந்தது. எனது கேள்வி அவனுக்குள் என்ன உணர்வை ஏற்படுத்தியதோ தெரியவில்லை. சித்திரவதைப்பட்டு உண்மையைக் கடித்துக் கொண்டிருக்கும் திமிர்பிடித்த வீரனின் உரம் அவனது முகத்தில் பிரதிபலித்தது.

“பீஸ் சொல்லுடா, ஏன்னா நானும் நீங்க தேடும் ஆட்கள் பட்டியலில் இருக்கலாமனு எனக்குத் தெரியும்” என்று அவனைப் பார்த்துப் புன்னகைத்தேன்.

அவன் அமைதிக்கு நீண்ட நேரம் எடுத்துக் கொண்டான். அவனால் பேசுவது மிகவும் சிரமமாக இருந்தது. ஒவ்வொரு சொல்லாக அடுக்கினான் அதன் ஒலியும் சுருதியும் குறைந்து கொண்டே சென்றது

“ஒரு டிசம்பர்ல உங்களுக்கு குடு பட்டிச்சா அண்ணா”

நான் தலையசைத்தேன். அவன் புன்னகைத்துக் கொண்டான். “மு..க..ம...ட்” ஒவ்வொரு எழுத்தாக மிகச் சிரமத்தோடு உச்சரித்தான். பார்வையால் பேசினான் ஆம் என்று தலையசைத்தேன். அப்படியே குனிந்து காதினுள் “இப்போது அம்மார்” என்றேன். அவனது கைகள் எனது கையைப் இறுகப் பற்றிக் கொண்டிருந்தன, மீண்டும் அவனது கண்களில் இருந்து இரண்டு சொட்டுக் கண்ணீர் வந்தது. “அ...ம்...” என்றதோடு புன்னகை பூத்தபடி என்கரங்களை மிக அழுத்தி இறுக்கினான்.

அவன்மீது எனக்கிருந்த கொலைவெறி ஒரு கணத்தில் எங்கு போனதென்றே தெரியவில்லை. மனிதம் எல்லாவற்றையும் வென்று அமைதியாக என்னைச் சூழ்ந்து நின்று கொண்டிருந்தது. பகைவன் எதிரி நண்பன் எல்லாமே வெறுமையாகி நின்ற பயனற்ற பொழுதில் விஷேட வைத்திய குழு இன்னும் சற்று நேரத்தில் வந்துவிடுமென்ற அறிவித்தல் கேட்டது.

0 0 0

குறிப்பு 01: ருமைத்தியா கத்தா மூனு பள்ளிக்குப் பக்கத்துல பக்காலா போட்டிருக்கிற நாதனுக்கிட்ட ரெண்டாயிரம் தினார் பற்றி விசாரித்தபோது அப்படி ஒரு தீனார்கூட தன்னிடமில்லை என்று வாதிடும்போதே அவன் சொல்லும் பொய் பளிச்செனத் தெரிந்தது.

குறிப்பு 02: முர்காப் ஐபிசி பில்லிங் பக்கத்தில் இருந்த சிட்டி சலூனில் அவனது மரணச் செய்தியைச் சொல்லி ஒரு வாரத்தின் பின் எதேச்சையாக அங்கு எட்டிப் பார்த்தேன் அவனுடைய படத்துக்குப் பக்கத்தில் எண்ணெய் விளக்கு எரிந்து கொண்டிருந்தது.

குறிப்பு 03: சரியாக நான்கு வருடங்கள் பாதுகாத்த அவனது காப்புறுதிப் பணம் ஐந்து லட்சம் ரூபாயோடு அவனது அம்மாவின் இருப்பிடத்தைத் தேடிக் கண்டடைந்த போது அக்கம் பக்கத்தில் உள்ள சனங்கள் சுடுகாட்டுப்

பக்கம் வழிகாட்டினார்கள். மருந்துவாங்கப் பணம் இல்லாமலேயே ஆஸ்த்துமாவினால் இறந்து விட்டிருந்தான்.

குறிப்பு 04 : அப்போது நிறையப் புதிய பணக்காரர்களும் பல துரோகிகளும் இருந்தார்கள். மாவீரர்கள் என்று எந்த நினைவிடமும் இல்லாதிருந்தது.

○○○

- கோத்திரன் -

குருஷேத்திரத்தில் போர்க் கொடியுடன் கர்ணன் குனிந்தனன் தன் தேர்ச் சக்கரம் மீட்க

பார்த்திபன் கணைகள் பரவிப் பாய்ந்தன

இரத்த வெள்ளத்துள் இவன் கிடந்த போழ்து

வந்தனன் மாயன் மாறு வேடத்தில்

இரந்து இவனுள் இருந்ததைப் பெற்றனன்

கர்ணா! வரம் கேள் எனக் கண்ணன் உரைப்ப

கர்ணன் வேண்டிட

வரமொன்றிருந்தது

நட்புக்காக தனதுயிர்தனை

தர்மத்துக் கெதிராய்

தரநின்ற இவன்- -அன்று

நண்பன் வென்றிட

வேண்டும் வரமென

கேட்க மறந்தனன்.

கேட்டு இருந்திடின்

நண்பனின் வெற்றியும்

நாரணின் சதியும்

வெளிப்பட்டிருக்கும் - ஏனோ

வள்ளுக்கன்று

வார்த்தைகள் தொலைந்தன.

குந்தியின் மடியில்

குலவிய தாய்மை

குருதியில் கலந்ததால்

குரல் எழவில்லையோ!

தமிழிசையின் தொன்மையை ஆராய்ந்த சுவாமி விபுலானந்தர்

நாட்டிய கலாநிதி
கார்த்திகா கணேசர்
அழகத்திழைப்பார்

சுவாமி விபுலானந்தர் அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ப் பீடத்தில் பேராசிரியராக இருந்த காலத்தில் அவர் பல்கலைக்கழகத்தின் இசை, இயல் மேற்பார்வையாளராகக் கடமையாற்றினார். அக்காலகட்டத்திலே 'தமிழிசை இயக்கம்' தமிழில் இசை பாடவேண்டும் என வலியுறுத்தி வந்தது. இதற்குப் பக்கபலமாக இருந்து வந்தது அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகமும் அதன் ஸ்தாபகரான அண்ணாமலை செட்டியாருமே. அண்ணாமலை செட்டியார் தமிழிசைச் சங்கத்தை நிறுவி தமிழிசையை வளர்த்த பின்னணியில் வாழ்ந்த சுவாமி விபுலானந்தர், இயற்கையிலேயே நுண்கலைகளிலே ஈர்ப்புள்ள மென் உள்ளம் கொண்டவர். இவரோ, தமிழ், வடமொழி, ஆங்கிலம், விஞ்ஞான அறிவில் தேர்ந்தவர். தான் பெற்ற அறிவின் உதவியுடன் தமிழ் இசையின் தொன்மையை ஆராய்ந்தார்.

பழந்தமிழ் மக்கள் வாழ்வைக் காட்டிற்றுகும் சங்க இலக்கியத்தில் விளக்கப்படும் ஐந்து நிலங்களிலும் நிலத்தின் தன்மைக்கேற்ப அவரவர் வாழ்வு அமைந்ததுபோல வேறுபட்ட இசைக்கருவிகளையும் அவர்கள் கையாண்டார்கள் என்பதை எடுத்துக் கூறியவர். தமிழகத்திலே சங்ககாலத்தை அடுத்துத் தோன்றிய இலக்கியச் செல்வமான சிலப்பதிகாரத்தின் உரையாசிரியர்களால் அரங்கேற்று காதையில் குழலோன், யாழ் வாசிப்போன், தண்ணுமையாளன் தகைமை பற்றியெல்லாம் எழுதியுள்ளார்கள். இவற்றையெல்லாம் மிக நுணுக்கமாக ஆராய்ந்த சுவாமிகள், அதையடுத்துத் தோன்றிய பக்தி இயக்கத்தையும் ஆராய்ந்தார். பக்தி இயக்க காலத்திலே பல்லவர் - பாண்டிய மன்னர்களால் கோயில்கள் கட்டப்பட்டு அங்கு இசையும் நடனமும் போற்றி வளர்க்கப்பட்டன. தேவாரங்கள் பண்ணிசையாகப் பாடப்பட்டன. இவ்வாறு பாடப்படும்போது யாழும் புல்லாங்குழலும் பாவனையில் இருந்ததைத் தனது ஆய்வு நூலில் பண்ணியல், தேவாரவியல் ஆகிய அத்தியாயங்களிலே விளக்கியுள்ளார்.

எதையுமே அறிவுக் கல்லில் உரைக்கும் ஆராய்ச்சி மனப்பான்மை கொண்ட சுவாமி விபுலானந்தரின் சமஸ்கிருத அறிவுப் புலமையால் வடமொழி நூல்களை ஆராய்ந்தார்.

வடமொழி சங்கீத ரத்தினாகாரம், சங்கீத பாரிஜாதம், சங்கீத மகரந்தம் போன்ற நூல்களைத் தனது ஆய்வுக்குட்படுத்தினார். அந்த ஆய்வில் இன்றைய இசைக்குப் பொதுவான ஏழு சுரங்களான ஸ, ரி, க, ம, ப, த, நி அமைப்பு மிருகங்களின் தொனியின் அடிப்படையைக் கொண்டது எனவும் கூறியதைத் தன் ஆய்வில் தமிழ் பண்ணில் கூறப்பட்டவற்றுடன் ஒப்பு நோக்கினார்.

	வடமொழி		தமிழ்		மிருகம்
ஸ -	ஷட்சம்	-	குரல்	-	மயில்
ரி -	ரிஷயம்	-	துத்தம்	-	ரிஷயம்
க -	காந்தாரம்	-	கைக்கிளை	-	ஆடு
ம -	மத்திமம்	-	உழை	-	கிரௌஞ்சம்
ப -	பஞ்சமம்	-	இளி	-	குயில்
த -	தைவதம்	-	விளரி	-	குதிரை
நி -	நிஷாதம்	-	தாரம்	-	யானை.

இந்த அடிப்படையில் 72 மேளகர்த்தா ராகங்களின் அமைப்பை ஆராய்ந்தவர் தமிழ் பண்ணிற்கு பின் எழுந்த இராகங்களுக்குமிடையிலான தொடர்புகளை எடுத்துக்காட்டினார்.

பண்

தக்கேசி
நட்டபாடை
பழம் பஞ்சரம்
வியாழக்குறிஞ்சி

-
-
-
-

கர்நாடக இராகம்

காம்போதி
கம்பீர் நாட்டை
சங்கராபரணம்
சௌராஷ்டிரம்

எனத் தனது ஆய்வில் குறிப்பிட்டார் சுவாமிகள். இவ்வாறு ஆய்வு நோக்கிலே இசையை நுணுகிப் பார்த்த சுவாமிகள், 'பண்ணிசையிலிருந்தே கர்நாடக இசை ஆரம்பமானது' என்ற முடிவுக்கு வந்தார். கர்நாடக இசை என கேரளம், கர்நாடகம், ஆந்திரா ஆகிய பரந்த நாடுக்கும் பயிலப்படும் இசை, அடிப்படையில் இந்திய இசையே என்பது அவர் கருத்து. குறுகிய நோக்கற்று ஒரு இசை ஆர்வலராக, ஆய்வாளராக அவர் இசையை உலக இசையுடன் ஒப்புநோக்கிக் கூறியது, "இசை எந்த நாட்டிற்கும் பொதுவாதலின் மேனாட்டவரின் பியானோ வாத்தியத்தை முறைப்படி இசை கூட்டினால் அதிலே தமிழ்ப் பண்ணை வாசிக்க முடியும்" என்பதாகும்.

இசைப்பிரியரான சுவாமியவர்கள் கவிதைகளும், இன்னிசைப் பாடல்களும் இயற்றுபவர். இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குவது இவர் மட்டுநகர் வாவிபற்றி இயற்றிய பாடல். வாவிடில் இயற்கையாக எழும் இன்னிசை பலரையும் கவர்ந்தது. கவித்துவம் படைத்த சுவாமிகள் கற்பனையிலே ஏழு நீரா நிலவொளி நங்கையர் பாடலைப் பாடியபடியே ஆடி மகிழ்வதாகப் பாடல் இயற்றியுள்ளார். இதில் ஏழு சுரங்களையுமே அந்த அழகு நங்கையராக வர்ணிக்கிறார். இவ்வாறு தோன்றிய நங்கையர் புலவனுக்கு இசை நுணுக்கங்களை உணர்த்துகின்றனர்.

இவரிடம் அபார கற்பனைத்திறனும் இசை அறிவும் காணப்படுகின்றது. சுவாமிகள் தான் கொண்ட துறவு வாழ்க்கையால் கலையழகு மிக்க கீர்த்தனைகள், பதங்கள் போன்ற உருப்படிகளை ஆக்காது விட்டாரோ என எண்ணத் தோன்றுகிறது.

நீந் - சாச - ரீ - நீலவானிலே
நீசரி - காக - மா - நிலவு வீசுதே
மாம - மாப - தா - மாலைவேளையே
மபத - நீநி - சா - மலைவு தீருவோம்
சாச - ரீரி - சால - நாழியே
சரிக - மாம - பா - சலதி நீருளே
பாப - தாத - நீ - பாலை பாழியே
பதந் - சாச - ரீ - பலரோடாடுவோம்

நீல வானிலே நீலவு வீசுவே
மாலை வேளையே மலைவு தீருவோம்
சால நாடியே பலரோடாடு வோம்

நிகரி காக மாமபதநி நீசா
சரிக மாம பா பதநி சாசரீ
ரிகம பாபதா தநிச ரீரிகா
கமப தாந் நிகரி காக மா

நீலவு வீசுவே மலைவு தீருவோம்
சலத நீருளே பலரோடாடு வோம்.

சுவாமிகள் தன் வாழ்நாளில் முழு வீச்சுடன் செய்த ஆய்வின் வெளிப்பாடே யாழ்நூல். தமிழ் சமுதாயம் நாகரிகம் மிக்க உயர்ந்த சமூகம். இசையிலே ஆழமான அறிவுடன் கலை நுணுக்கங்களை அறிந்து பல வகையான யாழை பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்பதை அவரது 'யாழ்நூல்' மூலம் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். புல்லாங்குழலும், யாழும் தமிழனது இசைக் கருவிகளாக மிளிர்ந்தமையை அதில் அவர் விளக்கியுள்ளார். பலவகையான யாழை ஆக்கவும் இசைக்கவும் சிறந்த நுணுக்கமான இசை அறிவு வேண்டும். இதை அறிந்த சமூகம் இருந்தது என்பதை ஆதாரத்தோடு வெளிக்கொணர்ந்தது அவரது ஆய்வுகள். சிலப்பதிகாரத்தில் அரங்கேற்று காதையில் யாழாசிரியனமைதி கூறும் 25 அடிகளுக்கு கொடுக்கப்பட்ட ஆழ்ந்த விளக்கமாகவே யாழ்நூலை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்கிறார் சுவாமிகள். தமிழர் மத்தியில் பாவனையில் இருந்து வழக்கற்றுப்போன 6 வகை யாழ்களைத் தன் ஆய்வினால் உருவாக்கினார்.

சுவாமி அவர்களின் 'யாழ் நூல்' ஏழு இயல்களைக் கொண்டது. அவை, யாழ்நூல் பாயிரவியல், யாழ்நூல்பியல், இசை நரம்பியல், பாலைத்திரியியல், பண்ணியல், தேவாரவியல்,

ஒழிபியல் என்பனவாகும். யாழ்நூலில் பல வகையான யாழின் விளக்கப்படங்களைக் காணலாம். இறுதியாக ஒரு ஆங்கிலக் கட்டுரை உண்டு. இக்கட்டுரையில் பழந்தமிழர்களிடையே நிலவிய ஆயிரம் நரம்புகளைக் கொண்ட யாழ் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. பலகாலமாக தமிழர்கள் மத்தியில் நிலவிய இசைக்கருவியாக யாழ் இருந்தபோதும் பிற்காலத்தில் பாவனையற்றுப் போய்விட்டது. இதை நிவர்த்தி செய்யும் வகையில் யாழை முறையாக ஆராய்ந்து வடிவமைத்து தமிழ் மக்களுக்கு வழங்கியவர் விபுலானந்தர் என்ற துறவி. அதைக் கையாண்டு பெருமைப்படுத்த வேண்டிய கடமையை எமது இசைக் கலைஞர்களிடம் அவர் கையளித்துள்ளார். தனி ஒருவராக முயன்று செய்த ஆய்வினை எமது இசைக்கலைஞர் மேம்படுத்தாதது தமிழராகிய ஒவ்வொருவரும் தலை குனிய வேண்டிய ஒன்றே.

இசையில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்ட சுவாமிகள் ஆடற்கலையில் ஈடுபடவில்லை. ஆனாலும் தனது ஆய்வினாக நாட்டிய ஸாஸ்திரம் உட்பட பல நாட்டிய நூல்களைக் கற்றுணர்ந்தார். அவை யாவும் வடமொழி நூல்களாகவே இருந்தன. அவற்றைத் தமிழ் மக்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும் என்ற சிந்தனையின் வெளிப்பாடே அவர் எழுதிய மதங்களுளாமணி. இந்நூலிலே, வடமொழி நாடக நூல்களில் ஒன்றான தனஞ்சயனின் தச ரூபகங்களில் ஒரு பகுதியை தமிழில் மொழி பெயர்த்து இந்நூலில் சேர்த்துள்ளார். இந்நூலில் நாடகக் கலையையோ, ஆடற்கலையையோ கையாளும் கலைஞர் அறிந்திருக்க வேண்டிய நவரசங்கள் பற்றியும், நான்குவகை அபிநயங்களான ஆங்கிக (உடல்), வாசீகா (குரல்), ஆகார்ய (உடை ஒப்பனை), சாத்வீக (மனம் ஒன்றி நடத்தல்) அபிநயங்கள் பற்றியும் எழுதி, அவற்றைப் பயன்படுத்தும் இருவகைக் கூத்தும், பத்து வகை நாடகங்கள் பற்றியும் விரிவாக விளக்கியுள்ளார். இவை இன்று பரவலாக அறியப்பட்டபோதும் சுவாமிகளே முதலில் வடமொழியிலிருந்தவற்றைத் தமிழ் மக்களுக்கு அறியத் தந்தவராவார்.

ஆடற்கலையின் புனருத்தாரண காலகட்டத்திலே வாழ்ந்தவர் சுவாமிகள். கோயில்களிலே ஆடப்படும் சதிர் முற்றாகத் தடை செய்யப்பட வேண்டும் என்ற பிரசாரத்தால் தமிழர் மரபிலே

வாழ்ந்த ஒரு நுண்கலை அழிந்துவிடுமோ என்ற நிலை இருந்த காலமது. 'இன்ப விளைவுடை யாருக்கு அவ்வின்பத்தினை நல்குதலைத் தமது தொழிலாகக் கொண்ட மகளிர் அவ்வின்பத் துறையில் கற்று வல்லராதற்குரியர்' எனக் கூறியுள்ளார். ஆனால் அவர்கள் மட்டுமே அக்கலைகளைக் கற்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் உடையவர் அல்லர் அவர். சுவாமிகள் நுண்கலைகளை யாவரும் கற்க வேண்டும் என்ற எண்ணமுடையவர் அவ்வாறு வளர்க்கும் நிறுவனங்களைப் பற்றி அவர் போற்றியும் இருந்தார்.

“ஒரு சமூகத்தின் ஒரு நாட்டு மக்களின் மனோநிலையை எடுத்துக் காட்டுவது அவர்கள் கலைகளே. சமூகத்தின் நாகரிகம் அவர்கள் சங்கீதம் சித்திரம் சிறப்புமிவைகளாலேயே வெளிப்படும்” என்றார் சுவாமிகள். “கலைகள் சித்தம் முழுவதையும் ஒழுங்குபற்றும் ஆற்றல் வாய்ந்தன” எனக் கூறுகிறார் அவர்.

மட்டுநகர் காரைதீவு என்ற கிராமத்திலே 1892ஆம் ஆண்டு பிறந்து 1947 வரையான 55 வருடங்களே சுவாமிகள் வாழ்ந்தார். அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் ஆற்றிய பணிகள் பல. இங்கு அவர் கலைக்கு ஆற்றிய பணியை மட்டுமே எடுத்துக் கூறியுள்ளேன்.

○○○

பகிர்வோம்....
ஈழமும் தம்மும்

ஔவையின்,
தேவர் குறையும் திருநான் மறைமுடிவும்
மூவர் தமிழும் முன்மொழியும் - கோவை
திருவா சகமும் திருமூலர் சொல்லும்
ஔருவா சகம்என்று உணர்
எனும் வெண்பாவிலே முன்மொழி என்ப
தற்கு பொருள்சுறவிழைவோரில் பலர்,
“முனிமொழியுங் கோவை திருவாசகமும்”
என நீட்டி மாணிக்கவாசகர் பாடிய திருக்
கோவையாரையும் திருவாசகத்தையும்
குறிப்பர். ஆனால், இது தவறு என்பதை
ஔளவைமுன்மொழி என்ற நீண்டதொரு தொடர்
கட்டுரையிலே **காசீவாசீ செந்தநாதையர்**
அவர்கள் **ஞானவாதன்** (1902) சஞ்சிகையிலே
நிறுவிியுள்ளார். செந்தநாதையர் அவர்கள்
முனிமொழி என்பது வியாசரின் வேதாந்த
குத்திரத்தைக் குறிக்கும் என்பதைக் குறிக்கும்
இந்த நீண்ட கட்டுரை நூலாக்கம் பெறுதல்
காலத்தின் தேவையாகும்.

காலம் வெளியில் இல்லை

இளவேனிற்பொழுதாயினும்...

பறவைகள் வந்தமரும் தாய்மடியெனவும்
பனிக்காலப்பூவின் நீர்த்தாரையெனவும்
பசுமைப் புவ்வெளியின் சிறுதும்பியெனவும்
நீளும்... மிகநீளும்
இளவேனிற்பொழுதாயினும்

சுரங்களைத் தீயிட்டுக் கொளுத்தும்
அந்தவானத் தழலின் வண்ண இசையில்
மோனத்தைவிழுங்கி
பாலைமனசு
ஒருகோடையை உடுத்திக்கொள்கிறது

நாட்காட்டி

தாள் கிழிந்து போயும்
ஒவ்வொன்றாய்...
தாள் கிழிந்து போயும்
நாள் நீண்டு செல்லும்
பெருநதியாய்...
என் நாள் நீண்டு செல்லும்
பெருநதியாய்...
கடலெங்கே...?
கலப்பதெப்போ...?
வானெழுந்து மீண்டும்
வம்மெனப் பொழிவதெப்போ...?
தாள் கிழிந்தாலென்ன...!
தாள் தாங்கும் அட்டை
தறித்தெறிந்தால்தான் என்ன...!
நான் வீழ்ந்து போகேன்.
நான் என்றும் வாழும் நாள்.

நாக்குக்குப் பல் முளைத்தகவிதை

நீர் வாழியானநாக்கின் தேகத்தில்
பல் முளைத்ததுபற்றிக் கடவுள் வருத்தமுற்றார்.

கிழிந்துதொங்கிக் காற்றில் பறந்த
மலவாடைவீசியசொற்கீலங்கள்
அவர் காதுகளைக் குத்தலாயின.

காகங்களின் கரைதலையும்
நாயின் குரைப்பையும்
நரியின் ஊளையையும்
வெல்லும் சொற்களினால்
அவர் வேதனையுற்றார்.

நீரில் ஊறியநாக்கில் பாசிபடர்ந்து
சொற்கள் குணம் வழக்கின.
நுளம்புகள் குடியிருந்துபெருகி
கடவுளையேகுத்திக் காட்டின.

நாக்குகளைப் படைத்தவர் கோபமுற்றார்.
உரத்தகுரலில் சாமிட்டார்.
ஆனால்,
அவரதுவார்த்தைபிறழ்ந்தது.
அவர்தான் கடவுளாயிற்றே...!
மறுபடியும் மறுபடியும்
சாமிட்டுக் கூறினார்.
'வாழவேண்டும் என்றுசாமிடுங்கள்.'

நட்சத்திரப்பிடிப்பின்
மூன்று கவிதைகள்

தலைமுறை தாண்டிய தரிசனங்கள்

பல்கலைக்கழகத்தின் கிழக்குப்புறப் படிக்கட்டுகளின் ஒரு அந்தத்தில், புத்தகங்களைப் பரப்பியபடி காத்திருந்தாள் கரோலின். கரோலின் அவுஸ்திரேலியா நாட்டு வெள்ளை இனத்துப்பெண். மருத்துவம் பயில்வதில் மூன்றாம் ஆண்டில் இருந்தாள்.

அடோனி அவளைக் கடந்துபோகும் தருணங்களில் தன்வசம் இழந்துவிடுவான். புத்தகத்தைச் சற்றுக்கீழ் இறக்கி, மாரளவில் பிடித்துக்கொண்டு, கடைக்கண்ணால் ஒருதடவை அவளைப் பார்ப்பான். 'ஏதாவது கதையேன்' என்பது போன்று அந்தப் பார்வை இருக்கும். அடோனி ஒரு அபொறியினல், திருடப்பட்ட தலைமுறையைச் சார்ந்தவன். மேற்கு அவுஸ்திரேலியாவில் இருந்து படிப்பதற்காக மெல்பேர்ன் வந்திருந்தான்.

இப்படித்தான், அன்று அடோனி அவளைக் கடந்து செல்கையில், திடீரென கரோலின் தன் இருப்பைவிட்டு எழுந்து நின்று புன்னகைத்தாள். எத்தனை நாள்தான் கடைக்கண்ணால் வெட்டுவது? அடோனி பயந்தே போய்விட்டான். பளிங்குக்கண்கள், மெல்லிய கீற்றுப்போன்ற புருவங்கள், கூரியநாசி, காற்றிலாடும் பறவையின் மெல்லிய பொன்றிற் இறகுகளாகக் கூந்தல், பரிதிவட்டம் போன்றதொரு ஓலைத்தொப்பி. ஏதோ ஒரு பெயர் தெரியாத சென்றின் நறுமணம் ஒன்று அவளிடமிருந்து பிரிந்துவந்து அவளைச் சூழ்ந்துகொண்டது. இவை எல்லாமுமாகச் சேர்ந்து அவளைப் பொறிபோல அப்பிக்கொண்டது. அதுவே அவர்களின் முச்சுமுட்டும் தூரத்திற்குள்ளான முதல் அறிமுகம்.

"ஹலோ" பட்டெனப்பேசும் ஆசாமி கரோலின். அப்பாவி என எழுதி ஓட்டியிருக்கும் தன் அகன்ற விழிகளால் அடோனி அவளை முழுசிப்பார்த்தான்; போய்விட்டான்.

பூர்வீகக்குடிகளும், அவர்களுக்குப் பிறந்த கலப்பினத்தவரும் படிப்பதற்கு வருவதே குறைவு. அடோனி மருத்துவம் படிக்கவந்தது பலருக்கும் ஆச்சரியத்தைத்தந்தது. அவுஸ்திரேலியாவில் பூர்வீகக்குடிகளின் உடல் ஆரோக்கியம் ஏனையவர்களைக் காட்டிலும் குறைவாக இருந்ததும், அவர்கள் இளவயதிலேயே மரணமடைந்து வருவதையும் பள்ளியில் படிக்கும்போது அடோனி அறிந்திருந்தான். அதுவே அவனை மருத்துவம் படிக்கத் தூண்டியிருக்கலாம்.

'கரோலின் என்னை விரும்புகின்றாளா?' அடோனியின் மனம் சிந்தனையில் ஆழ்ந்தது. முதற் குழுவி ஒன்று அவன் அடிமனதில் இருந்து மேலெழுந்து நடனமிட்டது. தற்செயலாக ஆரம்பித்த இந்தச்செயல், நாளடைவில் அவர்களின் அன்றாட காரியங்களுள் ஒன்றாகிவிட்டது. 'சூடுகண்ட பூனை அடுப்பங்கரை நாடாது' என்ற பட்டறிவு அடோனிக்கு வரும்போதெல்லாம், 'அடிக்கிறகைதான் அணைக்கும்' என்று

சொல்ல வருபவன் வருண். அவனே அவர்கள் இருவருக்குமான நெருக்கத்தைச் செறிவாக்கி எண்ணெய் ஊற்றி வளர்ப்பவன்.

பல்கலைக்கழகத்தில் மாணவர்கள் இரண்டு குழுக்களாக இருந்தார்கள். கிழக்காசியாவைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒருபுறம் அது தவிர்ந்த ஐரோப்பாபோன்ற நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்னொரு

கே.எஸ்.சுதாகர்

புறம். இரண்டிலும் சேராத பிரகிருதிகளும் உண்டு, கரோலின், அடோனிபோல. இரண்டு குழுக்களென்று சொல்வதால் – அவர்களிடையே சண்டைச்சர்சரவு என்று அர்த்தம் கொள்ளக் கூடாது. பழக்கவழக்கங்கள், உணவுமுறைகள் சார்ந்து தானாக உருவாகிய குழுக்கள் இவை.

“அடோனி! நான் நாளைக்கு விரிவுரை களுக்கு வரமாட்டேன்” என்றாள் கரோலின். அடோனி! என்ற அவளின் அழைப்பு மற்றவர்கள் கூப்பிடுவதுபோல் அல்லாமல் சற்றே வித்தியாசமாக இருந்தது அன்று. குருவி ஒன்றின் உதடுகளுக்கிடையே எழுந்து அமுங்கும் கீச்சிட்ட குரல்போல் இருந்தது. சொல்லிவிட்டு அடோனியை உற்றுப்பார்த்தாள். மொட்டையான அந்த வார்த்தைகளில் எதோ பூடகமாக ஒளிந்திருப்பதை உணர்ந்தான் அடோனி. கரோலின் முன்னர் விரிவுரைகளுக்கு வராத சந்தர்ப்பங்களில் இப்படி அவனுக்குச் சொல்லியிருந்ததில்லை.

“ஏன்?” என்று கேட்க நினைத்தான் அடோனி. ஆனால் கேட்கவில்லை. குனிந்து அவளின் முகத்தைப் பார்த்தபடி நின்றான்.

“வீடு மாறுகின்றோம்” கவலையுடன் சொல்லிவிட்டு தலையைக் குனிந்துகொண்டாள் கரோலின். ஒருவர் ஒரு இடத்தில் பலகாலம் வாழ்ந்துவிட்டு, அந்த இடத்தைவிட்டுப் பிரிந்துபோவது கவலைதரும் செய்திதான். அதுவும் மெல்பேர்னில் ‘ரூறாக்’ என்ற செல்வந்தர்கள் வசிக்கும் அந்த அற்புதமான இடத்தைவிட்டுப் பிரிவதென்றால்...?

“புதிய வீட்டிற்குப் போகவேண்டும் என்ற ஆசையும் இருக்கின்றது. அதே நேரத்திலை இப்ப இருக்கிற வீட்டையும் அயலில் உள்ளவர்களையும் விட்டுப் பிரிகின்றோம் என்ற கவலையும் இருக்குது” அவள் கண்களில் கண்ணீர் கோர்த்தது.

முன்று மாதங்களுக்கு முன்னர் கரோலினின் தாத்தா--அப்பாவின் அப்பா--இறந்துவிட்டார். செத்தவீட்டிற்கு சகமாணவர்களுடன் அடோனியும் போயிருந்தான். தாத்தா தனது எண்பத்தியெட்டாவது வயதில் காலமாகியிருந்தார். செத்தவீட்டிற்கு பல்கலைக்கழகத்தின் முதல்வர், விரிவுரையாளர்கள், இராணுவ அதிகாரிகள், அரசியல் பிரமுகர்கள் எனப் பல பெரியபுள்ளிகள் வந்திருந்தார்கள். தாத்தாவுக்காகத்தான் எல்லாரும் அந்தப் பழையவீட்டில் வாழ்ந்து வருவதாக முன்பொருநாள் கரோலின் சொல்லியிருந்தாள். பழைய வீடென்றாலும் பெரிய மாளிகை அது. வீட்டின் முன்புறத்தில் ஒரு ‘செக்கியூரிட்டிப் பொயின்’றும், பின்புறம்

பூந்தோட்டம், நீர்த்தடாகம் என்பனவும் இருந்தன. வீட்டைச்சுற்றி உயர்ந்த மதில் ஒன்று முடிவிடம் தெரியாமல் ஓடியது. அவர் அந்த வீட்டை பார்த்துப் பார்த்துக் கட்டியிருந்தாராம். முதல் பார்வையில் அந்த வீட்டைப்பார்ப்பவர்கள் ஒரு அரண்மனையின் தன்மையை உணர்ந்துகொள்வார்கள்.

அதற்கு முன்னரும் அடோனி, கரோலினின் வீட்டிற்குப் போயிருக்கின்றான். அவளின் பிறந்த தினத்திற்குப் போனபோதுதான் ஒரு நாள், கரோலின் தனது பெற்றோருக்கு முதன்முதலில் அவனை அறிமுகம் செய்திருந்தாள். கரோலினிற்கு ‘கிறிஸ்ரல்’ என்ற ஒரு தங்கையும் இருக்கின்றாள். பெயருக்கேற்ற விதத்தில் அவள் ஒரு பளிங்கு. தந்தையார் ஏதோ பிஸ்னஸ் செய்வதாகச் சொல்லியிருந்தாள். அப்போதெல்லாம் தாத்தா அடோனியை இடைமறித்துக் குறுக்குக் கேள்விகள் கேட்பார். முகத்தை ஒரு விறுமாண்டிபோல வைத்துக்கொண்டு அவர் கேட்கும் கேள்விகள் அடோனிக்குப் பிடிப்பதில்லை. தாத்தாவிற்கு அவன்மீது ஒரு வெறுப்பு இருந்ததாகவே அவன் உணர்ந்தான்.

கரோலினும் அடோனியின் வீட்டிற்கு நண்பர்களுடன் வந்திருக்கின்றாள். கரோலினை முதன்முதலாக அடோனி தன் பெற்றோர்களுக்கு அறிமுகம் செய்தபோது, அவர்கள் மனதினுள் ஏதோ ஒருவித பயம் அப்பிக்கொண்டது. கரோலின் வெள்ளைக்காரி ஆயிற்றே! நாட்டிற்குள் நுழைந்தது முதல் – தம் இனத்தவரை அடித்துத் தூரத்தியதும், ஆக்களைக் கெடுத்து, பெண்களின் கற்பைச் சூறையாடி, பிள்ளைகளை அள்ளிக்கொண்டு போனதும் அடோனியின் பாட்டிக்கு நினைவிற்கு வந்தன. அவை கொதிக்கும் எண்ணெய்யில் கொப்பளங்களாக வெடித்து வெடித்துச் சிதறின.

பள்ளி வாழ்க்கையின்போது இப்படிப்பட்ட ஆண் – பெண் தொடர்புகள் இல்லாதிருந்ததும், பல்கலைக்கழகம் போனதன் பின்னர்தான் இத்தகைய தொடர்புகள் ஆரம்பித்திருப்பதையும் இரண்டு பக்கத்துக் குடும்பத்தாரும் அவதானித்திருந்தார்கள்.

கரோலின் வீடுமாறும் விடயத்தை மற்றவர்கள் ஒருவருக்கும் சொல்லாமல் தனக்கு மாத்திரம்தான் சொல்கின்றாளா?. ஒருவேளை தன்னிடம் ஏதாகிலும் உதவியை எதிர்பார்க்கின்றாளா? அடோனியின் மனம் குழம்பியது.

ஏணிப்படி நீயும் ஏணிப்படி நீயும்

இவர்கள் உன்

இதயத்தை தொடுவார்கள் முதலில்...

இதயத்தைப் பறிகொடுப்பாய்
உனை வானளாவ உயர்த்துவர்
உளம் குளிர்ந்திடுவாய்
உயருளம் கொண்ட நீயும்
உயர்ந்திட எழுந்திடுவாய்!

பாதத்தடி மிதிப்பர்
பார்த்து நீ மகிழ்ந்திருப்பாய்
சிந்தித்து முடிப்பதற்குள் உன்
சிரசில் கால் பதிப்பர்
சிறகின்றி உணர்ந்திடுவார்
சிரித்துக் கொண்டே நீயும்!

ஏறியபின் உன்னை
ஏளனமாய் பார்த்திடுவார்
எட்டிப் பாய்வார் உனை
எட்டியும் உதைப்பார்...
ஏறி மிதிப்பார் உன்
இதயத்தைச் சுடுவார்...
ஏணியெனக் கெதற்கு
இறக்கை முளைத்த தென்பார்!

அந்தரத்தில் ஆடுகிறார்...
ஆபத்து அறியாமல்
உன் கால்கள் பூமியில்தான்
நீயென்றும் வீழ்வதில்லை...
ஞானியைப் போல் நீயும்
மௌனித்திருக்கின்றாய்....

- யாழ் அலீம் -

ஏணிப்படி நீயும்

ஏணிப்படி ஆனாய்?

ஏறி மிதித்ததனால்

இதயம் மரத்ததுவோ?

ஏற்றிக் கொண்டிருக்கிறாய் நீயும்

இதயம் சளைக்காமல்!

ஏற்றிக் கொண்டிருப்பாய் நீ
உன் கால்கள் உடையும் வரை...
ஏற்றிக் கொண்டிருப்பாய் உன்
இடுப்புடைந்து நீ விழும் வரை
வீழ்ந்த பின்னொரு நாள்
உன்னால்
வாழ்ந்தவரெல்லாம் வருவர்...
சகவாசம் மறந்தவரெல்லாம்
உந்தன்
சுவாசம் நின்றபின் வருவர்
இதயத்தில் முள் ஏற்றியவரெல்லாம்
உனக்குப்
புமாலை சாற்ற வருவர்...
இருளான உள்ளம் கொண்டோர்
அன்று
வெளிச்சத்தில் வேசம் போடுவார்!

உடைந்து போன உன்னுடலை
எரிப்பார்கள்... புதைப்பார்கள்
ஒப்பாரியும் வைப்பார்கள்...
இறுதியாக
எல்லோருமாக ஒரு
இரங்கற்பா படிப்பார்கள்
ஒரு சொட்டுக் கண்ணீரும் வடிப்பார்கள்
அன்று மட்டும்

“நான் ஏதாவது உதவிசெய்ய வேண்டுமா?”
“இல்லை. தேவையில்லை. எல்லாப்
பொருட்களும் பெட்டிகளில் போட்டு வைத்து
விட்டோம். அப்படியே தூக்கவேண்டியதுதான்.
அப்பப்பாவின் உடமைகள்தான் ஏராளமாக
உள்ளன. அவற்றைத்தான்...”

“நான் சனிக்கிழமை வருகின்றேன்”
என்றான் அடோனி. அதற்கு அவள் மறுப்புத்
தெரிவிக்கவில்லை.

சனிக்கிழமை கரோலினின் வீட்டிற்குச்
சென்றபோது, அவர்களுடன் படிக்கும் லிசாவும்
எலிசபெத்தும் வருணும் அங்கே நிற்பதைக்
கண்டான் அடோனி. அவர்கள் ஏற்கனவே
உதவி செய்துகொண்டிருந்தார்கள்.

“வா... வா... உன்னைத்தான் கரோலின்
தேடிக்கொண்டிருக்கின்றாள்” என்றான் வருண்
புன்னகைத்தபடியே.

அந்த வீட்டில் ஒரு நிலக்கீழ் அறை
இருந்தது. அவுஸ்திரேலியாவில் முதன்முதலாக
அன்றுதான் நிலக்கீழ் அறையை அடோனி
கண்டுகொண்டான்.

“அப்பா இருக்கும்வரை ஒருவருக்குமே
அந்த அறைக்குள் போவதற்கு அனுமதி
கிடையாது” என்றார் சிரித்தபடி கரோலினின்
அப்பா.

வியாபார நிமித்தம் அங்கு இங்கு என
அலையும் கரோலினின் தந்தை அன்று
நின்றிருந்தார். வீடு மாறுவதற்காக ஒருகிழமை
லீவில் நிற்பதாகச் சொன்னார்.

எல்லாரும் நிலவறைக்குள் இறங்கினார்கள். எங்குமே சிலந்தி வலைகளும் ஓட்டடைகளும் இருந்தன. பெட்டிபெட்டியாக தூசிபடிந்த தாத்தாவின் ஆவணங்கள், உடைமைகள் நிறைய பரவி இருந்தன. ஆளுக்காள் முகத்தைப் பொத்தியபடி 'அச்சும்' போட்டார்கள். எலிசபெத் 'மிஸ்டர்பீன்' போல் கையை முகத்தினின்றும் எடுத்து, உதட்டிற்குக்கீழ் வைத்து மெதுவாக 'அச்சும்' என்றாள். எல்லோரும் சிரித்தார்கள்.

"உங்கள் தாத்தா என்ன வேலைசெய்தார்?" திடீரெனக் கேட்டாள் லிசா. அவளின் அந்தக் கேள்வியினால் கரோலினின் முகம் திடீரென கருகருவென மாறுவதை அடோனி கண்டுகொண்டான்.

"உஷ்! பிறகு சொல்கின்றேன்" சுட்டு விரலினால் தன் உதட்டை அழுத்தினாள். படிக்கட்டுகளின் அடியில் நின்றபடி மேலே எட்டிப்பார்த்தாள்.

"அவுஸ்திரேலியாவின் உள்நாட்டு உளவு நிறுவனத்தை ஆரம்பித்து வைத்தவர்களில் எனது தாத்தாவும் ஒருவர். The Australian Security Intelligence Organization" மெல்லிய குரலில் தயங்கியபடி சொன்னாள். அதன்பின்னர் கரோலின் ஏதோ சொல்ல முற்பட்டதையும், சொல்லவந்ததை முழுமையாக முடிக்காமல் விட்டுவிட்டதையும் அடோனி கவனித்தான்.

அவளைச் சூழ்ந்து நின்ற அனைவரும், படிக்கட்டின்வழியே ஓடும் கம்பியை ஒருமுறை பிடித்து தமது சுய உணர்வைப் பரிசோதித்துக் கொண்டனர். அவுஸ்திரேலியாவின் ஒரு பெருங்குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பெண் ஒருவருடனா தாங்கள் படித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம், பழகிக் கொண்டிருக்கின்றோம் என வியப்பில் ஆழ்ந்தனர் அவர்கள். ஆனாலும் கரோலினில் இவை ஒன்றுமே தெரியவில்லையே?

கரோலினும் லிசாவும் எலிசபெத்தும் நிலவறைக்குள் நிற்க, வருணும் அடோனியும் படிக்கட்டுகளின் வழியே மேல்ஏறி நடுவில் நின்றார்கள். பெட்டிகள் கீழிருந்து மேலேசென்றன. பெட்டிகளைக் கொடுக்கும்போது வேண்டுமென்றே அடோனியின் கைவிரல்களைச் சீண்டினாள் கரோலின். குறுகுறுத்தபடி அவன் கரோலினைப் பார்த்தான். கரோலினின் கண்களில் ஒருவித மயக்கம் மிதந்ததைக் கண்டுகொண்டான். அந்த மயக்கத்தில் அடோனி சிலிர்த்துப்போனான்.

"கரோலின்! இங்கே ஒருக்கால் வா. அம்மா கூப்பிடுகின்றார்" மேல் இருந்தபடியே

தந்தை கூப்பிட்டார். அவர்களிடையேயான அந்த ஊடலை அவர் கண்டிருக்கக்கூடுமா? குசினிக்குள் அம்மா தேநீர் தயாரித்துக் கொண்டிருந்தார். குசினிக்குள் சென்ற கரோலின் நீண்ட நேரமாக வரவில்லை. கரோலினின் இடத்தை நிரப்ப கிறிஸ்டர் அங்கே வந்தாள்.

"அடோனி! நீங்கள் கீழேபோங்கள். நான் மேலே நிற்கின்றேன்" என்றாள் கிறிஸ்டர்.

அடோனி வருணைப் பார்த்தபடி, படிகளின் வழியே கீழ்இறங்கி நிலவறைக்குள் சென்றான். நிலவறைக்குள் ஒரு மின்சார பல்ப் மாத்திரம் எரிந்து குருட்டு வெளிச்சம் போட்டுக் கொண்டிருந்தது. அந்த வெளிச்சத்தில் தூசிப் படலம் மேல்நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருந்தது. கடைசிப் பொதிகள் --- ஏறக்குறையப் பத்திற்கும் மேல்---சற்றே வித்தியாசமாக இருந்ததை அடோனி அவதானித்தான். அவற்றின்மேல் எழுதப்பட்டிருந்த பெயரும் வேறாக இருந்தது. அடோனி ஒரு பேப்பரை எடுத்து பெட்டிகளின்மேல் எழுதியிருந்த பெயர்களைக் குறித்துக்கொண்டான்.

கரோலின் ஒரு தட்டில் கோப்பியும் பிஸ்கெற்றும் கொண்டுவந்தாள். எல்லோரையும் மேலே ஏறிவரும்படி கூப்பிட்டாள்.

அதன்பின்பு அங்கே பெரிதாக வேலை இருக்கவில்லை. அடோனிக்கும் அங்கிருக்கப் பிடிக்கவில்லை. தலை வலிக்கின்றது எனச் சொல்லியபடி உடனடியாகக் கிழம்பிவிட்டான்.

அடுத்து வந்த திங்களும் செவ்வாயும் அடோனி யூனிக்குப் போகவில்லை. மனம் பாறாங்கல்லாய்க் கனத்தது. அறைக்குள் தனிமையில் தவித்தான். கரோலின் பற்றி அவனால் தெளிவாக எதுவும் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. பாட்டியார் சொன்னதைத் தவிர, வேறெந்த எண்ணங்களும் தலைதூக்கவில்லை. கரோலினைப் பிடிக்காமல் போனதற்கு, அவள் 'வெள்ளைக்காரி' என்பதைத் தவிர வேறெந்தக் காரணமும் இருக்கவில்லை. வெள்ளைக்காரரை ஏன் பிடிக்கவில்லை என ஆராயப் போனால் நாம் பின்னோக்கி இருநூறு வருடங்களுக்கும்மேல் போய் அங்கிருந்து வரவேண்டியிருக்கும்.

வெள்ளைக்காரர்கள் பற்றிய கதைகளை - தனது மூதாதையருக்கு நடந்த துயரங்களை- தமது இனத்தின் அடையாளத்தை அழித்ததை -அடோனி சிறுவயதாக இருக்கும்போதே பாட்டியார் பல தடவைகள் அடோனிக்குச் சொல்லியிருக்கின்றாள். அவனது மனக்குழப்பம்

உச்சத்தை அடைந்துகொண்டிருந்த வேளையில், காணாமல் போனவர்கள் பற்றியும், கவர்ந்து செல்லப்பட்டவர்கள் பற்றியும் பாட்டி கதைகதையாக அவனுக்கு சொல்லியிருக்கின்றாள். அதுகுறித்து கனவுகண்டு விழித்து நடுங்கி இருக்கின்றான். அது காலந்தொட்டு அடோனிக்கு வெள்ளை இனத்தவரீது ஒரு வெறுப்பு வளர்ந்துகொண்டே வந்திருக்கின்றது. ஆனால் அவனது அம்மா வெள்ளைக்காரர்கள் பற்றி எதுவும் அவனிடம் சொல்லாதது அவனுக்கு ஆச்சரியத்தைத் தந்தது. ஒருவேளை அவள் பாதி வெள்ளையாகிவிட்டது காரணமாக இருக்கலாம்.

இதையெல்லாம் தவிர்த்துவிட்டுப் பார்த்தால், கரோலின் ஒரு 'தங்கக்கட்டி' போலவே அடோனிக்குத் தென்பட்டாள். அந்தத் தங்கக் கட்டியைத் தூக்கி எடைபார்க்க ஆசையாகவும் இருந்தது அவனுக்கு. மாறிமாறிக் கொப்பளிக்கும் எண்ணங்களுடன் போராடினான் அடோனி.

அறையைப் பூட்டிவிட்டு - கரோலினின் வீட்டில் இருந்து எழுதிக்கொண்டுவந்த இரண்டு பெயர்களையும் கொம்பியூட்டரில் தேடினான். கூகிள் அவனுக்குத் திகைப்பான செய்திகளைச் சொன்னது. ஒன்று கரோலினின் தாத்தா. மற்றவர் தாத்தாவின் அப்பா, முப்பாட்டன். தாத்தாவைப் பற்றி ஏற்கனவே கரோலின் சொல்லிவிட்டாள். முப்பாட்டன் செய்த கொடுமை அதைவிடப் பன்மடங்கானது. தனது முன்னோர்கள் செய்தவற்றில் உடன்பாடு இல்லாததால்தான் கரோலின் எல்லாவற்றையும் மறைத்தாளா? அந்த இறந்துபோய்விட்ட இருவரும் கொடுத்த திகைப்பினால் அடோனிக்கு நிஜமாகவே காய்ச்சல் வந்துவிட்டது. காய்ச்சல் முற்ற அடோனி தனது மனதோடு பிதற்றினான். முரண்பட்ட எண்ணங்களால் அலைக்கழிக்கப்பட்டான்.

"கரோலினைத் திருமணம் செய்வது சாத்தியப்படுமா?"

"அப்போதெல்லாம் அவர்கள் எங்கள் பெண்களின் கற்பைச் சூறையாடினார்களே!"

அதன் பிறகு மனச்சாட்சி தொடர்ந்து அடோனியைப் பேசவிடாது தடுத்தது. தானே எல்லாவற்றையும் பேசிக்கொண்டது.

"கற்பைச் சூறையாடுவதற்கும் காதல் கொள்வதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கின்றது."

"உன்னுடைய அப்பாக்கூட அவள் இனத்தவர் தானே!"

"பழி ஓரிடம் பாவம் ஓரிடமா?"

"இத்தனை வருடங்கள் காத்திருந்து, அந்தப் பரம்பரையில் இப்படியொரு பெண் முகிழ்த்திருக்கின்றாளே எனச் சந்தோஷப்படு."

அடோனி தனக்குத்தானே சிரித்துக் கொண்டான்.

மாலையில் வருணும் கரோலினும் அவனைப் பார்த்துச்செல்ல வந்திருந்தார்கள்.

கரோலின் அடோனியின் நெற்றியைத் தொட்டுப் பார்த்து, "ஓ... அனலாகக் கொதிக்கின்றதே!" என்றாள்.

அடோனி சீறிவிழுந்தான். "உனது முப்பாட்டன் அவுஸ்திரேலியாவில் நிறுவெறிக் கொள்கையை அமுல்படுத்தியவர் அல்லவா! அதுதான் என் தலைகொதிக்கின்றது" கோபமாகச் சொன்னான்.

வருண் திகைத்துப்போனான்.

கரோலினின் முகம் குப்பென வியர்த்தது. அவள்மேல் ஒரு பாறாங்கல்லு விழுந்து உருண்டது போன்றிருந்தது. அந்த விடயங்களைப் பகிர்ந்துகொள்ள மனம் விரும்பாதவளாக, தடுமாற்றத்துடன் அறையைவிட்டு வெளியேறி வாசலில் நின்றாள்.

கரோலின் வெளியே போனபின்னர், நெடுநேரம்வரை தனது படுக்கையில் இருந்தபடி முகட்டில் பார்வையை ஓடவிட்டபடி இருந்தான் அடோனி. வருண் அவனை நிமிர்ந்து பார்த்தான்.

"வெளியே நிற்கின்றாள். கூட்டிவரவா?" அடோனியிடம் அனுமதிக்கேட்டான் வருண்.

"உம்" என்று பெருமூச்செறிந்தான் அடோனி.

உள்ளே வந்த கரோலினின் கண்கள் மின்னின. இருவரில் யார் முதலில் பேசுவது என்று காத்திருந்தார்கள். தங்களுக்குள் செருமி ஒத்திகை பார்த்துக் கொண்டார்கள். எந்த நேரத்திலும் ஒத்திகை நிஜமாகலாம் என எதிர்பார்த்தான் வருண்.

"மூட்டை மூட்டையாகக் கொண்டுபோன உங்கள் தாத்தா பூட்டனின் முதுசங்கள் என்ன வாயிற்று?" கரோலினைப் பார்த்துக்கேட்டான் அடோனி.

"அந்தத் தரித்திரங்களை எல்லாம் எரித்து விட்டார் என் அப்பா. அப்பாவிற்கு அரசியல் பிடிப்பதில்லை" என்றாள் அவள்.

அந்தக் கேள்வி பதிலினால் இருவரின் கண்களும் பனித்தன.

சிறிதுநேரம் தான். படுக்கையில் இருந்து தாவிக்குதித்து கரோலினைக் கட்டிப்பிடித்தான் அடோனி. ஒருவரை ஒருவர் கட்டிப் பிடித்தபடியே தூக்கிச் சுற்றினார்கள். நோய்க்கு அருமருந்தாக மாறிமாறி முத்தங்கள் பொழிந்தனர்.

வருண் அந்தக் காட்சியைத் தவிர்க்க வேண்டி, ஜன்னலினுடாக வெளியே

பார்வையை ஓடவிட்டான். 'நிற வெறியை அமுல் படுத்தியவர்களின் வாரிசுகளும், நிறவெறிக்கு உள்ளானவர்களின் வாரிசுகளும் இன்று மன மொத்து இணைகின்றார்கள்.' சிந்தனை வெளியில் சஞ்சரித்தான் வருண். அவனது வெளியை, வீட்டின் பின்புறம் ஒன்றுடன் ஒன்று விளையாடிக்கொண்டிருந்த பூனையும் எலியும் ஊடறுத்தன. கொழுத்த எலி ஒன்று பூனையின்மேலே ஏறிச் சவாரி விடுவதும், பூனை அதனைக் கீச்சக் காட்டுவதுமான காட்சி தெரிகின்றது.

அப் போது வருணின் மொபைல் போனிற்கு ஒருஅழைப்பு வந்து, அடோனிக்கும் கரோலினிக்கும் இடையேயான இறுக்கத்தைத் தளர்த்தியது. சத்தம் வந்த திசைநோக்கி அடோனியும் கரோலினும் பார்வையைச் செலுத்தினார்கள். அங்கே வருணின் தொலை பேசியில் கிறிஸ்ரலின் முகம் பளிச்சிட்டது. அவர்கள் இருவருக்கும் அது அதிர்ச்சியாக இருந்தது.

இன்னொரு பூனை, இன்னொரு எலியுடன் தன்னை ஐக்கியப் படுத்திக் கொள்வதற்கான அழைப்பு அது. வருண் தயக்கத்துடன், பச்சை பட்டனை அழுத்தி "ஹலோ" என்றான்.

○○○

பகிர்வோம்....

ஈழமும் தம்மும்

காலவோட்டத்திலே இலக்கியங்களுக்குள் பல பிற்காலத்துப் பாடல்கள் சேர்ந்துகொள்வ துண்டு; இதனை **வெள்ளிப்பாடல்கள்** என்பர். இதுசார்ந்து திருகோணமலை **த.த. கனகசுந்தரம்பள்ளை** அவர்கள் தமது மகாபாரதம் எனும் கட்டுரையிலே பெரியபுராணம் பற்றி குறிப்பிட்டுள்ள ஒரு பகுதியை இங்கு தருகின்றோம்.

பெரியபுராணத்தைச் சேக்கிழார் 4253 விருத்தங்களாற் பாடினாரென்று கொற்றுங்குடி உமாபதி சிவாசாரியாரால் தாமியற்றிய திருத்தொண்டர் புராணசாரத்தின் ஈற்றில் கூறப்பட்டுள்ளது. இப்போது பெரியபுராணத்தில் 4299 விருத்தங்களுக்குமேல் காணப்படுகின்றன. ஆகவே உமாபதி சிவாசாரியார் கூறிய கணக்கிற்கு மேலதிக மாயுள்ள 46 விருத்தங்களும் இடையிடையே வேறு புலவர்களால் பாடிச் சேர்க்கப்பட்டிருத்தல்வேண்டும்.

பனிபொழியும் கனடா மண்ணின் விடியலில் அனுபவம் புதுமை மனைவாயிலிலும் நடைபாதையிலும் கால் புதையும் 'கற்கண்டு' குவியல் அழகோ அழகு! அள்ளிச் சுவைக்க ஆசை! கிள்ளி எடுத்தேன் சிறுபிடி சட்டென எறிந்தேன் கல் லென விறைத்தன விரல்கள்.

வீதி மருவிய தேசிய மேபிள் மரங்கள் பச்சை சிவப்பு இலைகள் பனியின் பாரம் தாங்கி ஓடிந்து சொறியும்

வாகனங்கள் ஓட்டுவோர் பார்வையை பனியும் காற்றும் சேர்ந்து மறைக்கும் சிலவேளை முன்பின் மோதி சேதம் சேரும்.

பாடும் பறவைகள் இல்லை காகம் குருவிகள் இல்லை கீச்சிடும் அணில்கள் இல்லை பூச்சி புழுவும் இல்லை நல்ல பாம்பும் இல்லை இரப்பில் எலியும் இல்லை நாய்கள் மட்டும்!

நாய்களா! செல்லக்குட்டிகளா! வீட்டின் உள்ளே சொகுசாக் கூடுகளில்! கூடவே சாடிகளில் உயிர்ச் செடிகளா! விருந்தினர் மேசையில் பிளாஸ்டிக் பூக்கள் பல்தேசிய பல்வின மாந்தரின் புகலிடம் வளமாக வாழ வாய்த்த மண் கனடா

வர்த்தக நிலையங்களில் வேற்றினத்தவரும் தேசிய வெள்ளை நிறத்தவரும் சேர்ந்தே பணியாற்றும் பான்மை மனித நேயம் பெருமை

உயர்கல்லூரிகளிலும் உன்னத பல்கலைக்கழகங்களிலும் இன நிற மொழி வேற்றுமையின்றி சிறப்பாக சிறி வங்காவின் சிங்கள மாணவர்களும் தமிழ் மாணவர்களும் சேர்ந்தே கற்பு தேசிய சிந்தனைத்திறனின் உச்சம்.

—வேற்கேனியன்

தமிழ் இலக்கணம் 'கற்பிக்கும்' சிலபாடங்கள்

வாகரைவாணன்

இலக்கணம் என்னும் சொல்லுக்குத் தமிழில் அழகு, ஒழுங்கு என்றெல்லாம் பொருள் இருப்பது போல, லத்தின் மொழியில் உள்ள GRAMMATICA என்னும் சொல்லின் திரிபாக விளங்கும் GRAMMAR என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லும், சொற்களுக்கிடையிலான ஒழுங்கமைப்பை உணர்த்துவதும் இங்கு கவனிக்கப்படவேண்டியதொன்று. இதிலிருந்து தமிழ் மொழியில் மட்டுமன்றி ஆங்கில மொழியிலும் எழுதப்படும் அனைத்தும் ஓர் ஒழுங்கிற்குள் இருக்க வேண்டுமென்பது தெளிவாகின்றது. ஆயினும் தமிழ் மொழியில், இலக்கணம் இலக்கியத்திலிருந்தே எழுகின்றது என்பதனை,

**இலக்கியமின்றி இலக்கணம் இன்றே
எள்ளின்றாயின் எண்ணையும் இன்றே
எள்ளினின் றெண்ணைய் எடுப்பது போல
இலக்கியத்தினின்றொழும் இலக்கணம்**

என்னும் பழைய சூத்திரம் ஒன்று எடுத்துக்காட்டும்

கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்டதாகக் குறிப்பிடப்படும் நன்னூல் என்னும் இலக்கண நூலில் அதன் ஆசிரியர் பவணந்தி முனிவர் "இலக்கியம் கண்டதற்கு இலக்கணம் இயம்பலின்" என்னும் கூற்றின் மூலம் இலக்கணத்திற்கேற்ப இலக்கியம் அன்று. இலக்கியத்திற்கமையத்தான் இலக்கணம் என்று உண்மையை வெளிப்படுத்துவதையும் இங்கு காணலாம்.

தமிழ்மொழி மிகவும் பழையமையானது. இன்று நமக்குக் கிடைத்துள்ள இதன் முதல் இலக்கண நூல் தொல்காப்பியம் கி.மு. 3ஆம் நூற்றாண்டளவில் எழுந்ததென தமிழ் அறிஞர் பலரும் கருதுவர். இதன்பின் தோன்றிய இலக்கண நூல்களில் நன்னூல் ஒன்றே கற்றவர் எல்லோருக்கும் ஏற்றதொன்றாக விளங்குகின்றது.

மகாகவி பாரதி நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே காலத்திற்கேற்ற நூல்கள் வேண்டுமென்று விரும்பினான்.

பாரதியின் இந்த விருப்பத்தை அவன் பிறப்பதற்கு ஏழு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே முன்கூட்டி உணர்ந்தது போல, தொல்காப்பியர் வழியில் இலக்கணம் கண்ட பவணந்தி முனிவர்,

**பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்
வழுவல்ல, காலவகையினளே**

என்று கூறிப் போந்தார்.

நன்னூலார் இவ்விதம் அறிவித்திருந்தாலும் அதற்கு முன்பே காலத்திற்கு ஏற்ப தமிழ் தானாகவே வளைந்து கொடுத்து வந்துள்ளமையைப் பின்வருவன காட்டும்.

தொல்காப்பியரின் காலத்தில் "கள்" என்னும் விசுதி அ.றிணைக்கு மட்டுமே உரியதாகக் கட்டிநுந்தமையை

**கள்ளொடு சிவனும் அவ்வியற் பெயரே
கொள்வழி உடைய பலவறி சொற்கே**

(தொல்காப்பியம் - சொல் - 169)

என்னும் அவரது நூற்பா தெளிவாக்கும். ஆனால், இவ் விதிக்கு மாறாக இன்று இவ் விசுதி உயர் திணையிலேயே பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இதற்குச் சான்றாக அவர்கள் வந்தார்கள் என்னும் வாக்கியத்தைக் காட்டலாம். ஆனால், இவ் வாக்கியம் அவர் வந்தார் என்று பன்மையிலேயே அமைந்தது.

இதுபோன்ற ஒரு சொல்லின் முதல் எழுத்தாக அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ ஆகிய பன்னீர் உயிர் எழுத்துக்களும் க, ச, த, ந, ப, ம, வ, ய, ஞ, ங முதலான பத்து உயிர்மெய் எழுத்துக்களும் வர வேண்டுமென்பது விதி. இதனை நன்னூல், பன்னீருயிரும் க, ச, த, ந, ப, ம, வ, ய, ஞ, ங வீரந்நுயிர் மெய்யும் மொழி முதல் ஆனது என எடுத்துரைக்கும். ஆனால், இவ்விதி இக்காலத்தில் சாத்தியமற்றது என்பதனை ரஜினி, ராஜேஸ்வரி, ரதி, ராகம், யேசு முதலான பெயர்ச் சொற்கள் உணர்த்தும்.

நன்னூலார் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை பெயர்கள் பற்றிக் கூறுகையில்

தன்மை யான், நான், யாம், நாம், முன்னிலை எல்லீர், நீயீர், நீவீர், நீர், நீ

அல்லன் படர்க்கை எல்லாம் எனல் பொது என்பார்.

ஆனால், இப் பெயர்களில் நாம், நான், நீ, நீர் என்னும் பெயர்களே இன்று பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவற்றில் நீர் என்னும் பன்மை அரிதாகவே பயன்படுத்தப்படுகையில் நீங்கள் (நீம்+கள்) என்னும் பெயரே ஒருமையிலும் பன்மையிலும் பெரிதும் வழங்கும். எனினும் தொல்காப்பியர் காலத்தில் எல்லாம் என்னும் சொல் உயர்திணையில் முன்னிலைப்பன்மைக்கும் படர்க்கைப்பன்மைக்கும் இருக்கவில்லை. இதனை,

தன்னுள் உறுத்த பன்மைக்கு அல்லது உயர்திணை மருங்கின் ஆக்கம் இல்லை

என்னும் நூற்பா காட்டும்.

எல்லாம் என்னும் சொல் போலவே எல்லோரும் என்னும் சொல் வழக்கில் இருந்தது. ஆனால், எல்லாரும் எனும் சொல் அப்படி அன்று. எனவே, இதனை எல்லீர் அல்லது எல்லோரும் என்னும் சொற்களின் திரிபாகவே கொள்ளுதல் வேண்டும்.

எதிர்மறைக் குறிப்பு வினைமுற்றுக்களில் அ.றிணைக்குரிய அன்று என்னும் வினைமுற்று ஒருமையிலும் (உ+ம் - அன்று) அல்ல என்னும் வினைமுற்று பன்மையிலுமே (உ+ம் - அவை அல்ல) பயன்படுத்தப்படவேண்டும். ஆனால், இக்காலத்தில் அல்ல என்னும் வினைமுற்றே ஒருமைக்கும் பன்மைக்கும் பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இதுவும் தமிழின் விட்டுக் கொடுப்பையே காட்டுகின்றது.

சொற்கள் சிலவற்றினிடையே வல்லினை மெய் 'க்' சேரும் போது அதற்கு ஒரு பொருளும், இணையாத நிலையில் வேறு ஒரு பொருளும்

தோன்றும். இதனை விளங்கிக்கொள்ள திரைக் கடல் என்னும் இரண்டு சொற்களை எடுத்துக் கொள்வோமாயின் அது வினைத்தொகை என்ற நிலையில் திரையும் (திரளுகின்ற) கடல் என்னும் பொருளைத் தரும். ஆனால், க் என்னும் மெய்யால் அவை இணைக்கப்படும் போது திரையை (அலையை) உடைய கடல் என அர்த்தப்படும். இதிலிருந்து 'க்' என்னும் மெய்யின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

தமிழ் மொழியில் உள்ள பகுபதங்கள் அனைத்தையும் தேவைக்கேற்ப புணர்த்தியும் பகுத்தும் எழுதுதலே ஏற்புடையது. எனவே, தன் நாடு என்னும் சொற்களைத் தன்னாடு என்று புணர்த்தத் தேவையில்லை. இது போன்றே பொன்தாலி (பொற்றாலி) அதனால் தான் (அதனாற்றான்) கல் தூண் (கற்றூண்) என்று சந்தி பிரித்தெழுதலாம். பொருள் எளிதில் விளங்கும்.

முன்பு மனிதன் ஒருவன், மனிதர் பலர் என்று எழுதப்பட்டது. ஆனால் இன்று தமிழை நன்கு கற்றவர் தாமும் ஒரு மனிதன், பல மனிதர் என்றே எழுதுகின்றனர். இப்புதிய வழக்கும் காலத்திற்கேற்ப தமிழ் வளைந்து கொடுப்பதையே காட்டுகின்றது.

ஒரு மொழியில் பயின்று வரும் சொற்கள் கழிதலும் திரிதலும் இயல்பு. இவ்விதம் திரிந்த சொற்களில் அருமருந்தன்ன (அருமந்த) யார் (ஆர்) யானை (ஆனை) என்பன சில. இதனைத் தமிழ் இலக்கணம் மரு உ என்று கூறும்.

பெயர்ச் சொல் ஒன்றின் தன்மையைக் காட்டும் சொல்லை (உ+ம் நல்ல மனிதன்) இலக்கணம், குறிப்பு வினைப் பெயர் எச்சம் என்று கூறும். அதேநேரம், நல்ல என்னும் எச்சம் மனிதனின் இயல்பை வெளிப்படுத்துவதனால் அதனை அடைமொழி எனவும் கொள்ள முடியும். ஆங்கில மொழியில் உள்ள HE IS A GOOD MAN என்னும் வாக்கியத்தை இதற்கு உதாரணமாகக் காட்டலாம்.

டாக்டர் மு.வ.வின் ஆய்வின் படி கொல்யானை என்னும் வினைத் தொகையில் உள்ள கொல் என்னும் வினைச் சொல் யானை எத்தகையது என்பதைக் காட்டுவதனால் அது அடைமொழி (ADJECTIVE) ஆகின்றது. இது போன்ற பெயர்ச் சொற்கள் வினைக்கு முன்னின்று வினை அடையாக வரும் என்பதற்கு நன்று கூறினாய் பெரிது புகழ்ந்தாய் என்னும் வாக்கியங்களைக் கொள்ளலாம்.

தமிழ் இலக்கணத்தில் தன் வினை, பிறவினை என்பன இருப்பதுபோல் செய்வினை, செயற்பாட்டு வினை என்பனவும் உண்டு. இவற்றில் தன்வினை என்பது ஒருவன் காரியம் ஒன்றைத் தானாகச் செய்வதைக் குறிக்கும். இதனை, எழுதினான் என்னும் வினைமுற்று விளக்கும். ஆனால், பிறவினை என்பது ஒரு காரியத்தைப் பிறரைக் கொண்டு செய்விப்பதை உணர்த்தும். இதற்கு எழுதுவித்தான் என்னும் வினைமுற்று ஏற்ற உதாரணமாகும். இந்த மாற்றத்திற்கு வி.பி. என்னும் விசுவகவி காரணம் என்பது தெளிவு. (உ+ம் எழுதுவித்தான், உண்பித்தான்)

இனி செய்வினை, செயற்பாட்டுவினை என்பவற்றைக் கவனிக்கலாம். இவற்றில் செய்வினை என்பது ஒருவன் ஒரு காரியத்தைச் செய்வதைக் குறிக்கும். (உ+ம் அவன் பாடத்தைப் படித்தான்) ஆனால், செயற்பாட்டு வினை அவனால் அல்லது வேறு ஒருவனால் அக்காரியம் செய்யப்படுவதைக் காட்டும் (உ+ம் அவனால் மரம் வெட்டப்பட்டது). இவ் வினைகள் ஆங்கிலத்தில் ACTIVE VOICE, PASSIVE VOICE எனப்படும்.

ஒரு வாக்கியத்தில் பொதுவாக எழுவாய், செயற்படுபொருள், வினைமுற்று (பயனிலை) என்பன வரும். எனினும், செயற்படுபொருள் இல்லாமலேயே எழுவாயும், வினைமுற்றும் இணைந்து ஒரு வாக்கியம் ஆகும். காட்டாக வந்தான் என்னும் வினைமுற்றை எடுத்துக் கொள்ளலாம். இதில் வந்தான் என்னும் வினைமுற்றோடு யார் என்னும் வினாவை எழுப்பினால் அவன் என்னும் பெயர்ச் சொல் கிடைக்கும். இதனையே தோன்றா எழுவாய் என்கின்றோம்.

இதிலிருந்து எழுவாய் என்னும் கருத்தாவின் எண்ணத்தை நிறைவேற்றும் ஏவலாளாக வினை (செயல்) முற்று (முற்றுவித்தல்) செயற்படுதல் கவனிக் கத்தக் கது. பயனிலை என்னும் சொல்லும் இதே பொருளைத் தரும். ஏனெனில் அச்சொல்லில் (பயனிலை) வாக்கியத்தின் பயன் நிலை நிற்பது தெளிவானதாகும்.

அங்ஙனம், இங்ஙனம் என்னும் சொற்களை ஆங்ஙனம், இ+ங்ஙனம் என்று பிரித்தெழுதுவர். இவ்விதம் பிரிக்கையில் ங்ஙனம் என்னும் சொல்லுக்கு இடம் என்னும் பொருள் உண்டு என்பார் பண்டிதர் க.வேலுப்பிள்ளை (அடிப்படை இலக்கணம் - பக்கம் 5)

ஆனால் மொழியியல் அறிஞர் மு.வரதராசன் அங்ஙனம் என்னும் சொல்லை நன்னூ

லார் ஆங்ஙனம் என்று பிரித்தது தவறென்று குறிப்பிட்டு அதனை அங்கு + அனம் என்று பிரித்துக் காட்டுவார். இதில் உள்ள அனம் என்னும் சொல்லே ங்ஙனம் எனத் திரிந்தது எனக் கூறும் அவர் தமது கூற்றுக்கு ஆதாரமாக நெருநல் என்னும் சொல் நென்னல் என்றும், பெருமான் பெம்மான் என்றும் திரிந்ததைக் காட்டுவார். அறிஞர் அவர்களின் கருத்தின்படி 'ங்ஙனம்' என்பது ஒரு சொல் அன்று என்பது தெளிவாகின்றது.

இது போன்றே செய்கின்றோம் என்னும் வினைமுற்றை செய் + கின்று + ஆன் என நன்னூலார் பிரித்தமை தவறு எனக் கூறும் மு.வ அச் சொல்லை கு என்னும் சாரியை தோன்றும் விதத்தில் செய் + கு + இன்று + ஆன் எனப் பிரித்துக் காட்டி கின்று என்பது பொருளற்ற சொல் என்பார்.

பிழையையும் மரபு என்னும் பெயரால் ஏற்கும் பெருந்தன்மை தமிழ்த் தாய்க்குண்டு என்பதற்கு மண்ணெண்ணெய், தேங்காய் எண்ணெய் என்னும் சொற்கள் நல்ல எடுத்துக் காட்டுகள். ஏனெனில், எண்ணெய் (எள்+நெய்) என்னும் சொல் எள்ளில் இருந்து பெறப்படும் நெய்யையே குறிக்கும். ஆனால், இந்த உண்மை பெரும்பாலானோருக்குத் தெரியாமையால்தான் எண்ணெய் மண்ணோடும், தேங்காயோடும் கலந்து விட்டமையைக் காண்கின்றோம். ஆயினும் செய்யும் இப்பிழை போதாதென்று பலர் எண்ணெய் என்பதை எண்ணை என்று எழுதுவதைக் காணும்போது வருத்தமாக இருக்கின்றது.

இடுகுறிப் பெயர் என்னும் சொற்றொடர் ஒரு காரணத்தை முன்னிட்டு நம்முன்னோர் ஏதோ ஒன்றுக்கு இட்ட பெயர் என்னும் பொருளையே தரும். ஆனால், இப்பெயர்களுக்குப் பொருள் தெரியாமையால்தான் நாம் இன்றும் இடுகுறிப் பெயர் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றோம். அத்தகைய பெயர்களில் மயில், குயில் என்பனவும் அடங்கும்.

இவ்விடுகுறிப் பெயர்களில் மயில் என்னும் பெயர் மயக்கும் என்னும் பொருளைத் தரும். மயல் என்னும் சொல்லின் திரிபாக அதனைக் கொள்ள முடியும். இதிலிருந்தே மயூரம் என்னும் சம்ஸ்கிருதச் சொல் பிறந்தது.

குயில் என்னும் சொல் ஒலித்தல் அல்லது சொல்லுதல் என்னும் பொருளையுடைய குயிலுதல் என்னும் தொழிற் பெயராகவே பிறந்ததாகத் தெரிகின்றது. இதனால், இவ் விரண்டையும் காரணச் சிறப்புப் பெயராகவே

ஏற்க வேண்டும். இவ்விதம் சொற்களுக்குப் பொருள் இருக்கின்றமையால் தான் தொல்காப்பியர் 'எல்லாச்சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே.' (பெயரியல்) என்றார். தொகை நிலையும் தொகா நிலையும் கொண்ட ஆகு பெயர் அன்மொழித் தொகைக்கிடையே உள்ள வேறுபாடு பற்றிச் சர்ச்சைகள் ஏற்படுதல் உண்டு. எனவே, அவற்றையும் நமது ஆய்வுக் கெடுத்துக் கொள்ளலாம்.

ஆகு பெயரில் ஒரு பெயர்ச் சொல் அதனோடு தொடர்புடைய வேறொரு சொல்லுக்காகி வருகின்றமையால் அது ஆகு பெயர் என்னும் பெயரைப் பெற்றது. இதனை விளக்க தோகை ஆடியது என்னும் வாக்கியத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம். இதில் தோகை என்னும் பெயர்ச் சொல் அதனோடு தொடர்புடைய மயிலுக்காகி மயிலே ஆடியது என்று குறிப்பால் உணர்த்தும். இதன் காரணமாக இதனை சினை (ஓர் உறுப்பு) ஆகு பெயர் என்பர்.

அன்மொழித் தொகையில் இரு சொற்கள் சேர்ந்த தொகை மொழி அதனோடு தொடர்புடைய வேறொன்றைக் குறிக்கும். இதனை மலர்விழி வந்தாள் என்னும் வாக்கியத்தின் மூலம் விளக்கலாம். இதில் மலர் விழி (மலர் போன்ற விழி) என்னும் தொகையும் வந்தாள் என்னும் வினைமுற்றும் மலர்விழி என்னும் பெயரை உடைய ஒரு பெண் வந்தமையைக் காட்டும். இந்தப் 'பெண்' என்னும் சொல் வாக்கியத்தில் இல்லாமையால் தான் அது அன்மொழி (அல்லாத மொழி) என்றும் தொக்கு நிற்பதால் தொகை என்றும் வழங்குகின்றது.

தமிழ் இலக்கணம் ஒரு பெருங்கடல். இந்தக் கடலுக்குள் இறங்கி முத்துக்களை எடுப்பது அவ்வளவு எளிதான காரியமல்ல. இதனுள் முன்பு கால் வைத்த பவணந்தி முனிவர், சங்கர நமச்சிவாயர், சிவஞான முனிவர் முதலானோர் தடுமாறி விட்டதாக இன்றைய இலக்கணப் பேராசிரியர்கள் எடுத்துக் காட்டுவர். இந்நிலையில் இக்கட்டுரையாசிரியர் எம் மாத்திரம்? என்றாலும் தேடுதல் உணர்வும் விடாமுயற்சியும் இருப்பதே ஒரு பெரும் பலம் அல்லவா?

○○○

உங்கள் உவமானம் எனக்கு அவமானம்

என்முகத்தை வான்மதிக்கு
ஏனுவமை சொன்னீர்
என் முகத்தில் நீல் ஆம்ஸ்றோங்
எப்போது கால் பதித்தார்

என் கூந்தல் கார்மேகம்
போலென்றேன் சொன்னீர்
விண்ணின்று மழை வீழ்ந்தால்
கார்மேகம் வெண்மேகமாகும்

என் இடையை உடுக்குக்கு
ஏன் உவமை சொன்னீர்
கைத்தாங்க லாய்த் தூக்கி
எனைப் பிடித்து அடித்தார்

அத்திக்கனிக் கன்னங்கள்
என்றுவமை சொன்னீர்
எத்தனை நாள் அப்பமுத்தோல்
சுருங்காமல் இருந்துவிடும்

செவ்வாய் அதரம் தனம் கண்
அவயங்கள் அத்தனையும்
ஒவ்வொன்றாய் வர்ணித்தீர்
அவை எனக் கவமானமாம்

ஒப்பேதும் மிக்கேதும்
என் அழகுக்கில்லை
தப்பப்பா என் அழகை
எதற்கேனும் உவமிக்கின்

நிலவூர்ச் சித்திரவேல், திருகோணமலை

அவசரம்

வே. தில்லைநாதன்

சுற்றேனும் எதிர்பாராத பளிர்என்ற அறையைத் தொடர்ந்து கன்னத்தில் கைவைத்தபடி தொப்பென்று கட்டிலில் அமர்ந்தான் அவன்; அடித்தவள் அவனது மனையாள்

“இந்த வயசிலை உமக்கு இன்னொரு பொம்பிளை கேக்குதோ? அதுவும் ஆளில்லாமல் வேலைக்காரியோட சல்லாபம். தொடுறதும், தடவிறதும், சிரிக்கிறதும் பார்க்கச் சகிக்கேல்லை. நேற்றுவந்த பாங்க் பலன்ஸ் இருப்பைப் பார்த்தன். பத்தாயிரத்துக்குச் செக் எழுதியிருக்கிறீர். அவளுக்குக் குடுக்கத்தானே? எனக்கு அதைப்பற்றிச் சொன்னீரா?”

“ஓம். அவளுக்கு அவசர தேவையெண்டு குடுத்தான். சொல்லியிருக்கத்தான் வேணும். அப்ப நீயில்லை. பிறகு ஏதோ வேலையிலை மறந்திட்டன். இப்ப அதுக்கென்ன? கொஞ்சம் கொஞ்சமா அவளின்ரை சம்பளத்திலை கழிக்கலாந்தானே?”

“அதில்லை பிரச்சினை. அப்பிட்யென்ன உமக்கு அவளிலை அவ்வளவு வாரப்பாடு. என்னட்டைக் கிடைக்காத ஏதும் அவளிட்டைக் கிடைக்குதே?”

“மெள்ளக்கதை அவளுக்குக் கேக்கப்போகுது. சேவன்ட் பிடிக்கிறதாக்கு நாங்கள் அலைஞ்ச அலைச்சல் உனக்குத் தெரியுந்தானே? வறட்டுக் கற்பனையள் பண்ணிக்கொண்டு வீண் வம்புக்கு வாறது. உனக்கென்னதான் பிடிச்சிருக்குது? நான் மறுத்தான் குடுத்தால் நீ தாங்க மாட்டாய், ஓ!”

மனைவியின் புதிய அவதாரத்தைக் கண்டு அவனுக்கு ஒரே குழப்பமாக இருந்தது. அவனது வார இறுதிப் பகல் தூக்கமும் கலைந்தது. சுற்றே சுருதி இறங்கிய அவள் குசினியை நோக்கி நடந்தாள். தான் அவசரப்பட்டுவிட்டதாக அவளுக்குத் தோன்றவில்லை. ‘எப்படியும் சமையல்காரியை வீட்டுக்கு அனுப்பத்தான் வேணும். அதுவரையும் அவளை வைக்கிற இடத்திலை வைக்கவுந்தான் வேணும்’ என எண்ணிய அவள் குசினியை எட்டிப்பார்த்தாள்.

சமையல்காரி அடுத்தநாள் சமையலுக்காக பொன்னாங்காணி இலையைக் காம்பிலிருந்து அகற்றிக் கொண்டிருந்தாள். அவளது வேலையில் குற்றங்காண்பது சிரமம். மெதுவாக ஒரு பலகைக்குற்றியை இழுத்து பணிப்பெண்ணருகே அமர்ந்த அவள் தானும் அவளுக்கு உதவ ஆரம்பித்தாள்

“ஏனம்மா லீவு நாளில நீங்கள் கொஞ்சம் படுக்கலாந்தானே? இதை நான் பாத்துக் கொள்ளுவன். நீங்க போங்கம்மா,” என்றாள் பணிப்பெண்.

“அறைக்குள்ள படுத்தா வெக்கையா இருக்கு. கொஞ்சம் இதிலை இருந்திட்டுப் போவமே” என்று கூறிய அவள், சிறிது நேரம் கழித்துப் பணிப் பெண்ணைப் பார்த்து, “சாந்தி எங்கடை அவருக்கு உன்னிலை நல்ல விருப்பம்போலை இருக்கு, என்ன?” என்று கேட்டு அவளது முகத்தில் சஞ்சலம் தெரிகிறதா என்று கூர்ந்து அவதானித்தாள்.

சாந்தி முகத்தில் எவ்வித குற்ற உணர்வுமின்றி, “ஓம்மா ஐயாவுக்கு என்னிலை நல்ல விருப்பம். என்னைப்பாத்தா செத்துப்போன அவற்றை தங்கச்சி மாதிரி எண்டு சொல்லுவார். போன மாசம் நான் இலகுகடன் சிக்கலிலை மாட்டுப்பட்டு அழுது கொண்டிருக்கேக்கை என்னெண்டு கேட்டுப் பத்தாயிரம் ரூபாய்க்குச் செக்கும் தந்து, ஆறுதலாய்க் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் எனக்குத் தாறு காசிலை கழிக்கலாம் எண்டும் சொன்னவர். உங்களுக்கும் சொல்லியிருப்பார் தானே?”

“ஓமோம், தெரிஞ்சுதானே உன்னைக் கேட்டனான், சாந்தி. இதைப்பிறகு செய்யலாம். ஐயாவுக்குத் தேத்தண்ணி நேரத்திலை சாப்பிடுறதுக்கு ஏலுமெண்டா ஏதாவது செய்யன். நானும் போய்க் கொஞ்சம் படுப்பம்.

“சரி அம்மா ஐயாவுக்கு இனிப்பு அவ்வளவாய்ப் பிடிக்காது. வடைசுடுறனே.” சாந்தி எழுந்து கையைக் கழுவினாள்.

நெஞ்சில் பாரம் குறைந்தாற் போலிருந்தது. கணவனை எவ்வாறு எதிர்கொள்வது என்ற தயக்கத்துடன் படுக்கை அறையை அடைந்த அவள் கட்டிலில் மெதுவாக அமர்ந்தாள்.

எப்படிப் பேச்சை ஆரம்பிப்பது என்று தெரியாது அவள் திணறிக் கொண்டிருக்க அவனது தொலைபேசிக்கு ஒரு குறுந்தகவல் வந்து ஒலி கிளப்பியது.

“அது தம்பியின்ரை மெசேச்சோ என்று பாருங்கோ” என்றாள் அவள். தம்பி என்பது பல்கலைக்கழகத்தில் முதலாம் ஆண்டில் கல்வியிலும் அவர்களது மகன்.

ஒரு பெண்ணிடமிருந்து வந்திருந்த குறுந்தகவலை அவசரமாக அழித்த அவன், “இல்லை யில்லை. அது விளம்பரம். அவங்களுக்கு வேறை வேலையென்ன? என்றான்.

அவள் மெதுவாக அவனின் தோளைத் தொட்டு, “நான் கொஞ்சம் அவசரப்பட்டிட்டன். சொறிடா,” என்றாள் குரல் கம்ம.

“ஓமோம் நீ அவசரந்தான் பட்டிட்டாய். இப்ப வந்த மெசேச்சுக்குத்தான் நீ என்னை அறைஞ்சிருக்கோணும்” என்றெண்ணிய அவன் குற்ற உணர்வு தகிக்க மறுபுறம் திரும்பிச் சுவரை வெறித்து நோக்கினான்.

○○○

பகிர்வோம்....

ஈழமும் தமிழும்

மானிப்பாய் **ஜ. முத்துத்தம்பியின்னை** 1917^{ஆம்} ஆண்டு காலமானார். இவர் செய்த **நென்மெழு வரலாறு** என்கிற நூல் 1920^{ஆம்} ஆண்டு அவர் சகோதரனாகிய **ஜ. வீரசிங்கம்பிள்ளையால்** அச்சிட்டு வெளியிடப் பெற்றது. இந் நூலானது அக்காலத்திலே கேம்பிரிட்ஜ் மற்றும் இலண்டன் பரீட்சைகளில் தமிழைப் பாடமாக ஆக்கிய **E.B. Denham** அவர்களுக்கு வீரசிங்கம்பிள்ளையால் சமர்ப்பணம் செய்யப்பெற்றுள்ளது.

பூவோடும் பொட்டோடும்

“ஈ! இப்படியும் ஒரு தமிழ்ப்பெண்ணா? கட்டிய கணவன் நல்லா இருக்க வேணும் நூறாண்டு வாழவேணும்” நான் பூவோடும் பொட்டோடும் போய்ச்சேர வேண்டும்” என்று கடவுளைத் தினமும் காலையும், மாலையும் ஏன் எந்த நேரமும் மனமுருகி வேண்டும் எனது சமூகத்தில் இப்படி ஒரு பெண்ணா? “எனக்கு முதல் அவர் போய்விட வேண்டும்” என்று எல்லோரிடமும் சொல்லிக் கொண்டு!

ஒருவேளை ‘அவர்’ போனபின்... சொத்துகளை அனுபவித்து, உடுத்தி, படுத்தி, உல்லாசமாக... வேறெதும் குழப்படி... ஈ! ஈ! அப்படி எல்லாம் இருக்காது. அந்த வயதெல்லாம் தாண்டியாகி விட்டது!

தவிர எத்தகைய ஒற்றுமையான அருமையான தம்பதிகள்!

எனது நல்ல சினேகிதி தானே! அவளிடமே கேட்டுவிடவேண்டும் இன்றே கேட்டு விடவேண்டும் இல்லை, இல்லை இப்போதே கேட்டுவிடவேண்டும்!

கேட்டும் விட்டேன் - நண்பியின் பதிலால் உறைந்து போய்விட்டேன்.

“இரதி, யாரிடமாவது கொட்டித் தீர்க்க வேண்டுமென்றிருந்தேன், நல்லவேளை, நல்ல சினேகிதியான உன்னிடம் சொல்லி ஆறுவது எனக்கும் திருப்தியளிக்கும். அவர் பாவம் அவருக்கு ஒன்றுமே தெரியாது. டீ, பிளேன் டீ கூடப் போடத் தெரியாது. ஆக்கி வைத்தால் சாப்பிடுவார். அவ்வளவுதான். துணிமணிகூடத் தோய்க்கத்தெரியாது. அவ்வளவு ஏன் ரீ.வி. ‘சனல்’ மாற்றக்கூடத் தெரியாது. இப்படிப்பட்ட மனுசனை விட்டுட்டு நான் பூவோடும், பொட்டோடும் போனால் அந்த ஆளின் நிலைமை... அவருடைய பென்சன், சொத்துக்காக, பிள்ளைகள், மருமக்கள் ஏமாற்றி, துன்புறுத்தி ஐயையோ நினைக்கவே பயமாயிருக்கு... அதனால்தான்... எனக்கு முதல் அவர் போய்விட்டால் எல்லாம் சுகம்தானே!”

எனக்கு அழுவதா சிரிப்பதா என்று தெரியவில்லை!

என்றாலும் மனம் நிறைந்த நிம்மதியுடன் பெருமூச்சு விட்டேன்!

குறுவை நூற்

சோ.பத்மநாதன்

பாலை நெய்தல் பாடியது

(சென்ற ஞானம் இதழில் வெளியான “ஆன்ற ஆனைக்கும் அடி சறுக்கியதோ?” என்ற கட்டுரைக்கான பதிலுரை – ஆசிரியர்)

ஞானம் (ஐனவரி) இதழில், ‘நோக்கு’ என்ற தொகுப்பில் இடம்பெற்ற (என்) ‘பாலை நெய்தல் பாடியது’ என்ற கட்டுரைக்கு வழக்கறிஞர் செ.சிறீக்கந்தராசா எதிர்வினையாற்றியிருக்கிறார். பாலை நிலத்தை நெய்தல் நிலமாக்கியது ஞானசம்பந்தர் செய்த அற்புதங்களுள் ஒன்று என நெடுங்காலம் நிலவி வந்த நம்பிக்கையை என் கட்டுரை தலைகீழாகப் புரட்டிப் போட்டுவிட்டது என்பது சிறீக்கந்தராசாவின் மனத்தாங்கல்.

இந்த அற்புதம் பற்றி அற்புதம் செய்த சம்பந்தரோ, அவர் சம காலத்தவராகிய அப்பரோ, திருத்தொண்டர் தொகை பாடிய சுந்தரரோ, திருத்தொண்டர் புராண சாரம் செய்த உமாபதி சிவமோ ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை என்பதே என் வாதத்துக்கு அடிப்படை திருக்கடவூர் உய்யவந்த தேவநாயனார் பாடிய திருக்களிற்றுப்படியார் என்ற பனுவலின் இரண்டு வெண்பாக்கள் இவ்வற்புதம் பற்றிப் பேசினாலும், அவை குறிப்பது நிலம் பற்றிய செய்தி அல்ல, பாம்பு தீண்டியிருந்த வணிகன் உயிரை மீட்ட செய்தியே என்பதை தொல்காப்பியத்தின் ஒளியில் நிறுவியிருந்தேன். இதை நண்பர் சிறீ ஏற்கவில்லை.

சேக்கிழார் ‘பாலை நெய்தல் பாடியது’ பற்றிக் குறிப்பிடவில்லையே என்பதற்கு, எல்லா அற்புதங்களும் பெரிய புராணத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன என்று சொல்வதற்கில்லை என்று நண்பர் குறிப்பிடுகிறார். இவ்வற்புதம் பற்றிய செய்தியை நம்பியாண்டார் நம்பி மட்டுமே தருகிறார் என்பதை மனங்கொள்ள வேண்டும். வேறியாரும் இதைக் குறிப்பிடவில்லை. அதாவது Corroborative evidence இல்லை.

அகச்சான்றுகளை ஆராய்வது இன்னோர் உத்தி. உதாரணமாக,

‘மானினோர் விழி மாதராய் வழுகிக்கு மாபெருந்தேவி கேள்
பானல்வாயொரு பாலன் ஈங்கிவன் என்று நீபரி வெய்திடேல்!’

என்பதும்

‘வாசி தீரவே காசு நல்குவீர்!’ என்பதும்

சம்பந்தர் வரலாற்றுச் செய்திகளுக்கு அகச்சான்றுகள்

‘வஞ்சனைப் பாற்சோறாக்கி வழக்கிலா அமணர் தந்த
நஞ்சமுதாக்கு வித்தார் நனிபள்ளி அழகளாரே’

என்பதும்

‘காவிரும் பொழில்கள் சூழ்ந்த கழுமல உரர்க்கம்பொன்
ஆயிரங் கொடுப்பர் போலும் ஆவடு துறைய னாரே!’

என்பதும்

அப்பர் வரலாற்றில் வரும் செய்திகளுக்கு அகச்சான்றுகள்.

‘.. கோளிலியெம் பெருமான் – குண்டை

ஊர்ச்சில நெல்லுப் பெற்றேன்

ஆனிலை எம்பெருமான் – அவை

அட்டத்தரப் பணியே!’

என்பது குண்டையூர்க் கிழாரிடம் பெற்ற நெல்லைப் பூத கணங்களைக் கொண்டு திருவாரூருக்கு ஏற்றுவிக்கப் பாடியதற்கு அகச்சான்று.

**‘எற்றுக் கழகைள் என்கண் கொண்டீர்
நீரே பழிப்பீடீர்
மற்றைக் கண்தான் தாரா தொழிந்தால்
வாழ்ந்து யோதீரே!’**

என்பது அவர் இறைவனைப் பாடிக் கண் பார்வை பெற்றதற்கு அகச்சான்று.

பாலை நிலத்தை நெய்தல் நிலமாக்கிய அற்புதம் நிகழ்ந்ததாகச் சொல்லப்படும் திருநனிபள்ளியைத் தேவாரம் பாடிய மூவரும் பாடியுள்ளபோதும், அந்த அற்புதம் பற்றிய எந்தக் குறிப்பும் மூன்று பதிகங்களிலும் இல்லை. அதாவது அகச்சான்று இல்லை.

உமாபதி சிவாசாரியார் பாடிய திருத்தொண்டர் புராண சாரத்தில், இரு விருத்தங்கள் சம்பந்தர் செய்த அற்புதங்களைப் பட்டியலிடுகின்றன.

**காழி நகர்ச் சிவபாத விதயர் தந்த
கவுணியர் கோன் அமுது உமையாள் கருதி ஊட்டும்
ஏழிசையின் அமுது உண்டு தாளம் வாங்கி
இலங்கிய நித்திலச் சிவிகை இசைய ஏறி
வாமும் முயலகன் அகற்றிப் பந்தர் ஏய்ந்து
வளர்கிழி பெற்று அரவின் விடம் மருகல் தீர்த்து
வீழிநகர்க் காசுஎய்தி மறைக்கதவம் பிணித்து
மீனவன் மேனியின் வெப்பு விடுவித்தாரே.**

**ஆர் எரி இட்டு எடுத்த ஏடு அவை முன் ஏற்றி
ஆற்றில் இடும் ஏடு எதிர் போய் அணைய ஏற்றி
ஓர் அமணர் ஒழியாமே கழுவில் ஏற்றி
ஓதுதிருப் பதிகத்தால் ஓடம் ஏற்றிக்
கார் உதவும் இழபுத்தன் தலையில் ஏற்றிக்
காயாத பணையின் முதுகனிகள் ஏற்றி
ஈரம் இலா அங்கம் உயிர் எய்த ஏற்றி
இலங்குபெரு மணத்தானை எய்தினாரே.**

தேவார மகிமையைச் சொல்லும் பழம் பாடல்களுள் ஒன்று சம்பந்தர் செய்த அற்புதங்களைத் தருகிறது :

**‘புனலில் ஏடெதிர் செல்லெனச் செல்லுமே
புத்த னார்தலை தத்தெனத் தத்துமே
கனலில் ஏழடப் பச்சென்று இருக்குமே
கதவு மாமறைக் காட்டில் அடைக்குமே
பணையில் ஆண்பனை பெண்பனை ஆக்குமே
பழைய என்புபொற் பாவைய தாக்குமே
சினவ ராவிடம் தீரெனத் தீருமே
செய்ய சம்பந்தர் செந்தமிழ்ப் பாடலே**

திருத்தொண்டர் தொகையையும் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியையும் அடியொற்றிப் பெரியபுராணம் செய்த சேக்கிழார் பாலை நெய்தல் பாடியது பற்றிக் குறிப்பிடாதது ஏன் என்பது புரியாத புதிராக இருந்தது, எனக்கு மட்டுமல்ல, ‘பன்னிரு திருமுறை வரலாறு’ எழுதிய வித்துவான் வெள்ளைவாரணனுக்கும் இது புதிராய் இருந்ததை அண்மையில்தான் அறிந்து கொண்டேன். அவர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ், ஆராய்ச்சித்துறை விரிவுரையாளராக விளங்கியவர், தமிழின் எல்லாத்துறைகளிலும் ஆழ்ந்தகற்ற அறிவும் ஆய்வுத் திறனும் உள்ளவர். அவர் பாலை நெய்தல் பற்றிச் சொல்கிறார்.

‘இச்சிறப்புடைய நிகழ்ச்சியை சேக்கிழாரடிகள் திருத்தொண்டர் புராணத்திற் குறிப்பிடாமல்குரிய காரணம் விளங்கவில்லை’ (மேற்குறித்த நூல், ப.68)
இதுவும் நண்பர் சிரீக்குச் சமர்ப்பணம்.

திருநனிபள்ளியில் சம்பந்தர் செய்த அற்புதம் பற்றிய செய்திகளும் சீராக இல்லை. பாலையை நெய்தலாக்கினார் என்பதோடமையாது, மருதத்தைப் பாலையாக்கி மீண்டும் மருதமாக்கினார் என்னும் முரண்பட்ட செய்திகள் நம்பி வாக்காக வந்துள்ளன. சம்பந்தர் செய்த

ஓவ்வோர் அற்புதத்துக்கும் ஒரு முகாந்திரமுண்டு. இக்காலத்துப் போலிச்சாமியார் செய்வது போல், சித்து விளையாட்டுப் புரிந்தவரல்லர் அவர். என்னுடைய நிலைப்பாடு என்னவென்றால், திருஞானசம்பந்தர் நனிபள்ளிக்குப் போகும் பொழுதே அது வளம் மிக்கதாய்

‘மடையிடையாணைய முகிழ்வாய் நெரிந்து

மணநாறு நீலம் மலரும்

சடையுடையன்னம் வைகும் புனலம் யட்பை

நனிபள்ளி’ யாக இருந்தது என்பதே

அதைப் பாலையாக்கவோ நெய்தலாக்கவோ வேண்டிய தேவை இருக்கவில்லை.

சரி, ‘நம்பியாண்டார் நம்பி, தவறான புனைவு ஒன்றைப் பாடியிருப்பாரா?’ என்ற கேள்வி எழுகிறது.

திருநனிபள்ளியும் திருமருகலும் நாகை மாவட்டத்து ஊர்கள். அவற்றுக்கிடையே தூரம் அதிகமில்லை. ஓர் ஊரில் இடம்பெற்ற நிகழ்ச்சிக்கு மற்றைய ஊர் உரிமை கோரியிருக்கலாம். திருமருகலில் வணிகனை உயிர்ப்பித்த அற்புதம் தம்மூரில் நடந்ததாக நனிபள்ளியார் பெருமைப்பட்டுப் பேசியிருக்கலாம் என்பது என் ஊகம்.

இந்நாடு சுதந்திரம் பெற்று ஏழு தசாப்தங்கள் கழிந்த காலத்து நிகழ்ச்சிகளைப் பதிவு செய்வோரிடையே எத்தனை முரண்பாடுகள், திரிபுகள்! தொடர்பாடல் வசதிகள் உச்சத்தில் இருக்கும் காலத்திய நிலை இதுவாயின், மூன்று நூற்றாண்டு இடைவெளியில் நாடுகள் / ஊர்களுக்கிடையில், செவிவழியாகவே செய்தி பரவிய காலத்தில் நம்பியாண்டார் நம்பிக்குக் கிடைத்த செய்தி மிகைப்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம். சேக்கிழாருக்கு இருந்த அநுகூலம், முதலமைச்சராய் இருந்தமையால் ஊர்கள் தோறும் field trip சென்று தகவலைச் சரிபார்க்க முடிந்தது. பாலை நிலத்தை நெய்தல் நிலமாக மாற்றிய அற்புதத்தில் சில முரண்பாடுகளை அவர் அவதானித்ததால், அதைப் பாடாது விட்டுவிட்டார்.

‘நம்பியாண்டார் நம்பி மீது குறை காணலாமா? என்று நண்பர் கேட்கக்கூடும். நம்பியின் தமிழ்ப் புலமை மீது எனக்கு மிக்க மதிப்புண்டு. அவர் நாற்கவியும் பாடுந்திறன் பிரமிப்பூட்டுவது. ஆனால் தவறுகளுக்கப் பாற்பட்டவராக அவரை வைத்துப் பார்க்க மனம் ஒப்பவில்லை. நண்பர் சிறிக்கந்தராசா இன்று கேட்கும் கேள்விகளை அன்று வித்துவான் அவர்களிடம் நான் கேட்டபோது, அவர் சொன்ன வார்த்தை இன்றும் என் காதில் ஒலிக்கிறது. ‘அட தம்பி, எந்தப் பெரிய மனு’ னுக்கும் எல்லாம் தெரியும் என்பதில்லை!’ இது நம்பியாண்டார் நம்பிக்கும் பொருந்தும். சிறிக்கந்தராசாவுக்கும் பொருந்தும், சோ.பத்மநாதனுக்கும் பொருந்தும்!.

○○○

அமரர் செம்பியன் செல்வன் (ஆ, இராஜகோபால்) ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி – 2020

(அனுசரணை : செம்பியன் செல்வன் குடும்பத்தினர்)

முதற் பரிசு : ரூபா 5000 /=

இரண்டாம் பரிசு: ரூபா 3000/=

மூன்றாம் பரிசு: ரூபா 2000/=

ஏனைய ஏழு சிறுகதைகளுக்கு பரிசுச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டிக்கான விதிகள்

சிறுகதைகள் முன்னர் எங்கும் பிரசுரிக்கப்படாததாக இருத்தல்வேண்டும்.

போட்டியில் பங்குபற்றுபவர்கள் தமது பெயர், முகவரி போன்ற விடயங்களை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.

தபால் உறையின் இடது பக்க மூலையில்

“அமரர் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி” எனக் குறிப்பிடப்படல்வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி: ஞானம் அலுவலகம் - 3B, 46^{ஆவது} ஒழுங்கை, கொழும்பு 06.

போட்டி முடிவீத் திகதி : 06.04.2020

முடிவு திகதிக்குப் பின்னர் கிடைக்கும் கதைகள் போட்டியில் சேர்க்கப்படமாட்டாது. – ஆசிரியர்

வீடெல்லாம் கழுவிபாச்சு
உட்புக்கள் எல்லாம் தோச்சாச்சு
நாய்க்குட்டி பப்பி கூட தோஞ்சாச்சு
இப்பநானும் தோஞ்சாச்சு
பாட்டி வீட்டுக்கு மஞ்சள் நீர் தெளிக்கிறா
சாம்பிராணி வாசனை
எங்கும் மணக்குது.

என்ர தங்கச்சிப் பாப்பாக்கு
மொட்டை போனெம்
பாப்பா அழுகிறாள்
பாப்பாக்கு இன்று
தொடக்குக் கழிவாம்

பாட்டி பம்பர மாகின்றா.
வீட்ட ஆக்களும் வந்தாச்சு
என்ர ஆசைமாமா
இன்னும் வரவில்லை
அம்மாஅழுகிறா
அப்பா முறைச்சுப் பாக்கிறார்
தலையிடிச்சால் பிளேன்ரி தரவா
பாட்டி அப்பாக்கு ஊஸ் வைக்கிறா
ஐயர் பூசையை தொடங்கிறார்.
அம்மா சிவந்த கண்ணோட
அப்பா விறைச்ச முகத்தோட
என்னமோ கதைகீனம்
எனக்கு எதுவும் புரியவில்லை.

“பிள்ளயத் தெட்டில்லபோட
தாய் மாமனைக் கூப்பிடுங்கோ”
ஐயர் சொல்லிறார்
எல்லாரும் ஏதோ குசுகுசுக்கிறார்கள்.
“மாமன் இல்லை அதனால்
பேரனைப் போடச் சொல்லுங்கோ.”
பெரியத்த சிரிச்சபடி சொல்லுறா.

அம்மாக்கு அழுகை வருகுது
எழும்பி மூக்குச்சீர் வெளியவாறா
நான் அம்மாவ கட்டிப்பிடிச்சு
“ஏனம்மா மாமா வரவில்லை”
என நானும் அழுதேன்.
“மாமா வேற இடத்தில
கல்யாணம் செய்திட்டார்
அதனால் வரவில்லை”
அம்மா என்ர காதில சொல்லிறா
“அப்போ மாமாக்கு
தீர்த்தம் தெளிக்க ஏலாதா
மாமாக்குத் தொடக்குப் போகாதா?”
“இப்ப அம்மா சிரிக்கிறா
“நீ போ கண்ணா
போய்த் தேவாரம் பாடு”
இப்ப அம்மாசிரிக்க
நானும் சிரிக்கிறேன்.
ஆனாலும் எனக்கு
எதுவும் புரியவில்லை.

சிருமதி கலாநிதி ஜீவகுமாரன்

துடக்குக் கழிவு

காக்கியின் நிறம் கறுப்பு

காவிடார் “பிரதரை” மறித்தே
கனல் பறந்திட தர்க்கித்தார்
காக்கியோ மெளனித்தது.

சனியனின் பார்வை

காமாலைக் கண்ணனாய்
கட்சிக்காரர்கள் உருமாறினர்
அழிப்படைச்சனியன் பல்லினித்தது.

அராஜகம்

தெருவில் ஆழிய தேரருடன்
தெருநாய்களும் சேர்ந்தன
மனிதம் உமையானது.

குறுக்குவழி

பிழவிறாந்து ரெடியாகிட
மந்திரிக்கு மாரடைப்பு
நீதிதேவதை நிலை தருமாறினாள்.

உறைப்பு

உளறியம் என உள்குற்றி
ஓர் ஸட்டத்தையே சேர்த்தனர்
உயர்ந்தது அவர்வீடு உளரில்

மொழிவரதனின் வைக்கை கவிதைகள்

இன்றைய மனித சமுதாய நிலையும் இலக்கியத்தின் பங்களிப்பும்

மனித வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் என்ன என்று சிந்திக்கும் போது இன்பம் அடைவது என்று சுலபமாகச் சொல்லி விடலாம். எது இன்பம் என்று கேட்டால் பொருள் நிறைந்தது, உல்லாச வாழ்க்கை என்ற நோக்கம் பரவலாக நிலவுவதை நாம் அறியக் கூடியதாக உள்ளது. பொருள் கிடைத்து விட்டால் இன்பம் வந்து விடுகிறதா? விஞ்ஞான அறிவினால் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பொருட்களைப் பெற்றுவிடலாம் என்ற நம்பிக்கை இருப்பதாக உணரக்கூடியதாக இருக்கிறது. இந்த நிலையில் நன்றாகச் சிந்திக்க வேண்டிய நிலையில் மனித சமுதாயம் இருக்கின்றது.

மக்களில் பலர் கலைகளில் நாட்டம் கொண்டிருப்பதை நாம் சுலபமாக அறியலாம். சிலர் விளையாட்டுத் துறையிலும் வேறு சிலர் அரசியல் துறையிலும் ஈடுபாடு உடையவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். இவைகளில் வெற்றி பெறுவதே இன்பம். வெற்றியினால் ஏற்படும் புகழைச் சம்பாதித்து அதனால் அனுபவிக்கும் செல்வம், இப்படியாக மனித சமுதாயத்தின் வளர்ச்சி ஓர் இலட்சியத்தை உருவாக்கி விட்டிருக்கிறது. இலட்சியத்தை விரும்புவன் அடைய முயற்சிப்பவன் வாழ்கையில் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்கிறான். வெற்றி பெற்றவர்கள் மிகக் குறைவாக உள்ளனர். தோல்வி அடைந்தவர்கள் பெரும்பான்மையினர். இதனால் மனித சமுதாயத்தில் போட்டியும் பொறமையும், பொய்யும் புரட்டும், களவும் குற்றச் செயல்களும், பயங்கரவாதமும் அட்டுழியங்களும் வளர்ந்த வண்ணம் உள்ளன. வெற்றி பெற்றவர்கட்கும் நிம்மதி இல்லை.

மனித சமுதாயத்தின் நிலை வளர்ச்சியா? வீழ்ச்சியா? மனித சமுதாயம் முன்னேறுகிறதா?, சரிந்து விழுந்து விடுமா? எல்லோரும் சிந்திக்க வேண்டிய கட்டத்துக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள். சேக்ஸ்பியரின் கருத்தை அறிவது நன்று “நல்லது கெட்டது என்று ஒன்றும் இல்லை. சிந்தனைதான் மூல காரணமாகும். அறிவை வளர்க்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அறியாமை என்னும் வளாந்திரத்தில் தாகத்தினால் மடியவேண்டும்.”

எனவே நாம் சரித்திரத்தைப் புரட்ட வேண்டும். சிறந்த இலக்கியப் படைப்புக்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும். பண்டைய மக்களின் வாழ்வு பற்றி மீள் பார்வை செய்ய வேண்டும். சரித்திரத்திற்கு மீளெழும் தன்மை உண்டு. (History repeats itself).

மனிதன் இயற்கையோடு இணைந்து வாழ்ந்தான். இயற்கையின் அழகைப் பார்த்து வியப்படைந்தான், மகிழ்ந்தான், ஆனந்தமாக ஆடினான், இயற்கையின் மொழியில் கவலை மாறி உண்மையின் ஓளியால் உள்ளம் பூரித்து உயர்ந்தான். ஆனால் இயற்கை பாராட்டவில்லை. சக மனிதன் கைகளைத் தட்டி மகிழ்ச்சியோடு ஆடினான். இச் செயற்பாடு மனிதனுக்கு புகழ் உணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. இந்த அழகு உணர்ச்சியும் புகழ் உணர்ச்சியும் தான் மனித மனத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்கள். பாராட்டு முதன்மை பெற்றது. மனிதன், மனித செயற்பாடுகள் முன்னேற்றம் கண்டன. தெய்வீக உணர்வு படிப்படியாக வளரத் தவறவில்லை. பாராட்டும் தெய்வீக உணர்வும் உதவிபுரியும் உணர்வை வளரவும் வலுவடையவும் செய்தது. இந்த நன்றி மனிதனுக்குத் தேவையாகிவிட்டதால், தான் மட்டும் வாழ்ந்தால் போதும் என்று முன்பு இருந்த உணர்ச்சி பரோபகாரம் என்ற உணர்ச்சியை வளர்த்தது. இதனால் சுயநல உணர்ச்சி குறைந்தது. மனிதன் மனிதாபிமானத்துடன் வாழ மேலும் தூண்டப்பட்டான். ஆக்கிரமித்த சிங்கம், புலி போன்ற மிருகங்களோடு போராடியவர்கள் பாராட்டுப் பெற்றார்கள். பெண்கள் தங்களை அர்ப்பணித்து உதவி புரிந்தார்கள். பெண்ணை நேசித்தான். மனிதனின் அன்பு உதித்தது. வாழ்வு மேம்பாடு அடைந்தது. அன்பும் புகழும் மனிதனைத் தியாகம் புரியத் தூண்டிய வண்ணம் அமைந்தன.

**வடகோவை
பு.க.சீராசரத்தினம்**
(ஓய்வறிவை சிறியர்)

இப்படியான நல்வாழ்வுக்குரிய எண்ணக் கருவை, நற்பண்புகளை, விழுமியங்களை, பண்டைய இலக்கியங்கள் பரப்பி வந்தன. மக்களின் தியாக உணர்வு வலுப்பெற்றது. தங்கள் புகழை தாம் இறந்த பின்பு காது கொடுத்துக் கேட்கப் போவதில்லை என்று தெரிந்தும் அரிய பெரிய செயல்களைப் பல தியாகிகள் புரிந்துள்ளார்கள். புரிந்து வருகிறார்கள்.

“ஐக்கியமே பலம்”, “ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு, இல்லாவிட்டால் அனைவருக்கும் தாழ்வு” போன்ற இலட்சியங்களை உடைய இலக்கியப் படைப்புக்கள் வீர காவியங்களாக இன்று நிலைத்து நிற்கின்றன. இலக்கியத்தின் பங்களிப்பு பல்பரிமாண ரீதியில் பெருகியது.

இன்றைய நிலை பற்றி எல்லோரும் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது. தன்மானம் என்பது தன் இஷ்டம் போல் வாழலாம் என்ற தவறான எண்ணத்தைக் கைவிட வேண்டும். தவறாக நடப்பவர்கள் நன்கு சிந்திக்க வேண்டும். சமூக நலனும் தன்நலம் என்ற உணர்வு உறுதியாக உள் மனதில் உதித்த வண்ணம் இருக்க வேண்டும். இது அவல நிலைக்கு எல்லோரையும் உதைத்துத் தள்ளி விட்டுவிடும்.

உதாரண வாயிலாக விளக்குவது பொருத்தமாகும். இராமனும் வீரன். இராவணனும் வீரன். இராமனும் தியாக புருஷன், இராவணனும் தியாக புருஷன். இருவரும் இரண்டு துருவங்கள். இராவணன் யுத்த களத்தில் நிராயுதபாணியாக நின்ற போது “இன்று போய் நாளைவா” என்று கூறி இராவணனை இராமன் கௌரவமாக அனுப்பினான். இது இராமனுடைய உயரிய வீரத்துக்கு எடுத்துக்காட்டு. இரண்டு வீரர்களின் இலட்சியம் என்ன? இராமன் மனைவியை மீட்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திலும் இருந்தும் தர்ம வீரத்தைக் கடைப்பிடித்தான். இராவணன் பிறர் மனைவியைத் திருடிய நிலையிலும் தூது விட்டுக் கேட்டும் அனுப்பாமல் கண்மூடித் தனமான நியாயமற்ற வீர வெறியில் இருந்தான். பல நாடுகளில் உள்ள அரசியல் தலைவர்கள் கற்க வேண்டிய பாடமாக இது அமைகிறது.

இராமன் உரிமையை விடக் கடமை பெரிதென நினைத்தான். இராச குலத்தின் மூத்த மகன் என்ற காரணத்தால் இராமனுக்கு பட்டாபிஷேகம் நிச்சயமாகி இருந்த நிலையிலும் கூட தந்தை சத்தியத்தைக் காப்பாற்ற உதவ வேண்டும் என்ற கடமை உணர்வோடு தனது உரிமையைத் தியாகம் செய்தான். வீரமும் தியாகமும் நல்ல இலட்சியத்துக்குப் பயன்பட

வேண்டும். இலட்சியம் இல்லாத வீரமும் தியாகமும் பயனற்றவை.

மேலும் ஓர் உதாரணமாக மகாபாரத்தில் ஒரு நிகழ்ச்சி. பாரதப்போரில் தர்மபுத்திரர் வெற்றி அடைந்துள்ளார். பதினெட்டாம்நாள் இரவு பாண்டவர் பாசறையில் களைத்து நித்திரையில் ஆழ்ந்துள்ளார்கள். துரோணருடைய குமாரர் அசுவத்தாமா, பாண்டவர் குமாரர்கள் திரௌபதி புத்திரர்கள் ஐந்து பேரையும் தூக்கத்திலேயே வெட்டிக் கொன்றான். திரௌபதி அலறல் கேட்டுத் துடித்துக் கதறினாள். அர்ச்சுனன் அசுவத்தாமனைப் பிடித்து திரௌபதியின் காலடியில் தள்ளினான். “அசுவத்தாமன் குரு புத்திரன். அவன், அவள் காலடியில் வீழ்வதா? அசுவத்தாமனின் தாயார் துரோணரை இழந்து பரிதவித்து நிற்கிறாள். இந்த நிலையில் அவள் பிள்ளையையும் இழந்து கொண்டு துன்பத்தை அனுபவிக்க வேண்டுமா விட்டு விடுங்கள்” எனத் திரௌபதி கூறினாள். இந்த மனித நேயத்தை உலக இலக்கியத்தில் காணமுடியாது. இந்தத் திரௌபதியின் கதையைக் கேட்டு காலம் காலமாக பெண்கள் பொறுமையாக இருந்து குடும்பத்தைக் காப்பாற்றி வருகிறார்கள். புனித மனதில் இலக்கியப் பண்புகளை வளர்த்த வண்ணம் திகழ்வதை மறுக்க முடியாது.

இலக்கியங்கள் கற்பனை வளமும் சரித்திரச் சான்றுகளும் உள்ளவை. நிபுணர்களான படைப்பாளிகளால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. கல்வி கற்காத பாமரமக்களுக்கும் இராமாயணமும் பாரதமும் நன்கு தெரியும்.

மக்களிடம் கண்ட மனிதப் பண்புகளைக் காவியங்களில் வடித்தனர். மக்கள் அவற்றை மனதில் பதிய வைத்து வருகின்றனர். வாழ்நாள் முழுவதும் இலக்கியம் உதவி வருவதை மக்கள் உணர்கிறார்கள். பயனடைகிறார்கள்.

ஆங்கில, ரஷ்ய, பிரான்சிய, யேர்மனிய இலக்கியங்களும் பயனுடைய இலக்கியங்களாகும். மிலர்ன், சேக்ஸ்பியர், ரொல்ஸ்ரோய், கோர்க்கி, காணை, கியூகோ போன்ற பலர் படைத்த மனித நேயப் பாத்திரங்கள் பிரசித்தி பெற்றுள்ளன. பண்டைய இலக்கியம் நாட்டுக் கதைகளை சில இலக்கியப் படைப்புக்கள் ஆதாரமாகக் கொண்டவை. மனிதப் பண்புகள் நிறைந்த சில கதாபாத்திரங்கள் இன்றும் பலருக்குத் தெரியும்.

ருசிய இலக்கியங்களில் உதாரணமாக ரொல்ஸ்ரோய், கோர்க்கி போன்றோரின் படைப்புக்களில் மனித நேயப் பாத்திரங்கள் பிரசித்தி அடைந்துள்ளன. மனிதனுக்கு உணர்ந்த

பகிர்வோம்....

ஈழமும் தமிழும்

ஐகதீச பட்டாசாரியர் என்பவர் **தருக்காமரிதம்** என்கிற தர்க்க நூலினை வடமொழியில் இயற்றினார். இதனை யாழ்-நல்லூரைச் சேர்ந்த **தருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை** அவர்கள் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். இவருக்கு தர்க்க சாத்திரத்தில் இருந்த திறமை காரணமாக **தர்க்ககுடாரதாலுதாரி** எனும் காரணப்பெயரால் அழைக்கப்பெற்றார். தர்க்கம் செய்வதில் கோடரி போன்ற நாக்கை உடையவர் என்பது இதன் பொருள் (தாலு - அண்ணம். தாரி - உடையவன். குடாரம் - கோடரி).

1884ஆம் அச்சேறிய இந்தத் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு நூலிலே திருஞானசம்பந்த பிள்ளை அவர்கள் பற்றிய பின்வரும் குறிப்பை அச்சில்பதித்தவர் தந்துள்ளதைக் காணலாம் :

சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையிற் தலைமை உபாத்தியாயராக இருந்தவரும், இலக்கியம், இலக்கணம், தருக்கம், சித்தாந்த சாத்திர முதலியவற்றின்கண் அதிபாண்டித்தியம் உண்மையான உலோகோபகாரமாகக் கிறிஸ்து மதகண்டனமாகிய வேதாகம நாமவாத தீபிகை, வைஷ்ணவமத கண்டனமாகிய நாராயண பரத்துவ நிரசன முதலிய நூல்களை இயற்றினவருமாகிய பண்டித ஸ்ரீ தர்க்க குடார தாலுதாரி என்பவர் சமஸ்கிருத பாஷையிற் போலத் திராவிட பாஷையிற் தருக்கநூலும் யோக நூலும் அதிகம் இல்லாமையை உணர்ந்து, முதலிற் திராவிட பாஷையைக் கற்குஞ் சிறுவர்கட்கு உபயோகமாகும் பொருட்டு அத்தர்கா மிர்த்தத்தை மொழிபெயர்த்து, பெரும்பான்மையும், எல்லாவற்றிற்கும் இலக்கணமும், அவற்றுள்ளும் விசேடமாயுள்ளனவற்றிற்கு அவ்வியாத்தி முதலிய தோட பரிகாரமும், ஆண்டாண்டு வேண்டப்படுமிடத்து அவ்வம் மதத்தினர் கோட்பாடுகளும், அவற்றின் கண்டனங்களும், சேர்த்துப் பெரும்பாலும் வேண்டப் படாதனவற்றை நீக்கி இயற்றினார்.

மனிதப் பண்புகளிலே பற்று உண்டு என்பதற்கு ஆதாரமாக மனிதப் பண்புகளை விபரிக்கும் இலக்கியங்கள் பிரபல்யம் அடைந்து நிலைத்து நிற்கின்றன.

உலகத்திலே பல மொழிகளில் இராமசரிதம் உண்டு. எனவே பண்டைய இலக்கியங்கள் மனித வாழ்க்கைக்கு சட்டங்கள் சாஸ்திரங்களிலும் பார்க்க வழிகாட்டிகளாகத் திகழ்கின்றன.

ஆகவே, இலக்கியம் என்ற பாடம் பாடசாலைகளிலும் கல்லூரிகளிலும் கற்பித்தல் நன்று. விஞ்ஞான வளர்ச்சியினால் ஏற்படும் பல விடயங்களை வளமான கற்பனையுடன் சொல்லும் இலக்கியங்கள் இன்று உலகில் படைக்கப்படுகின்றன. சில படைப்புக்கள் மனித மனோவிகாரங்களை மிகைப்படுத்திச் சொல்லி மிருக உணர்ச்சிகளைத் தூண்டி விடுகின்றன. இந்த நிலையிலிருந்து காப்பதாகச் சொல்லி சட்டங்கள் இயற்றப்படுவதானல் இலஞ்சம் ஊழல் போன்ற தீய செயற்பாடுகள் தோன்றிய வண்ணம் உள்ளன. சட்டங்கள் குறைவாக இருக்கின்ற நாட்டிலே தான் மனிதப் பண்புகள் உயர்ந்திருக்க வாய்ப்பாக அமையும் என ஓர் அறிஞன் குறிப்பிட்டுள்ளான்.

எனவே நாம் நல்ல பொருத்தமான பயனுள்ள இலக்கியங்களில் இரசனையை வளர்த்து பல்வேறு மனிதப் பண்புகளின் மதிப்பை உணர முயல வேண்டும். குறிப்பாக மாணவர்கள் மனிதப் பண்புகளுக்கு உகந்த இலக்கியப் படைப்புக்களைத் தேர்ந்தெடுத்து வாசிக்க வேண்டும். அன்பு, தியாகம், உண்மை போன்ற நல்ல விழுமியங்களின் பயனை அறிந்து நிம்மதியாக வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். வாழ்க்கையை மொழிவாரியாகச் சிந்திக்க உதவுவது இலக்கியமே. இலக்கியம் ஓர் அழகான மலர் போன்றது. அது இருக்குமிடமெல்லாம் நறுமணத்தைப் பரப்பிய வண்ணம் இருப்பதோடு மகிழ்ச்சிகரமான சூழலையும் உருவாக்கத் தவறாது என்பது உறுதியாகும்.

தனிமனிதன் தருமத்திற்கு பணிந்து வாழ்ந்தால் சமூகத்தில் அமைதி நிலவும். எனவே பண்டைய இலக்கியங்களையும் பொருத்தமான நவீன இலக்கியங்களையும் பயன்படுத்தி மனிதன் அமைதியுடனும் பண்புடனும் சுதந்திரமாக வாழ வழிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்போமாக.

○○○

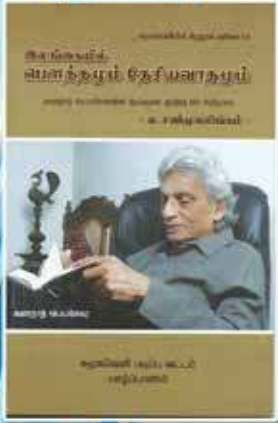

இலங்கையில் பௌத்தமும் தேசியவாதமும்: கணநாத் ஓபயசேகராவின் ஆய்வுகள் குறித்த ஓர் அறிமுகம்

ஐக்கிய அமெரிக்காவின் பிரின்ஸ்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் இருபது ஆண்டுகள் பேராசிரியராகப் பணியாற்றியவர் கணநாத் ஓபயசேகர. அப்பல்கலைக்கழகத்தின் மானிடவியல்துறையின் தகைசால் பேராசிரியராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். சமூக பண்பாட்டு மானிடவியல், சமூகவியல், வரலாறு ஆகிய துறைகளில் பல நூல்களையும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் எழுதியவர் இவர். இலங்கையில் பௌத்தமும் தேசியவாதமும் குறித்த கணநாத் ஓபயசேகராவின் ஆய்வுகள் குறித்த ஒரு அறிமுகத்தினை தமிழ் வாசகர்களுக்காக யாழ்ப்பாணம் சமூகவெளி படிப்பு வட்டத்தின் வாயிலாக, அதன் சிறுநூல் வரிசையில் மூன்றாவது நூலாக முன்வைத்திருக்கிறார் திரு.க.சண்முகலிங்கம் அவர்கள். திரு.க.சண்முகலிங்கம் இலங்கை நிர்வாக சேவையில் 1971இல் இணைந்து 33 ஆண்டுகள் பணியாற்றி 2004இல் ஓய்வுபெற்றவர். பன்னூலாசிரியரான இவர் தற்போது கனடாவில் வாழ்ந்து வருகின்றார். சமூக வரலாறும் வரலாற்றில் தனிநபர்களும் (2015), சர்வதேச அரசியல் பிரச்சினைகள்: மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரைகள் (2017), சார்பு மண்டல முதலாளித்துவம் (2018), சர்வதேச உறவுகள் பற்றிய கோட்பாடுகள் (2019) போன்றவை இவர் எழுதிய நூல்களில் சிலவாகும்.

இலங்கையில் பௌத்தம் என்னும் விடயம் குறித்துச் சிந்தனையைத் தூண்டுவனவும், ஆய்வுலகின் கவனத்தை ஈர்த்தனவுமான நூல்களையும் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் எழுதிய பேரறிஞராக கணநாத் ஓபயசேகர எம்மிடையே விளங்குகின்றார். அவரது சிந்தனையைத் தூண்டும் கருத்துக்களை தமிழ் வாசகர்களுக்குப் பயன்படக் கூடிய வகையில் இச்சிறு நூல் எடுத்துக் கூறுகின்றது. இரு பகுதிகளிலான இந்நூலின் முதலாவது பகுதி முன்னுரையுடன் கூடிய இரு கட்டுரைகளைக் கொண்டுள்ளது. பௌத்த சமய சீர்திருத்த இயக்கமும் புரட்டஸ்தாந்திய பௌத்தத்தின் தோற்றமும், பத்தினித் தெய்வ வழிபாடும் சிங்கள பௌத்த பண்பாடும் ஆகிய இரு கட்டுரைகள் இவை.

1970களில் கணநாத் ஓபயசேகரா புரட்டஸ்தாந்திய பௌத்தம் என்ற சர்ச்சைக்குரிய கருத்தை முன்வைத்திருந்தார். பிரித்தானியரின் ஆட்சியின்போது பௌத்த சமயத்தின் கோட்பாடுகளிலும் நடைமுறைகளிலும் ஒரு பெருமாற்றம் நிகழ்ந்தது. கிராமப்புற மக்களின் மரபவழிப் பௌத்தத்தில் இருந்து வேறுபட்ட இயல்புடையதான, நகரம் சார்ந்த மத்திய வகுப்பின் மதமாக பௌத்தம் உருமாற்றம் பெற்றது. உருமாற்றம் பெற்ற பௌத்தத்தை 'புரட்டஸ்தாந்திய பௌத்தம்' என்று வர்ணிக்கலாம் என்றார் ஓபயசேகர. இவ்வாறு தோற்றம் பெற்ற புதிய பௌத்தம்

நூலகவியலாளர் என்.செல்வராஜா, லண்டன்

சனங்களின் சாமிகள், வழிபாடுகள், சடங்குகள் என்பன, பௌத்தத்தின் அடிப்படைகளுக்கு அந்நியமானவை எனக் கருதலாயிற்று என்று குறிப்பிடுகிறார்.

சிங்கள பௌத்தம் என்பது வன்முறையற்ற சமூகத்திற்கான பரிணாம வளர்ச்சி என்ற கருத்திற்கு எந்தக் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பையும் வழங்கவில்லை எனவும், மாறாக அதன் வரலாற்று வழி மரபும் அதனைச் சுற்றிய கருத்துக்களும் இனவாத அரசியல் வன்முறையை ஆதரிப்பதாகவே அமைந்துள்ளது என்றும் கூறுகிறார் ஜெயதேவ உயாங்கொட என்ற ஆய்வாளர். (Jeyadeva Uyangoda – Pravada 1999: 3)

இலங்கையில் தேரவாத பௌத்தம் என்பது பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலேயே அரசியல் தளத்திற்கு நகர்த்தப்படுகிறது என்கிறார் நீல் வோத்தா (Niel De Votta, 'Sinhala Buddhist nationalist ideology: Implication for politics and conflict resolution' (2010) : p23).

மதம் அல்லது மதம் சார்ந்த நிறுவனங்களின் ஆதிக்கம் எப்போதுமே அரச அதிகாரத்தின் ஒழுங்கமைப்பை நிர்ணயம் செய்யும் கருவியாக இருந்துவருகிறது. இந்து தத்துவ அடிப்படைவாதம் அல்லது பார்ப்பனியம், இஸ்லாமிய அடிப்படைவாதம் போன்ற இந்த நாடுகளின் முதலாளித்துவ நிறுவன ஒழுங்கமைப்பாதுகாக்கும் கோட்பாடாக அமைந்துவருகின்றது. ஒவ்வொரு நாடுகளிலும் அதன் புறநிலை யதார்த்தத்திற்கு ஒப்ப மதம் சார்ந்த நிறுவனங்களின் ஆளுமை வேறுபடுகின்றது. இந்தியாவின் பார்ப்பனிய நிறுவனம் சமூகத்தின் ஒவ்வொரு கூறுகளையும் அதன் பழமைவாதக் கருத்துக்களின் அடிப்படையில் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. இலங்கையில் பௌத்த சிந்தனை, மூன்றாம் உலக முதலாளித்துவத்திற்கு அமைய மறுபடி வடிவமைக்கப்படுகிறது. இவ்வாறான ஒரு வடிவத்தையே கணநாத் ஓபயசேகர போன்ற ஆய்வாளர்கள் “புரட்டஸ்தாந்து பௌத்தம்” என்றழைக்கின்றனர்.

கணநாத் ஓபயசேகரா அவர்களின் ‘பத்தினித் தெய்வ வழிபாடு’ பற்றிய பெரும் படைப்பு சிங்கள பௌத்தர்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த நாட்டார் சமய நடைமுறைகள் பற்றி ஆய்வாளர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்திருந்தது. இதன்மூலம் புதிய பௌத்தத்திற்கும், நடைமுறைப்

பௌத்தத்திற்கும் இடையிலான இடைவெளியை அவர் எடுத்துக்காட்டினார்.

கணநாத் ஓபயசேகராவின் நூலின் இரண்டாம் பகுதியில் காலமாற்றத்தின் ஊடாக சிங்கள பௌத்த அடையாளம் பற்றி கணநாத் ஓபயசேகர எழுதிய மூன்று கட்டுரைகளின் தமிழாக்கம் இடம்பெற்றுள்ளன. துட்டகை முனுவின் வீர வரலாறும் அதன் புராணவியல் முக்கியத்துவமும், மகாவம்சமும் சிங்கள பௌத்த அடையாள உருவாக்கமும், சிங்கள பௌத்த அடையாள வலியுறுத்தலும் அநகாரிக தர்மபாலவின் வரலாற்று வகிபாகமும் ஆகிய தலைப்புகளில் இவை தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளன.

19ஆம் நூற்றாண்டில் தோற்றம்பெற்ற சமய சீர்திருத்த இயக்கம் சிங்கள-பௌத்தர் என்ற அடையாளத்தைவலியுறுத்தியது. “நாடு, தேசியம், சமயம்” என்ற உணர்வையும் சிங்கள மக்கள் மனத்தில் அது ஆழமாகப் பதித்துவைத்தது. துட்டகைமுனுவ, வட்டகாமினி, அபயன் போன்ற வராற்று வீரபுருஷர்களைச் சுற்றிப் புனைவுகளையும் கட்டமைத்தது. அதனை நாசுக்காக மாணவர்களிடையே பாடநூல்களின் வழியாகப் புகுத்திவைத்தது. சிங்கள பௌத்த தேசியவாதக் கருத்தியல் கடந்த காலத்தையும், நிகழ்காலத்தையும் இணைத்துக் காட்டி தொடர்பறாத சிங்கள பௌத்த மரபுரிமை பற்றிப் பேசியது, ஓபயசேகராவின் ஆய்வுகள் இக்கருத்தியலின் சிக்கல்களையும், முடிச்சுக்களையும் அவிழ்த்து கட்டுடைப்புச் செய்தன.

பௌத்த சீர்திருத்த இயக்கத்தின் தலைமையை ஏற்று அதனை வழிநடத்திய ஆளுமைகளுள் அநகாரிக தர்மபால முதன்மை இடத்தினைப் பெறுகிறார். அநகாரிக தர்மபாலவின் தனிநபர் நிலைப்பட்ட ஆளுமைச் சிக்கல்களை உளவியல், சமூக உளவியல் கோட்பாடுகளின் துணையுடன் கணநாத் ஓபயசேகரா ஆராய்ந்திருந்தார். சிங்கள பௌத்த சமூகம் எதிர்கொண்ட சமூக பண்பாட்டுச் சிக்கல்களுக்கான தீர்வாக அநகாரிக தர்மபால முன்வைத்த கருத்துக்களுக்கும், அவரது ஆளுமைச் சிக்கல்களுக்கும் இடையிலான தொடர்புகளை அவர் பகுப்பாய்வு செய்திருந்தார். அத்துடன் ஆய்வுலகில் பயனுள்ள விவாதங்களைத் தொடக்கிவைத்தார். இவையாவும் கணநாத் ஓபயசேகராவை, ஆளுமைமிக்க பொதுக்கள ஆய்வறிவாளர் என்ற நிலைக்கு,

மெளனம் என்பது...

மெளனம்
சில நேரங்களில்
அங்கீகரிப்பு அல்ல

உடன்படாமையின்
ஆர்ப்பரிப்புகள்
மெளனக் கடலின்
கரைகளை முட்டி
மோதலாம்

இயலாமையின்
சிறகுகள் உடைந்து
ஆற்றாமையின்
வானவீதியில்
பேதலிக்கும்
சலனங்களின் சொற்கள்
மறைந்திருக்கலாம்

மறுத்துரைக்காத
உடன்பாடினமைகள்
ஒரு மெளனத்தின்
அந்தரத்தில்
தத்தளிக்கலாம்

உள்ளத்தின் பள்ளத்தாக்கில்
அள்ளுண்டு செல்லும்
நம்பிக்கைகளை
எதிர்த் திசையில்
செலுத்த
திராணியற்ற சொற்கள்
அடர்ந்த மெளன இருளுக்குள்
மறைந்திருக்கலாம்

மெளனத்தை பிரித்துப் பார்த்தால்
அங்கீகரிப்பும் இருக்கலாம்
உடன்பாடினமையும் இருக்கலாம்
ஒட்டுமொத்தமாக
மெளனம்
உடன்பாடு மட்டுமல்ல!

இர்சாத் இமாழத்தின்

தமிழ்-சிங்கள புத்திஜீவிகளிடையே
உயர்த்திவைத்தன.

இலங்கையில் பௌத்தமும்
தேசியவாதமும் என்ற தலைப்பிலான
க.சண்முகலிங்கம் எழுதியுள்ள இந்நூல்
புரட்டஸ்தாந்திய பௌத்தம், பத்தினி
வழிபாடு, சிங்கள பௌத்த தேசிய
வாதம், ஆளுமைமிக்க பௌத்த
தலைவர் அநகாரிக தர்மபால என்னும்
ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய நான்கு
விடயங்கள் பற்றிக் குவிமையப்படுத்தும்
இந்நூல், கணநாட் ஓபயசேகரா அவர்
களின் சிந்தனைகளை சாதாரண மக்களும்
தெரிந்துகொள்வதற்கான ஒரு திறவுகோல்
மாத்திரமல்ல இன்றைய இலங்கை
பாராளுமன்ற, தேர்தல் அரசியலின் ஆழ்ந்த
வேரோட்டத்தினைப் புரிந்துகொள்ளவும்
இந்நூல் உதவும். இலங்கையில் அச்சிடப்
பெற்ற 300 ரூபா பெறுமதியான இச்சிறு
பிரசுரத்தின் பிரதிகளைப் பெற்றுக்
கொள்ள விரும்புவோர் கட்டுரையாளருடன்
தொடர்புகொள்ளலாம்.

(noolthettam.ns@gmail.com)

பகிர்வோம்....

ஈழமும் தம்மும்

ஆறுமுக நாவலரும் - பேர்சிவல் பாதிரியா
ரும் இணைந்து 1848^{ஆம்} ஆண்டு தமிழ்நாடு
சென்றதை நாவலரின் முதலாவது இந்தி
யாப் பயணமாக பல சரித்திர நூல்கள்
பதிவுசெய்துள்ளன. ஆனால் அதற்கு
முன்னர் 1846^{ஆம்} ஆண்டு ஆனி மாதம்
ஆறுமுக நாவலர், அம்பலவாண முதலியார்
என்பவருடன் வித்தியாசாலைகளைப் பார்வை
யிடவும் வித்துவான்களைக் காணவும்
சென்றுள்ளார் என்பதை ஆதாரங்களுடன்
வட்டுக்கோட்டை **மு. இராமலிங்கம்** என்பவர்
நிறுவியுள்ளார். இதைப் பற்றிய ஒரு
கட்டுரையை இராமலிங்கம் அவர்கள்
24-02-1971 அன்று ஈழநாட்டு வாரமலரில்
எழுதியுள்ளார். பின்னர் அக்கட்டுரை சிறு
நூலாகவும் அச்சாகியுள்ளது.

ஈழத்தல் பரதீ புகழ்பரஸ்ய எச். எம். பீ.

ஞானம் 235 ஆவது (டிசம்பர் 2019) இதழை வாசித்தேன். வழமையைவிட அவ்விதழ் இலக்கியகனம் மிக்கதாய் இருந்தது. 'ஈழத்தில் பாரதி என்ற தலைப்பில் வெளியாகியிருந்த 'ஞானம்' ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரனால் 22-11-2019 இல் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் மீளரை செய்யப்பட்ட ஆக்கம் இலக்கியத்தகவல்கள் பலவற்றைத்தாங்கியிருந்தமையே சென்ற இதழின் சிறப்புக்குக் காரணம். எம்போன்ற இலக்கிய நெஞ்சங்கள் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு நன்றிகள்! பிரஸ்தாப ஆக்கம் பல தகவல்களைத் தந்தபோதும் ஈழத்தில் பாரதி புகழ் பரப்பிய இன்னொரு முக்கிய ஆளுமை பற்றிய தகவல் சொல்லப்படாமல் தவறவிட்டிருந்த குறையை மேற்படி கட்டுரையின் பூரணத்துவம் கருதி இங்கு சொல்ல விழைந்தேன்.

தலைநகர் கொழும்பில் தமிழ் வளர்த்த பண்ணையும் -தமிழ் வளர்ந்த திண்ணையுமாகிய எமது வாழைத்தோட்டம் என்ற பகுதி (ஊரல்ல, பகுதி), 13 தமிழ்ப்பத்திரிகைகளைப் பிரசவித்த பெருமைக்குரிய பூந்தோட்டம். இங்கு 1946இல் மர்ஹும் கே. எம். எஸ். சாலிஹ் என்பவர் ஆசிரியராக - 'இஸ்லாமிய தாரகை' என்ற வார இதழை துவங்கி நடத்தினார். இந்திய அரசால் தடை செய்யப்பட்ட முதலும் கடைசியுமான (ஓரே) இதழின் 'இஸ்லாமிய என்ற சொல்லை நீக்கிவிட்டு 'தாரகை' என்ற வாராந்தரியை மர்ஹும் எச். எம்.பி. முஹிதீன் (எச்.எம்.பி.) 1960இல் ஆரம்பித்து நடத்தினார்.

எச். எம். பி. முற்போக்கு அணியைச் சேர்ந்த ஒரு கம்யூனிஸ்ட். இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கொள்கை பரப்பு ஏடான ' தேசாபி மானி'யின் ஆசிரியராகவும் பின்னர் சீனச் சார்பு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 'தொழிலாளி' யின் ஆசிரியராகவும், உலகின் முதல் பெண்பிரதமரான மறைந்த ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்காவின் தமிழாக்கப் பேச்சாளராகவும், இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் பிரதானத்தூணாகவும் ஸாஹிராவின் அதிபர் ஏ. எம். ஏ. அஸ்ஸின் மாணவராகவும் திகழ்ந்தவர்; தீந்தமிழை வளர்த்தவர்.

எச். எம். பி. முஹிதீன் தாரகையை நடத்திய காலத்தில் இந்தியாவின் இரு மகாகவிகளான - ஒருவர் தமிழ்நாட்டு முண்டாசு கவிஞர் சுப்பிரமணிய பாரதியார், மற்றவர் வட இந்தியாவின் பாரசீக உர்து கவிஞர் அல்லாமா இக்பால் ஆகிய இருவரையும் ஒப்பிட்டு 'இக்பாலும் பாரதியும்' என்னும் தலைப்பில் ஓர் ஆய்வுக்கட்டுரைத் தொடரை எழுதி இலக்கிய வாதிகளை இறும் பூதெய்திடச் செய்தார். அதற்கு முன் இரு மகாகவிகளையும் பற்றி வெவ்வேறு ஆக்கங்கள் பலரும் (தமிழகத்திலும் - இலங்கை - மலேஷியாவிலும்) எழுதியுள்ளனரே தவிர, எச். எம். பிக்கு முன் இருவரையும் ஒப்பாய்வு செய்யவில்லை. அதனால் பிரஸ்தாப ஆக்கத்திற்கு அக்காலை நல்ல ஆதரவும் பாராட்டும் கிடைத்தன.

கொழும்பு ஸாஹிராக் கல்லூரி உருவாக்கிய தமிழ்ப்பாரம்பரியத்தின் வாரிசுகளான கா.சிவத்தம்பி, தினகரன் முன்னாள் ஆசிரியர் ஆர். சிவகுருநாதன், எச். எம். பி. முஹிதீன், கல்ஹின்னை தமிழ் மன்ற ஸ்தாபகரும் தலைவருமான எஸ்.எம். ஹனிபா, பத்திரிகை முறைப்பாட்டுக் குழுவின் முன்னாள் தலைவர் பீ பாலசிங்கம், மானாமக்கீன் போன்றோருக்கு மேற்படி இரு மகாகவிகளையும் பற்றிய ஆர்வத்தையும் அபிமானத்தையும் ஊட்டியவர் அவர்களின் அதிபரான தமிழறிஞர் ஏ. எம். ஏ. அஸ்ஸின் ஆவார்.

அதன் விளைவாய் வாரிசுகள் பயின்ற காலத்தில் ஸஹிராவின் தமிழ் மன்றம் (தலைவர் இ. சிவகுருநாதன், செயலாளர், எச். எம். பி. மொஹிதீன்) பலமுறை பாரதி சம்பந்தமான நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியுள்ளமை கவனிப்புக்குரியது.

இரு மகாகவிகள் மீதான ஆர்வம் காரணமாகவே, எச். எம். பி. தன் பத்திரிகை தாரகையில் 'இக்பாலும் பாரதியும்' என்ற ஒப்பீட்டாய்வை எழுதத் துணிந்தார் என்பது நோக்கற்பாலது. இந்த ஆர்வமே கலாபூஷணம் மானா மக்கீனை 'இதழியல் முன்னோடி எங்கள் பாரதியார்' என்ற நூலையும் எழுதத் தூண்டியது எனலாம்.

○○○

சுந்திய எழுத்தாளர் கனபுரமம் எஸ்.ந. தாமத்கள்

மாற்றம் வருமா? ஏற்றம் தருமா?

காடழித்து களனியாக்கி
வீடமைத்து வாழவைத்தார்
-அன்று
வீடழித்து காடகலாமாக்கி
வாழும் மாந்தரை
வீதிக்கிழுத்து
கதியின்றி
கலங்கச்செய்கிறார்
-இன்று

மனிதன் வாழ
மனிதாபிமானமாய்
மகிழ்வுடனே
மகோன்னதம் செய்தார்
-அன்று
மிருகம் வாழ
மிருகத்தனமாய்
மனிதம் கொண்டு
மமதைகிறார்
-இன்று

வனம் அழித்து
பணம் சேர்த்து
சுகம் பெறவே
துணை போகிறார்
-ஒரு புறம்

வாழ்விடத்தை வனமாக்கி
வாழ்வையே ரணமாக்கி
வேதனையால் வாட்டுகிறார்
-மறுபுறம்

மரத்தை வெட்டி
மண்ணை அகற்றி
வளத்தை அழித்து
பணத்தை புரட்டி
துணையாகிறார்.
-ஒரு புறம்
வீட்டை அழித்து
வீதியை மறித்து
மனிதனை வதைத்து
மனிதம் கொல்வது
-மறுபுறம்

மனிதன் வாழும்
மண்ணைப் பறித்து
மிருகம் வாழும்
வனமாய்க் குறித்து
புனிதம் கெடுத்து
மனிதம் கொல்லும்
மாக்கள் மாறும்
மாற்றம் வருமா?
ஏற்றம் தருமா?

கலாபூஷணம் சட்டத்தரணி ரிஷாத் எம். இம்தியாஸ்

உலகப் புத்திபெற்ற நாவல்கள் :

John Grisham இன் The Associate (2009)

Kyle என்பவன் சட்டக்கல்லூரியில் மாணவனாகவும் Yale சட்ட சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியராகவும் விளங்கியவன். சட்டப் படிப்பில் சிறப்புத் தேர்ச்சியை எதிர்பார்க்கிறான். சட்டப்படிப்பு முடிந்ததும் அமெரிக்காவின் தலைசிறந்த சட்ட நிறுவனத்தில் பெரிய சம்பளத்தில் பதவியில் இருக்கக் கூடிய வாய்ப்பு அவனுக்கு உண்டு.

ஆயினும் அவன் மூன்று ஆண்டுகளுக்காவது பொது மக்களுக்கு சட்டத்துறையில் உதவ வேண்டு மென நினைக்கிறான்.

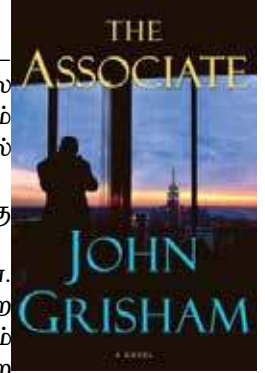
ஆனால் அவனது இலட்சியங்கள் தவிடு பொடியாகின்றன. காவல் துறையினர் அவனை விசாரிக்கின்றனர். அவனை பெனி என்ற மர்ம மனிதனிடம் ஒப்படைக்கின்றனர். பெனியிடம் ஒரு வீடியோ படம் இருக்கின்றது. ஐந்தாண்டுகளுக்கு முன்னர் Kyle இன் வீட்டில் இடம்பெற்ற களியாட்டத்தின்போது அவனது நண்பர்கள் எலைன் என்ற பெண்ணோடு வல்லுறவு கொள்வது அப்படத்தில் தெரிகின்றது. அவள் அப்போது நினைவிழந்த நிலையில் இருக்கின்றாள். அப்போது காவல் துறையினர் அதனை விசாரித்து, எதுவித பாதிப்பும் இல்லையென்பதால் நடவடிக்கை எடுக்காது விடுகின்றனர். என்றாலும் பெனி அப்படத்தை வைத்து Kyle ஐ பயமுறுத்துகின்றான். ஒரு பணிக்குத் தன்னுடன் ஒத்துழைக்க வில்லை யென்றால் படத்தை வெளியிட்டு Kyle இன் எதிர்காலத்தை அழித்துவிடுவேன் என்றும் பயமுறுத்துகின்றான்.

நியூ யோக்கில் உள்ள உலகப் பிரசித்தி பெற்ற நிறுவனம் ஸ்கல்லி எனப்படுவது. இந்நிறுவனம் Trylon விமானக் கம் பெனிக்குச் சார்பாக ஒரு வழக்கில் வாதாடுகின்றது. இவ்விமானக் கம்பனிக்கு Bartin கம்பனியுடன் ஒரு வழக்கு உண்டு. இவ்விரு கம்பனிகளும் ஒரு செயற்றிட்டம் தொடர்பான வரைவுக்கும் தொழில் நுட்பத்துக்கும் உரிமை கொண்டாடுகின்றன. இதன் காரணமாகவே நீதிமன்றத்தில் வழக்கு நடைபெறுகின்றது.

இப்பின் புலத்தில் Kyle ஸ்கல்லி சட்ட நிறுவனத்தில் வழக்கறிஞராகப் பணிபுரிந்து வழக்குத் தொடர்பான இரகசியங்களையும் கைப்பற்றித் தன்னிடம் தரவேண்டும் என்பது பென்னியின் கோரிக்கை. ஆனால் Kyle ஆரம்பத்தில் இதனை ஏற்றுக் கொள்ள வில்லை. இது நெறிமுறையற்றது என்று கூறி மறுக்கின்றான். ஆனால் விடியோப்படம் வெளியிட்டால் தானும் தனது குடும்பமும் அவமானப்படவேண்டிவரும், தனது தொழிலும் பெரும்பாதிக்குள்ளாகும் என்பதால் இறுதியில் Kyle இல் வேலையை மனமில்லாமல் ஒத்துக் கொள்ளுகிறான்.

Kyle தனது வீட்டையும் தனது நடமாட்டத்தையும் எப்போதும் பென்னி தொடர்ந்து கண்காணிப்பதை உணர்கின்றான். வீட்டுக்குள்ளே இரகசியமான கமெராக்களையும் ஒலிப்பதிவுக் கருவிகளையும் வைத்துள்ளனர். Kyle தன்னைக் கண்காணிப்பவர்களை ஏமாற்றத் திட்டமிடுகின்றான்.

Kyle தனது நண்பன் Joey இன் உதவியை நாடுகின்றான். இவனும் பாலியல் வல்லுறவில் ஈடுபட்டவன். வீடியோ படம் வெளியானால் Kyle ஐ விட அதிகம் பாதிப்புக்கு உள்ளாகும் நிலைமை உண்டு. இவனது உதவியுடன் தன்னைப் பயமுறுத்துபவர்களை வெற்றி கொள்ளலாம் என Kyle நினைக்கின்றான். இதனோடு சம்பந்த

முடையவன் Baxter என்பவன். அவன் தனது குடிபோதைப் பழக்கத்திலிருந்து சிகிச்சை பெற முயற்சிப்பவன். வல்லுறவுக்கு உட்பட்ட Elaine தான் பாதிக்கப்பட்டதாக உணர்வாள் என்று Kyle எதிர்பார்க்கவில்லை.

Baxter அவளுடன் சமாதானம் செய்து கொள்ள யோசிக்கின்றான். அப்படியாயின் அவனுடைய சாட்சியத்துடன் உண்மை வெளியாகும். Kyle இன் சட்டப்பணியும் பாதிக்கப்படலாம். இந்நிலையில் பென்னி இவையெல்லாவற்றையும் தவிர்ந்தாகவேண்டும். Baxter சுடப்பட்டு இறக்கின்றான். Kyle இது பென்னியின் வேலை என முடிவு செய்கின்றான்.

பல மாதங்கள் சட்டநிறுவனத்தில் பணியாற்றிய பின்னர் Kyle பிரச்சனைக்குரிய வழக்கில் சம்பந்தப்பட வாய்ப்புக்கிடைக்கிறது. பாதுகாப்பான கணினி அறைக்கும் செல்ல அனுமதி கிடைக்கின்றது. அங்குதான் இரகசியமான தரவுகள் சேமிக்கப்பட்டுள்ளன. பென்னி யும் மற்றொரு கணினி நிபுணனும் Kyleஐ அத்தகவல்களைப் பெறுமாறு கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள். அவனும் அதைச் செய்கின்றான்.

எவ்வாறாயினும் Kyle முன்னாள் காவல்துறை (F.B.I.) அதிகாரியும் கிரிமினல் சட்ட நிபுணருமான ரோய் பௌடிக்குடன் தொடர்பு கொண்டு முழுத்தகவல்களையும் சொல்லிவிடுகின்றான்.

ரோய் இப்போதும் காவல் துறையுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவன். எல்லோரும் சேர்ந்து பெல்லியைப் பிடிக்க வலை விரிக்கின்றார்கள். ஆனால் பென்னியும் அவனுடைய திருட்டுக் கும்பலும் மறைந்து விடுகின்றது. Kyle தனது கம்பனி உரிமையாளர்களிடம் உண்மையைக் கூறிவிடுகின்றான். கம்பனியை விட்டு விலகவும் சம்மதிக்கின்றான். கம்பனியின் பங்காளர் ஒருவரும் தகவல்களைத் திருடியதைப்பற்றிக் கூறுகின்றான்.

சாட்சி என்ற முறையில் Kyle க்குப் பாதகாப்பு வழங்கக் காவல்துறை முன்வருகின்றது. அதனை ஏற்க மறுத்த Kyle வழக்கறிஞரான தனது தந்தையிடம் செல்கின்றான். அவருக்கு முழுக்கதையும் தெரிய வருகின்றது. அவர் பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணின் வழக்கறிஞருடன் ஒப்பந்தம் செய்து பிரச்சினைகளைத் தவிர்க்கின்றார். Kyle தந்தையின் சட்ட நிறுவனத்தில் பங்கு தாரராகின்றான்.

இந்த நாவலில் ஐக்கிய அமெரிக்காவில் உலகளாவிய பிரசித்தி பெற்ற மிகப் பெரிய

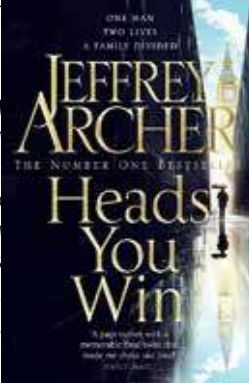
சட்ட நிறுவனங்கள், அவை அறவிடும் பெருந்தொகைக் கட்டணங்கள், அங்குள்ள வேலைக்கட்டுப்பாடுகள் பற்றி விரிவாகக் கூறப்படுகின்றது. ஒரு மணித்தியால வேலைக்கு 800 டொலர் கட்டணம் அறவிடப்படுகின்றது. அத்துடன் வழக்கில் வெற்றிபெற வழக்கு இரகசியங்களை வஞ்சகமான முறையில் பெற்றுக் கொள்ள எத்தகைய மோசடி வழிகளையும் பயன்படுத்த சம்பந்தப்பட்டவர்கள் ஆயத்த மாக உள்ளனர் என்ற யதார்த்தம் விரிவாக எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது.

Jeffrey Archer இன் Heads You Win (2019)

2019இல் வெளியான இந்நாவல் சோவியத் யூனியனில் தொடங்குகின்றது. பொது வுடைமை ஆட்சி உளவுத்துறையான K.G.B யின் செயற்பாடுகள் என்பவவற்றால் அதிருப்தியுற்ற பல ரஷ்யர்கள் கள்ளத்தனமாக ஏற்பாடுகளைச் செய்து ரஷ்யா வரும் சரக்குக் கப்பலில் ஏறி ஐக்கிய அமெரிக்காவுக்கோ பிரித்தானியாவுக்கோ தப்பிச் செல்கின்றனர். அலெக்சாந்தர் என்ற சிறுவனின் தந்தை கப்பல் இறங்கு துறையில் ஆட்சியாளருக்கு எதிரான தொழிற்சங்கமொன்றைத் தொடங்க முயற்சிக்கின்றார். இதனால் மர்மமான முறையில் கொல்லப்படுகின்றார். அவனது குடும்பத்தினர் இது ரஷ்ய உளவுத்துறையின் சதியேயென முடிவு செய்கின்றனர். எனவே அலெக்சாந்தர் தனது தாயுடன் ஏதோ ஒரு சரக்குக்கப்பலில் ஏறித் தப்பிக்க முயற்சிக்கின்றார். அவன் நன்கு ஆங்கிலமும் படித்தவன். அவனுடைய தாய் சமையற்கலையில் வல்லவள். ஆங்கிலமும் தெரிந்தவள். சரக்குக் கப்பலில் தப்பிச் செல்ல ஆவளுடைய சகோதரன் ஏற்பாடுகளைச் செய்கின்றான். அது மிகவும் ஆபத்தான ஏற்பாடு. கடைசினேரத்தில் ஓர் உளவுத்துறை அதிகாரி தாயுடன் பாலியல் சேட்டையில் ஈடுபட, அதனை அவதானித்த மகன் அலெக்சாந்தர் அவ்வதிகாரியைக் கடுமையாகத் தாக்கி செயலிழக்கச் செய்கின்றான். இதன்பின்னர் அலெக்சாந்தர் வேறுவழியின்றி தப்பிச்செல்ல வேண்டியாகின்றது. அமெரிக்காவில் அலெக்சுக்கும் தாய்க்கும் திமித்திரி என்ற ரஷ்யன் உதவுகின்றான். திமித்திரி ஒரு ரஷ்ய உளவாளியாக இருக்கலாம் என அலெக்சு சந்தேகப்படுகின்றான். அலெக்சு உயர்கல்வியிலும் அதேவேளையில் செல்வந்தனாகவும் முயற்சிக்கின்றான். எனினும் அவன் வியட்நாம் போரில் ஈடுபட இராணுவத்தில்

சேர்க்கப்படுகின்றான். தாய் எலெனா பல Pizza உணவகங்களைத் திறக்கிறாள்.

இங்கிலாந்தில் ஷாசா தனது கணிதத் திறமையால் சில வெற்றிகளை ஈட்டுகின்றான். ரஷ்யாக்காரன் என்பதால் சில தொந்தரவுகளுக்கும் உள்ளாகின்றான். தனது தாயை சமையல் பணியிலிருந்து உணவக உரிமையாளராக மாற்றுகின்றான். எவ்வாறாயினும் சிறந்த கல்விகற்று, அரசியலில் ஈடுபட்டு இறுதியில் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகின்றான்.

எதிர்காலத்தில் வெளிநாட்டு அமைச்சராக வரவும் அவனுக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கின்றது.

மறுபுறம் அலெக்ஸ் அமெரிக்காவில் நிதித்துறை நிபுணனாக வளர்ச்சி பெறுகின்றான். பெரிய வங்கி யொன்றின் பங்குதாரராகின்றான்.

ஒரே ஆளான அலெக்சாந்தர் இரு கண்டங்களில் வாழ்ந்து முன்னேறுவதை விளக்கும் நூலாசிரியர் முப்பது ஆண்டுகால வாழ்க்கையின் பின்னர் இருவருமே தமது தாய்நாட்டை நினைப்பதாக நாவலைக் கொண்டு செல்கிறார். இறுதியாக அலெக்ஸ் பிரித்தானியாவில் தனக்குக் கிடைக்கும் வாய்ப்புகளைக் கைவிட்டு ரஷ்யா சென்று நாட்டுத் தலைவனாகத் தேர்தலில் போட்டியிட முடிவு செய்கின்றான். ரஷ்யாவிலும் அவனுக்கு ஆதரவு கிடைக்கின்றது. ரஷ்யா தற்போது பழைய பொதுவுடமை சோவியத் யூனியன் அல்ல. கொர்ப்ச்சேவுக்குப்பின்னர் நிலைமைகள் பெரிதும் மாறிவிட்டன. (ஆயினும் பழைய K.G.B. உளவுத் துறை அதிகாரிகள் தொடர்து இருக்கின்றனர்; உளவுத் துறைமட்டும் பலவாறு சிதைவடைந்து விட்டது)

அலெக்சாந்தர் ரஷ்யாவை விட்டு வெளியேற உதவிய தாய்மாமன் காலஞ்சென்று விடுகின்றார். அதற்கு அமெரிக்க அலெக்சம், பிரித்தானிய ஷாசாவும் செல்ல வேண்டிய நிலை. ஷாசா தேர்தலில் ஈடுபடும் நோக்குடன் குடும்பத்துடன் ரஷ்யா புறப்படுகின்றான். இருவருடைய வாழ்க்கையையும் வெவ்வேறாக எழுதிய நாவலாசிரியர் இருவரையும் இறுதியில் ரஷ்யாவுக்குக் கொண்டுவருகின்றார். ஷாசா ரஷ்யாவின் ஜனாதிபதி தேர்தலில் போட்டியிட ரஷ்யா வருகின்றான். அவனுக்கு ரஷ்யாவில் ஆதரவு இருப்பதாகவும் தெரிகின்றது. ரஷ்யாவை அவன் தாய்நாடாகக் கருதியதால், ரஷ்யாவை ஒரு ஜனநாயக நாடு என்ற முறையில் உலகிலேயே பிரசித்தி பெற்ற ஒரு அபிவிருத்தியடைந்த நாடாக்க வேண்டும் என்ற

கனவு அவனுக்கு உண்டு. அவ்வாறே அலெக்ஸ் தனது பொருளியல் திறமைகளைப் பயன்படுத்தி ரஷ்யாவில் முன்னேற்றம் காணச் சிந்திக்கின்றான்

இந்நாவலில் ஒரு முக்கிய அரசியல் அம்சம் உண்டு பொதுவுடமை நாட்டைச் சேர்ந்த அலெக்சாந்தர் குடும்பம் பல கொடுமைகளுக்கு உள்ளாகி பின்னர் ஐக்கிய அமெரிக்கா, பிரித்தானியாவுக்கு வந்து அங்கு சுதந்திரக்காற்றை அனுபவிக்கின்றது. அத்துடன்

பிரித்தானியாவில் அரசியலில் முன்னேறி அமெச்சர் பதவியை ஏற்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கின்றது. ஆங்கில நாட்டு மக்களின் வாக்குகளைப் பெற்று பாராளுமன்றத்தில் புகழ் மிக்க ஓர் அரசியல் வாதியாகவும் திகழ்கின்றான் இவ்வளவு வாய்ப்புகளும் அவனுக்கு அங்கு கிடைக்கின்றது. இந்த வகையில் இரு மேற்கு நாடுளின் புகழை பற்றிய நாவலாகவும் இது அமைகின்றது. இறுதியில் ரஷ்யாவுக்குத் திரும்பி வரும் ஷாசா விமான விபத்தில் குடும்பத்தோடு இறக்கிறான். மற்றவன் அலெக்ஸ் ரஷ்யா திரும்பிய விடத்து அவனைப் பழைய நண்பன் விளாடிமீர் கொலை செய்ய இருப்பதாக கதை முடிகிறது. இந்த விளாடிமீர் ரஷ்ய ஜனாதிபதியான விளாடிமீர் புட்டின் ஒரு கொலைகாரர் போன்று சித்திரிக்கப்படுவதால் இந்த நாவல் ரஷ்யாவில் தடை செய்யப்பட்டது ரஷ்ய அரசாங்கம். நாவலாசிரியர்மீது அவர் மீது சட்ட நடவடிக்கை எடுக்க இருந்தது. அவர் தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள பாதுகாவலர்களை நியமித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆலோசனை கூறப்பட்டது.

இந்த நாவல் பலலட்சம் பிரதிகள் விற்பனையாகி பெரும் பிரசித்தி பெற்ற போதிலும் நாவலின் முடிவு பலருக்கும் குழப்பமாக இருந்தது. அலெக்சம் ஷாசாவும் ஒரே நபர்தான் என்பதால் ஒரு குழப்பம் ஏற்பட்டது. அதை இங்கிலாந்து அமெரிக்கா என்று மாறி மாறி செல்லும்போது இயல்பாகவே குழப்பம் ஏற்படுகின்றது. இறுதியாக அலெக்ஸ் இலகுவாக மரணம் அடைவது பல வாசகர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. எவ்வாறாயினும் ஒரே கதாபாத்திரம் இரு நபர்களாக ஒரே தாயுடன் இரு கண்டங்களில் வாழ்ந்து, பல போராட்டங்களின் பின் ஓர் உயர்ந்த சமூக நிலைமைக்கு வந்து சேர்வதை நூலாசிரியர் சிற்பாக எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

○○○

POOBALASINGHAM BOOKDEPOT

Importers, Exporters, Sellers & Publishers of Books,
Stationers and News Agents

புதிய வரவுகள்

நூலின் பெயர்	ஆசிரியர்	வெளியீடு	விலை
• லண்டன் 1995 (சிறுகதைகள்)	இராஜேஸ்வர் பாலசுப்பிரமணியம்	River themes Publication-	962.50
• JPயின் கார்ட்டூன்கள்	சுப்பையா ஜெயபாலன்	மாணிக்கவள்ளி புத்தகம்	850/=
• தென்பொத்சைச் சந்தனமே	செ. லோகராஜா	-	225/=
• நல்வே முகங்காட்டு	செ. லோகராஜா		250/=
• செந்தமிழாய் வந்தவளே	செ. லோகராஜா		310/=
• நனைவோ ஒரு பறவை ராவனன்		Ravanan Distributors	400/=
• சமாதானத்தின் கதை	ஜேகே	ஆத்திர வெளியீடு	663/=
• சூப்பி	வெற்றிச் செல்வ்	டிஸ்கவர் புக்ஸ்	390/=
• தூவல்	ஹட்டன் பிரவீனா		300/=
• மோகத்தரை	உமா வரதராஜன்		936/=

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

புத்த விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி,
இறக்குமதியாளர்கள், நூல் வெளியீட்டாளர்கள்

தலைமை: இல. 202, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு 11, இலங்கை. தொ.பே: 2422321. தொ.நகல்: 2337313 மின்னஞ்சல்: pbdho@sltnet.lk

கிளைகள்:

340, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11.
தொ.பே: 2395665

இல. 309 A-2/3, கானி வீதி, கொழும்பு - 6.
தொ.பே: 4-515775, 2504266

இல. 4 A, ஆஸ்பத்திரி வீதி, பஸ் நிலையம்,
யாழ்ப்பாணம்.

நினைவில் நிழலாகும் இலக்கியச் செல்வர்கள்

ஒரு கவியோர்க்கு இத்தனை ஆளுமைகளா!

எம் மத்தியில் பாரதியார்கள் இருவர் உலாவந்துள்ளது மூத்தவர்களுக்கு புதியவொன்றல்ல. முண்டாசுக்கவிஞனை அறிந்திருக்கிற அளவுக்கு மற்றொருவரை இப்போதுள்ள இளைய தலைமுறை அடையாளம் காண்பது கடினம்.

அந்த வகையில் அன்னாரை அடையாளப்படுத்திட இம்மாதம் பக்கத்தைப் பரிசரிக்கலாமே. எனச் சின்ன ஆசை! மறுப்பில்லையே!

அவர் ஒரு ஒரு 'வேங்கட சுப்பிரமணியன்'!. 1897 நவம்பர் 05 இல் தோற்றம். 1990இல் மறைவு. செட்டிநாட்டு சிவகங்கை மாவட்டம். சோழபுரம் மண்ணுக்குரியவர். 93 அகவை வரை அவர்தம் ஆளுமைகளைப் பதிவிடப் பக்கங்கள் பலவேண்டும். என்னென்ன மொழியை அறிந்திருந்தார் என்பதைப் பட்டியலிட்டால் பயங்கர சிலிர்ப்பு! ஆங்கிலம், ஜேர்மனி, பிரெஞ்சு, சீனம், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், இந்தி, உருது இப்படியே இடுகையிடலாம். மொத்தம் இருபத்தொன்று என ஒரு தகவல்! தமது ஒன்பதாம் அகவையில் கவிதை எழுதத் தொடங்கி ஆங்கிலத்தில் ஒன்றே முக்கால் அடியில் திருக்குறள் அளித்தார் மனிதர்!

74 கவிதை நூல்கள், 54 நாடகங்கள், வாழ்க்கை வரலாறுகள் 62, ஆய்வு நூல்கள் 07, கட்டுரைத் தொகுப்புகள் 19, ஆன்மிகம் சார்ந்த யோகக் கலை நூல்கள் 39, ஆங்கில நூல்கள் 65 நவீனங்கள், சிறுகதைத் தொகுப்புகள் 28 இத்தனையும் போதாதென்று பிறர் சய சரிதைகள் 07 பயண நூல்கள் 03 பள்ளிப்பாட நூற்களாக திருக்குறள் விருந்து 05 தொகுதிகள்

முதலாம் வகுப்பு முதல் பத்தாம் வகுப்பு வரையிலான மாணவர்களுக்கு பாரத வாசகம் இப்படிப்பல. (சற்றே மூச்சிரைப்பு!)

ஆங்கில மொழியில் வேங்கட சுப்பிரமணியன் என்கிறவர் (புகழ்பூத்த பெயரைப் பின்னர் பதிவிடுகிறேன்) வழங்கிய SAINT VALLUVAR MAHARISHI THAYUMANAVAR, SRI AROBINDO மூன்றும் மிகப்பிரசித்தி.

தொன்னூற்றி மூன்று அகவைகளை அவனியில் ஆன்மிகச் செம்மலாக ஆளுமை மிகு இலக்கிய வாதியாக இனிமை கண்டவர் அம்மாமனிதர்.

மகாத்மா காந்தி, முண்டாசுக்கவிஞர், வ.வே.சு. ஐயர், பெர்னாட்ஷா, பெட்ரண்ட ரஸ்ஸல், கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தி முதலியோரின் நெஞ்சுக்கு நேராக வாழ்ந்துறவாடியவர். பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் மௌனவிரதம் வேறு!

இம்மாமனிதர் திரைப்படல் ஆசிரியராக மிளிர்ந்ததும் மிகையான கூற்றல்ல. சீர்காழி கோவிந்தராஜன் முதன் முதலாகப்பாடிய 'பொன் வயல்' பாடல், 'சிரிப்புத்தான் வருகுதையா' இந்த அய்யாவுடையதே.

எவ்வாறாயினும் 1948லேயே ஸ்ரீ ஆண்டாள் படத்தின் மூலம் அன்னவர் பாடல் பி.யு. சின்னப்பா குரலில் ஒலித்துவிட்டது. (உன்னடியில் அன்பு வைத்தேன் கண்ண பரமாத்மா)

இதே போல் 1950இல் படித்தவர்களும் பாமரர்களும் பாராட்டிய 'ஏழை படும்பாடு' நம் மாமனித ஐயாவடைய கைவண்ணமே! விக்டர் ஹியூகொவின் 'லா மிஸரபிள்' நாவலைத் தழுவிய தமிழ் வடிவம். ஒரு நாவலை வெற்றிப் படமாக வழங்க முடியும் எனத் தமிழ்த் திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்களுக்கு உணர்த்தினார் ஆளுமை மிகு ஐயா!

அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகம் வழங்கிய கலாநிதிப்பட்டம், 'பாரதியார் விருது', சவாமி சிவானந்தர் வழங்கிய மகரிஷி விருது சிருங்கேரி திருமடத்தின் 'கவியோகி' கௌரவம் என்றெல்லாம் தம் வாழ்நாளில் அடைந்தார்.

ஆனால் அந்தக் கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார் இன்று நினைத்துப் பார்ப்போரும், நெஞ்சம் நெகிழ்வோரும் யார்? விரல்விட்டு எண்ணிவிடக்கூடிய அளவுக்கே ஆட்கள்...?

தமிழ்மன, தேசத்தன் கன்

மாணா மக்கீன்

மலையகத்தின் “மக்கள் கவிஞன்” மல்லிகை சி. குமார்

மலையகத்தின் பிரபல எழுத்தாளரான மல்லிகை சி. குமார் அவர்கள் 27-01-2020 அமரராகிவிட்டார் என்ற செய்தி ஈழத்து இலக்கிய உலகைப் பெரிதும் கவலைக்குள்ளாக்கியிருக்கிறது.

தலவாக்கலையில் மிடில்டன் எனப் பெயர்பெற்ற பெரிய மல்லியப்பு தோட்டத்தில் 04-1-1944இல் சின்னையா -கதிராய் தம்பதிக்கு மகனாகப் பிறந்த குமார், தனது கல்வியை தோட்டப் பாடசாலையிலும் பின்னர், தலவாக்கலை மகாவித்தியாலயத்திலும் பெற்றவர். அதன்பின்னர் நீண்டகாலமாகத் தான் பிறந்த மல்லிகைப்பு தோட்டத்திலேயே தொழிலாளியாக வேலைசெய்தவர். அதன்பின்னர் தலவாக்கலையில் உள்ள அரச மிருக வைத்தியசாலையில் பணிபுரிந்தார்.

பெரிய மல்லியப்பு தோட்டத்தில் பிறந்த குமார், தான் பிறந்த மல்லியப்பு தோட்டத்தின் பெயரை தனது பெயருடன் இணைத்துக்கொண்டு மல்லிகை சி. குமார் என்ற பெயரில் எழுத்துலகில் பிரவேசித்தார்.

மலையக மக்களின் வளர்ச்சிக்கு பிரதான முட்டுக்கட்டையாக இருப்பது மதுப்பழக்கம் என்பதைக் கருப்பொருளாகக் கொண்ட மல்லிகை. சி. குமாரின் முதற்சிறுகதை ‘மதுவேட்டை’ 1962ஆம் ஆண்டு வீரகேசரியில் பிரசுரமானது.

‘மலைமுரசு’ என்ற இவரது முதற் கவிதையினை ‘செய்தி’ பத்திரிகை பிரசுரம் செய்தது. அதனைத் தொடர்ந்து அவர் இலங்கை தேசிய பத்திரிகைகள் நாளிதழ்கள் சஞ்சிகைகள் பலவற்றிலும் எழுதிவந்தார்.

அவரது கவிதைத் தொகுதி ‘மாடும்வீடும்’ வெளிவந்த காலத்தில் பெரும் சர்ச்சையை ஏற்படுத்தியிருந்தது. காரணம், மாடு வளர்ப்புக்குப் பொறுப்பாக இருந்த அமைச்சர் செளமிய மூர்த்தி தொண்டமான் அவர்களையும் வீடமைக்குப் பொறுப்பாக இருந்த அமைச்சர் பெ. சந்திரசேகரன் அவர்களையும் உருவகப்படுத்தி அவர்களது அரசியல் செயற்பாடுகள் பற்றி கிண்டல்செய்து கவிதை எழுதியிருந்தார். அந்தக் கவிதைத் தொகுதிக்கு கவிப்பேரரசு வைரமுத்து முன்னுரை எழுதியிருந்தார்.

‘மலைப்பொன்னி’ என்ற புனைபெயரில் பல கட்டுரைகளை பத்திரிகைகளுக்கு எழுதிவந்த இவர் மலையக மக்களின் துன்பங்களை மக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டினார்.

மல்லிகை சி. குமாரின் மனைவி சரோஜா அமரராகிவிட்டார். இவர்களுக்கு சுகுணா, மாறன் ஆகியோர் பிள்ளைகள்.

மல்லிகை சி. குமாரின் சிறுகதைகளைத் தொகுத்து சாரல் வெளியீட்டகம் 2001இல் “மனுஷியம்” என்ற சிறுகதை தொகுப்பினை வெளியிட்டது.

கொடகே புத்தக நிறுவனம் நடத்தும் கையெழுத்துப் போட்டியில்(2019) சிறந்த சிறுகதைப் பிரதியாக இவரது ‘வேடத்தனம்’ சிறுகதைத் தொகுப்பு தெரிவு செய்யப்பட்டு நூலாக வெளிவந்துள்ளது. 13-02-2020 அன்று கொழும்பில் கொடகே நிறுவனத்தினரால் நடத்தப்படும் பரிசளிப்பு விழாவில் அவருக்கான விருது வழங்கப்பட இருந்த நிலையில் அவர் அமரராகிவிட்டார்.

1993இல் இடம்பெற்ற அரச சாகித்திய விழாவில் இவருக்கு ‘தமிழ்மணி’ விருது வழங்கப்பட்டது. 2006ஆம் ஆண்டு கலாபூஷணம் விருது வழங்கப்பட்டது. இவற்றைவிட கலைமாமணி, தமிழ்த் தொண்டன், நகரபந்து ஆகிய விருதுகள் பல்வேறு நிறுவனங்களால் வழங்கப்பட்டன. ஞானம் சஞ்சிகை தனது 83ஆவது இதழில் (ஏப்பிரல் 2017) இவரை அட்டைப்பட அதிதியாகக் கௌரவித்தது.

அன்னாரின் பிரிவால் வாடும் அவரது குடும்பத்தினர், உறவினர், நண்பர்கள் ஆகியோருக்கு எமது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவிப்பதோடு அவரது ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்தித்து ஞானம் அஞ்சலி செலுத்துகிறது.

எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்கள்

பேராசிரியர் துரை மனோகரன்

ஏன் இந்தப் பேராசை?

காலங்காலமாகத் தமிழ் மக்களின் அமோக வாக்குகளால் வெற்றிவாகை சூடி, வளர்ந்து வந்துள்ளது, தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு. கணிசமான காலமாகத் தமிழ்மக்களின் தலைகளில் சம்பல் அரைத்து, தனது வளர்ச்சியை மட்டும் கவனமாக அது பேணிவந்திருக்கிறது. மாற்றுவழி எதுவும் இல்லாத நிலையில், தமிழ்மக்களும் வாக்குகளை அள்ளியள்ளிப் போட்டு, அதனை வளர்த்து வந்துள்ளனர். பலரும் பழக்கதோஷத்தால், தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு தமிழருக்கு நன்மையே செய்யும், சகல உரிமைகளையும் வென்று தரும் என்னும் எதிர்பார்ப்புடன் இன்றும் இருக்கின்றனர்.

ஆனால், இன்றைய நிலையில் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் அரசியல் இருப்பு, தள்ளாடும் நிலைக்கு வந்துள்ளது. “பேச்சுப் பல்லக்கு தம்பி கால்நடை” என்ற நிலைக்கு அது வந்துள்ளது. ஒரு காலத்தில் வடக்குக் கிழக்குத் தமிழ்மக்களின் அசைக்கமுடியாத ஆதரவைப் பெற்று, தனிக்காட்டுராஜாவாக வலம் வந்த தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு, இன்று அவர்களின் நாற்பது வீதமான ஆதரவைப் பெறுவதற்கே பெறுமதி அற்றதாக, வீழ்ச்சிப் பாதையை நோக்கிப் பயணித்துக்கொண்டிருக்கிறது. தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் முக்கியஸ்தர் இருவர், அடுத்த பொதுத்தேர்தலில் போட்டியிடமாட்டார்கள் என்று செய்திகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவர்களில் ஒருவரின் தொகுதியில் போட்டியிடுவதற்காக வெளிநாட்டில் இருந்து தமிழர் ஒருவர் “இறக்குமதி” செய்யப்பட இருப்பதாகவும் பேச்சுக்கள் அடிபடுகின்றன. தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பைச் சேர்ந்த, வழக்கமாகவே தான்தோன்றித்தனமாகப் பேசும் பேச்சாளர் ஒருவர், பொதுத்தேர்தலில் போட்டியிட்டால், மக்களின் ஆதரவைப் பெறுவாரா என்பதும் கேள்விக்குறியே (தேசியப் பட்டியல் மூலம் வருவது வேறு விடயம்). அந்த அளவுக்குத் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் இன்றைய நிலை காணப்படுகிறது.

இந்த இலட்சணத்தில், தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு அடுத்த பொதுத்தேர்தலில் வடக்கு, கிழக்குக்கு வெளியிலும் போட்டியிடப்போவதாகச் செய்திகள் உலாவுகின்றன. குறிப்பாக மலையகம், கொழும்பு, கம்பஹா போன்ற பிரதேசங்களில் அது போட்டியிடும் நோக்கம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. வடக்கு, கிழக்குப் பிரதேசங்களிலேயே கோட்டைவிடும் நிலையில் உள்ள அக்கட்சி, பிற பிரதேசங்களில் எப்படி வெற்றிபெறப் போகின்றது? அப்பிரதேசங்களில் கணிசமான வாக்குகளைப் பெறுவதன் மூலம் ஒருசில தேசியப் பட்டியல் ஆசனங்களையாவது பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்ற நம்பாசையே அதற்குக் காரணம் ஆகலாம். ஆனால், இவ்வாறு போட்டியிட விரும்புவதன் மூலம், அப்பிரதேசங்களில் தமிழ் மக்களின் வாக்குகள் வீணாகப் பிளவுபட்டு, தமிழ் உறுப்பினர்களின் தெரிவில் பின்னடைவு ஏற்படவே வழிவகுக்கும்.

தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு வார்த்தைக்கு வார்த்தை ஒற்றுமையே பலம் என்று வாய்கிழியப் பேசிக்கொண்டு, தமிழர்களின் வாக்குகளையே பிளவுபடச் செய்வதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது? காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர் பிரச்சினை, தமிழ் அரசியல் கைதிகள் பிரச்சினை, தமிழ் மக்களின் வாழ்வாதாரப் பிரச்சினை என்று இன்னோரன்ன பிரச்சினைகளில் ஒன்றைக்கூடத் தீர்த்துவைக்க முயலாத, இயலாத தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு, எந்த முகத்தோடு அடுத்த பொதுத்தேர்தலில் களமிறங்க இருக்கிறது? தமது கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றாவிட்டால் தமது ஆதரவை இழக்கநேரிடும் என்று ஒரு பேச்சுக்குக்கூடக் கடந்த அரசுக்குச் சொல்லத்தெரியாத கூட்டமைப்புக்குப் பொதுத்தேர்தல் ஒரு கோடா? என்ன இருந்தாலும், தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்புக்கு இந்தளவு பேராசை கூடாது. கடந்த நாலரை ஆண்டுகளாகத் தமக்குச் சாதகமான அரசைக் கொண்டு எதனையும் சாதிக்க வக்கில்லாமல் போன தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு, வடக்கு, கிழக்குக்கு வெளியே எதனைத் தான் வெட்டிக்கிழிக்கப் போகிறது?

நல்லதொரு முதல் முயற்சி

அண்மைக்காலமாக நல்ல ஒரு செய்தி ஊடகங்களில் வெளிவந்துகொண்டிருக்கிறது. பௌத்த குருமார் தேர்தல்களில் போட்டியிடவோ, நாடாளுமன்றத்தில் பதவிகளைப் பெறவோ கூடாது என்பதை வலியுறுத்தும் முயற்சிகள் இடம்பெற்றுவருகின்றன. இது வரவேற்கத்தக்க ஒரு விடயம். ஆசைகளைத் துறந்து, உலகத்துக்கே சாந்தியையும், சமாதானத்தையும், அஹிம்சையையும் போதித்த புத்தபகவானின் வழியில் செல்லவேண்டிய பௌத்தத் துறவிகள், ஆசைகளை வளர்த்து, அரசியல் பேசி, அரியாசனங்களில் அமர முயல்வது ஆச்சரியத்தையே தருகிறது. அவர்களின் இத்தகைய செயல்பாடு, அந்த மகானின் தர்ம போதனைகளுக்கே முற்றிலும் முரணாக அமைந்துள்ளது. இலங்கையில் அநேகமாக எல்லாப் பெரும்பான்மைக் கட்சிகளிலும் பௌத்த குருமார்கள் அங்கம் வகிக்கிறார்கள். தாராளமாக அரசியல் பேசுகிறார்கள். அரசியல் வாதிகளாக நாடாளுமன்ற ஆசனங்களில் அமர்ந்து கொள்கிறார்கள்.

இலங்கையில் பேரினவாதம் தங்குதடையின்றி வளர்வதற்குப் பெரும்பான்மையின அரசியல் வாதிகளும், குருமார்களும் அர்ப்பணிப்புடன் செயல்படுகிறார்கள். மக்கள் மத்தியில் தர்ம உபதேசங்களை வழங்கி, நாட்டின் ஒற்றுமைக்கு அச்சாணியாக விளங்கவேண்டிய குருமார்கள், அபத்தமான கருத்துகளைப் பரப்புவதிலேயே ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள். நல்லவற்றைச் செய்து, நாடு பயனுற அவர்கள் வழிகாட்டவேண்டும். ஆனாலும், அரசியல் செய்வதிலேயே அவர்கள் அதிக நாட்டம் காட்டுகிறார்கள். நல்லெண்ணம் கொண்ட சிங்கள மக்கள் மத்தியிலும், குருமார்களின் அரசியல் செயல்பாடுகள் குறித்து விமர்சனங்கள் உண்டு.

இத்தகைய நிலையில், இலங்கையின் முக்கிய பௌத்த மதபீடங்களான மல்வத்தை பீடம், அஸ்கிரிய பீடம் உட்படச் சில மத நிறுவனங்களோடு, பல்வேறு பௌத்த மத அறிஞர்களும், சில அரசியல்வாதிகளும் எதிர்வரும் தேர்தல்களில் பௌத்த மதகுமார்கள் போட்டியிடுவதற்கு அரசியல் கட்சிகள் அனுமதிக்கக்கூடாது எனக் குரல் எழுப்பி வருகின்றனர். தேசியப் பட்டியல் மூலமும் நாடாளுமன்றத்தில் அவர்களுக்கு நியமனம் வழங்கக்கூடாது என்ற குரல்களும் ஆங்காங்கே ஒலித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. இது மிகவும்

வரவேற்கத்தக்க சிறந்த முடிவு. காலம் கடந்து எடுக்கப்பட்ட முடிவாயினும், நாட்டுக்கு நன்மை பயக்கும் ஒரு முதல் முயற்சி.

இவ்விடயம் தொடர்பாகக் களனிப் பல்கலைக்கழகத்தின் வரலாறு மற்றும் சமூக விஞ்ஞான பீடத்தின் தலைவர் கல்கந்தே தம்மானந்த தேரர் குறிப்பிடுகையில், “பௌத்த பிக்குகளின் முக்கியமான பொறுப்பு என்னவெனில், தம்மைப் பின்பற்றுபவர்களின் மனத்தை மேம்படுத்துவதேயொழிய, அரசாங்கத்தை மாற்றுவதில்லை. இது எமது நோக்கமேயல்ல. இதைத்தான் புத்த பகவான் உபதேசம் செய்துள்ளார்” எனத் தெரிவித்துள்ளார்.

மிகிந்தலை ரஜமகாவிகாரையின் பிரதம விகாராதிபதி வலவக ஹெண்குணவேவ தம்மார்தன தேரர் ஒரு நிகழ்ச்சியில் பங்குபற்றியபோது தெரிவித்த கருத்தைப் பத்திரிகையில் படித்திருந்தேன். “எதிர்வரும் நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் மட்டுமல்லாது, எதிர்காலத்தில் வேறெந்தத் தேர்தல்களிலும் பௌத்த பிக்குகளைப் போட்டியிட அனுமதி வழங்கக்கூடாது என ஜனாதிபதி கோட்டாபய ராஜபக்ஷ விடம் கோரிக்கையொன்றை முன்வைக்கிறேன்” என்று அவர் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

பௌத்த குருமார்கள் அரசியலில் ஈடுபடக் கூடாது என்பது தொடர்பாகக் கண்டி மல்வத்த பீடத்தின் அனுநாயக்க தேரர் திம்புல்கும்புரே விமலதம்ம தேரர் பின்வரும் கோரிக்கையை முன்வைத்துள்ளார்: “அரசியல்வாதிகளுக்கு அறிவுறுத்துவதன் மூலமும், தங்கள் பொறுப்புகளை முறையாகச் செய்வதன் மூலமும் பௌத்த பிக்குகள் நாட்டுக்கும், மதத்துக்கும் ஒரு சிறந்த சேவையை வழங்கமுடியும். எமது பிக்குகள் அரசியல் காரணமாக மனக்கிளர்ச்சியுடன் செயல்படுகிறார்கள். உலகெங்கிலுமுள்ள பௌத்த பிக்குகளின் மரியாதையும், புகழும் பாதிப்படையத் தொடங்கியுள்ளன. எனவே, பிக்குகளை அரசியலில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டாம். பௌத்த பிக்குகள் அரசியலில் ஈடுபடக்கூடாதென்ற முடிவை எடுக்கவேண்டும். பௌத்த பிக்குகள் நாட்டின் தலைவர்களுக்குச் சரியான பாதையைக் காட்டவேண்டும்” அத்தோடு, அடுத்த நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் பௌத்த பிக்குகள் போட்டியிடுவதற்கு அரசியல் கட்சிகள் வாய்ப்பு வழங்கக்கூடாது என்றும் அவர் கேட்டுக்கொண்டுள்ளார். கண்டியின் அஸ்கிரிய பீடமும் பௌத்தக் குருமார்கள் அரசியலில் ஈடுபடக்கூடாது என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்துள்ளது.

நியாயமான இத்தகைய கோரிக்கைகளுக்குச் சகலரும் மதிப்பளிக்க வேண்டும். பௌத்த குருமார்கள் மதிப்புக்கு உரியவர்கள். அவர்களது நடத்தைதான், அவர்களது கௌரவத்தைப் பாதுகாக்கும். அவர்களது கௌரவம் பாதிக்கப் படாமல் இருக்கவேண்டுமாயின், அவர்கள் அரசியலில் ஈடுபடுவதைத் தவிர்த்துக்கொள்வதே சாலச் சிறந்தது. நாட்டில் பௌத்த தர்மத்தைக் காத்து வளர்ப்பதில் அவர்களுக்குப் பெரும் பங்கு உண்டு. பௌத்த தர்மம் முறைப்படி நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டால், நாட்டில் அந்திகளுக்கு இடம் இருக்காது. ஒவ்வொருவருக்கு ஒவ்வொரு நீதி என்பது இடம்பெறாது. எல்லோரும் சமம் என்பது உறுதியாகிவிடும். ஒருவர் உரிமையை இன்னொருவர் பறிக்கும் நிலை ஏற்படாது. நாட்டில் அமைதியும், சமாதானமும் தாமாகவே தழைக்கும். உலகின் பல்வேறு நாடுகளும் நமது நாட்டைப் பார்த்து வியக்கும். பாருக்குள் உயர்ந்த நாடுகளுள் ஒன்றாக எமது நாடும் சிறந்து விளங்கும்.

தேசியகீதம் பீரச்சினை

இலங்கையின் தேசியகீதம் இனிமையும், அழகும் நிறைந்தது. சிங்களத்தில் தேசிய கீதம் இசைக்கப்படும்போது, எவ்வாறு அது மனத்தையும், செவிகளையும் கவர்கிறதோ, அதைப் போலவே அது தமிழில் இசைக்கப்படும்போது, தமிழ், முஸ்லிம் மக்களையும் கவர்கிறது.

இலங்கையின் தேசிய கீதம் நீண்டகாலம் இரு மொழிகளிலும் அவ்வவ் நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஏற்ப இசைக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. திடீரென 2015 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னிருந்த அரசு, சிங்களத்தில் மட்டுமே தேசிய கீதம் பாடப்படவேண்டும் என்ற கருத்தைப் பல வடிவங்களில் வற்புறுத்தத் தொடங்கியது. அப்படியிருந்தும், தமிழ் நிகழ்ச்சிகள் சிலவற்றில் தமிழிலேயே தேசியகீதம் பாடப்பட்டமையை நான் பார்த்திருக்கிறேன். அந்தத் துணிச்சல் எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தந்தது.

2015இல் ஏற்பட்ட ஆட்சிமாற்றத்தின் பின்னர் இரு மொழிகளிலும் தேசியகீதம் பாடும் வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இலங்கையின் சுதந்திரதின விழாக்களில், விழாவின் தொடக்கத்தில் சிங்களத்திலும், முடிவில் தமிழிலும் தேசியகீதம் பாடப்பட்டது. அதற்கு யாரும் எதிர்ப்புக் குரல் எழுப்பவில்லை. அத்தகைய நிகழ்வுகள் உண்மையில் பாராட்டத்தக்கவையாக விளங்கின. நாட்டை நேசிக்கும் அனைவருக்கும் அத்தகைய செயல்பாடு மகிழ்ச்சியைத் தந்தது. கடந்த நாலரை வருட காலத்தில் தேசியகீதம் தொடர்பாக நாட்டில் எத்தகைய பிரச்சினைகளும் ஏற்படவில்லை.

ஆனால், புதிய அரசாங்கம் வந்ததும் வராததுமாகத் தேசியகீதப் பிரச்சினை விஸ்வரூபம் எடுத்துவிட்டது. புதிய அரசின் முக்கியஸ்தர்கள் மறுத்தாலும், மழுப்பினாலும், தேசியகீதம் சிங்களத்தில் மட்டுமே பாடப்படவேண்டும் என அவர்கள் உள்ளூர் விரும்புவதாகத் தெரிகிறது. தமிழிலும் தேசியகீதம் பாடப்படலாம் என்பதை, அரசுரீதியில் முழுமையாக ஏற்றுக்கொண்டு, உறுதியாகக் கருத்துத் தெரிவித்தவர், இராஜாங்க அமைச்சர் ஒருவர் மட்டுமே.

நம்நாட்டின் சில மூடஜன்மங்கள், இந்தியாவில் ஒரு மொழியில் தானே தேசியகீதம் பாடப்படுகிறது, ஏன் இலங்கையில் சிங்களத்தில் மட்டும் பாடப்படக்கூடாது என்று கேட்கின்றன. ஆனால், இந்தியாவில் பிராந்திய மொழியான வங்காள மொழியில்தான் தேசியகீதம் அமைந்துள்ளது. அதனைத்தான் இந்தியர்கள் அனைவரும் போற்றி வணக்கம் செய்கிறார்கள் என்பது, இந்த மூடஜன்மங்களுக்கு விளங்குவதில்லை. அது மட்டுமன்றி, உலகின் பல நாடுகளில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகளில் தேசியகீதம் பாடப்படுகின்றது என்பதையும் இந்த அறிவிலிகள் அறியார்.

அதேவேளை, சிங்களமும், தமிழும் இலங்கையின் அரசுகளும் மொழிகள் என்பதனையும் இந்நாட்டின் பேரினவாதிகள் உணராதவர்களாகவே விளங்குகின்றனர். இவர்களுக்கும், அறிவுக்கும் எட்டாப் பொருத்தம். இவர்களுக்கு மட்டும் மூளை என்பது வெறும் களிமண்ணால் ஆக்கப்பட்டதா என்பது தெரியவில்லை. அண்மையில் இலங்கையின் தமிழ்ப்பிரதேசம் ஒன்றில் திறந்துவைக்கப்பட்ட பெயர்ப்பலகை ஒன்றில் தமிழ் முதலில் இடம்பெற்றமை காரணமாக, மறுநாளே அது மாற்றப்பட்டுச் சிங்களத்துக்கு முதலிடம் வழங்கப்பட்டது. இதன் வாயிலாக, ஓர் அரசியல்வாதி, தமது பேரினவாத எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். நமது நாட்டில் பேரினவாதமும், அரசியலும் ஒருதாய் வயிற்றுக் குழந்தைகள் போலாகிவிட்டன. என்று இந்த இழிநிலை மாறுமோ, யாம் அறியோம் பராபரமே!

இந்த ஆண்டில் இடம்பெற இருக்கும் சுதந்திரதின விழாவின் போதுதான் அரசின் உண்மையான இலட்சணம் தெரியவரும். தமிழுக்கும் இந்நாட்டில் சுதந்திரம் உண்டா என்பது புரியவரும். அதுவரை காத்திருப்போம்.

சம கால கலக்கிய கழகங்கள்

“அகிலம்” வெள்ளிவிழா மற்றும் கலாபூஷணம் ராமசாமி பவளவிழா சிறப்புமலர் வெளியீடு
கலாபூஷணம் ராமசாமியின் அகிலம் வெள்ளி விழா, மற்றும் பவளவிழா சிறப்புமலர் வெளியீடு 19-01-2020 அன்று கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கத்தில் இடம் பெற்றது. இந்நிகழ்வில் அகிலம் சிறப்பு மலரை முன்னாள் அமைச்சர் மனோ கணேசனிடமிருந்து புரவலர் ஹாசிம் உமர் பெற்றுக் கொண்டார். நாட்டிய கலா மந்திர மாணவிகள் நாட்டிய நிகழ்ச்சி வழங்கினர். கலாகுரி வாசுகி ஜெகதீஸ் வரன், வீரகேசரி பிரதம செயற்பாட்டு அதிகாரி எம். செந்தில்நாதன், பேராசிரியர் தை.தனராஜ், சட்டத்தரணி இ. இராஜகுலேந்திரா, பேராசிரியர்கள் தில்லைநாதன், சோ. சந்திரசேகரன், துரை மனோகரன், முன்னாள் இராஜாங்க அமைச்சர் பி.பி. தேவராஜ். திருமதி சாந்தி நாவுக்கரசன் சிரேஷ்ட ஊடகவியலாளர் சண். விஸ்வநாதன் ஆகியோர் விழாவில் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

கொழும்பு கம்பன் கழகத்தின் வெள்ளி விழா

கொழும்பு கம்பன் கழகத்தின் வெள்ளிவிழா ஜனவரி மாதம் 31^{ஆம்} திகதி ஆரம்பமாகியுள்ளது. பெப்ரவரி 4^{ஆம்} திகதிவரை ஐந்து நாட்கள் இவ்விழா கோலாகலமாக நடைபெற ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. வெளிநாட்டிலிருந்து கலந்து கொள்ளும் அரசியற் பிரமுகர்களாக, மலேசிய நாட்டிலிருந்து டத்தோஸ்ரீ எம். சரவணன், புதுச்சேரி சட்டசபையின் சபாநாயகர் வி. பி. சிவக்கொழுந்து, பாரதீயக்கட்சி உறுப்பினர் இல. கணேசன் ஆகியோர் கலந்து கொள்கின்றனர். இவ்வாண்டு விழாவில் முன்னைய ஆண்டுகளின் கம்பன் விழா, இசைவிழா இறுவட்டுக்களும் வெள்ளிவிழா மலரும் வெளியிடப்படவுள்ளன. சமூக நிறுவனங்கள் சிலவற்றிற்கு நிதியுதவிகள் வழங்கப்படவுள்ளன. இவ்வருடத்திற்கான கம்பன் புகழ் விருதினை பின்னணிப் பாடகர் எஸ். பி. பாலசுப்பிரமணியம் பெறுகிறார்.

இவ்வாண்டு கௌரவத்துக்கு உரியவர்களாக உச்ச நீதிமன்ற நீதியரசர் எஸ். துரைராஜா, எழுத்தாளர் அ. முத்துலிங்கம், சட்டத்தரணி எம்.ஏ. சுமந்திரன், கிரிக்கட் வீரர் குமார் சங்கக்கார, அமைச்சின் செயலாளர் வே. சிவஞானசோதி, எல்லை நிர்ணய ஆணைக்குழு உறுப்பினர் ஏ. எம். நவ்றியா ஆகியோர் பெறுகின்றனர். இவ்வாண்டு அறக்கட்டளை பெறுபவர்களாக, பள்ளத்தூர் பழ. பழனியப்பன், கலாகுரி வாசுகி ஜெகதீஸ்வரன், கவிஞர் அஷ்ரப் சிஹாப்தீன், பேராசிரியர் ப. புஸ்பரட்னம், எழுத்தாளர் தீபச்செல்வன் ஆகியோர் பெறுகின்றனர்.

இளையோர் ஊக்குவிப்பாக பேச்சு, கவிதை, திருக்குறள் மனனப்போட்டி மற்றும் இஸ்லாமிய இலக்கியப் பேச்சுப்போட்டி ஆகியவற்றில் வெற்றி பெற்றோருக்கு பதக் கங்களும் பரிசில்களும் வழங்கப்படவுள்ளன.

கம்பன் விழா நிகழ்ச்சிகளாக, எழிலுரை, நாட்டிய அரங்கம், சுழலும் சொற்போர், வழக்காடு மன்றம், கவிநய அரங்கம், பட்டி மண்டபம், சிந்தனை அரங்கம், கவியரங்கம், இலக்கிய ஆணைக்குழு, கருத்தரங்கம், நாடக அரங்கம் ஆகிய நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறவுள்ளன. விழாவில் அறிஞர்களான, நல்லி குப்புசாமி செட்டி, திருமதி பாரதி பாஸ்கர், திருமதி கெ. சுமதி, டாக்டர் பிரியா ராமச்சந்திரன், புலவர் இ. ரெ. சண்முக வடிவேல், புலவர் மா. இராமலிங்கம், கலைமாமணி கவிஞர் பிறை சூடன், பாரதி கிருஷ்ண குமார், எம். சண்முகம், முனைவர் இரா. மாது, பேராசிரியர் ரி. ரெங்கராஜா, திரு. தி. திருநந்தகுமார், க. குமாரதாசன், ஜெ. ஜெயராம், ஆகியோரும் நம்நாட்டைச் சேர்ந்த பிரமுகர்கள் பலரும் கலந்து கொள்வார்கள். விழா நடைபெறும் ஐந்து நாட்களும் புத்தகக் கண்காட்சியும் இடம்பெறும்.

●●●

கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கம் நிகழ்த்திய தமிழிசை விழா

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம் நடத்திய தமிழிசை விழா ஜனவரி 24,25,26ஆம் திகதிகளில் மிகச்சிறப்பாக நடந்தேறியுள்ளது. தினமும் மாலை ஐந்து மணிக்கு ஆரம்பமாகி இரவு எட்டு மணி வரை நடைபெற்ற இவ்விழாவில் ஈழத்துப் பிரபலமான சங்கீதக் கலைஞர்கள் கலந்து சிறப்பித்தனர். இந்நிகழ்வில் சிறப்பு விருதுகளும் வழங்கப்பட்டன. தமிழிசைச் சிறப்பிதழும் வெளியிடப்பட்டது. இந்நிகழ்வில் சாதனையாளர் கௌரவம் கட்டல மற்றும் அரங்கேற்றுக் கலைகள் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் கலாநிதி அருணாந்தி ஆரூரன் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. தலைக்கோல் விருது கலைச்சுடர் சண்முகரத்தினம் சண்முகராகவன் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. தமிழிசைப் போட்டிகளுக்கான பரிசளிப்பும் இடம் பெற்றது. போட்டியில் முதற் பரிசுகள் பெற்ற மாணவர்களான செல்வி நந்தகோபால் அக்சலா, செல்வி நந்தினி சுவாமிநாதன் சர்மா, செல்வி சிறிவர்சினி சந்தியானந்தன், ஆனந்த நாராயணன் ஆகியோரின் இசையும் இடம்பெற்றது. அதுபற்றிய அறிமுக உரையை தமிழ்ச்சங்கத்தின் நிர்வாக உறுப்பினர் ஆழ்வாப்பிள்ளை கந்தசாமி நிகழ்த்தினார். சங்கத் தலைவர் ஆ. குகமூர்த்தி, செயலாளர் மு. மனோகரன் மற்றும் நிர்வாக உறுப்பினர்கள் பேரவை உறுப்பினர்கள் முன்னின்று இவ்விழாவைச் சிறப்புற நடத்தினர்.

●●●

அறிவோர் ஒன்றுகூடலில் பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம்

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் 26-01-2020 அன்று நடத்திய அறிவோர் ஒன்றுகூடல் நிகழ்வில் பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம் அவர்கள் 'அண்மைக்கால அறிவார்ந்த நூல்களின் தொனிப்பொருள்' என்னும் தலைப்பில் உரையாற்றினார். இந்நிகழ்விற்கு கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கப் பேரவை உறுப்பினர் திரு. எஸ். இந்திரகுமார் தலைமை தாங்கினார்.

அறிவோர் ஒன்றுகூடல் நிகழ்வில் செங்கதிரோன் த. கோபாலகிருஷ்ணன்

கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கம் 08-01-2020 அன்று நிகழ்த்திய அறிவோர் ஒன்று கூடல் நிகழ்வில் திரு. செங்கதிரோன் த. கோபாலகிருஷ்ணன் 'நினைவலைகள்: நீலாவணன்' என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினார். இந்நிகழ்விற்கு கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கப் பேரவை உறுப்பினர் ஞானம் ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன் தலைமை தாங்கினார்

○○○

வாசகர் பேசுந்ாரர்

அகவை எழுபதைக்கண்டவன் என்ற வகையில் வைரமுத்துவின் மயான காண்டம் பார்த்து இளம் வயதில் அழுததும் விடிய விடியக் கூத்துப்பார்த்ததுமான நினைவலைகளில் என்னை நீந்த வைத்திருக்கிறது 'கலியுகக் காண்டம்'. தவிர்க்க முடியாத கால மாற்றத்தின் விளைவாக றுக்கப்பட்ட கலை வடிவத்தையும் கலைஞர்களின் ஆற்றாமையையும் அழகாக, அற்புதமாக, நாடக பாணியில் வடித் தெடுத்திருக்கிறது அமரர் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப்போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்ற இந்தக்கதை. கதாசிரியரின் கணைகள் எழுத்தாளர்களுக்கான விருதுகள் மீதும் பல்கலைக்கழக அசமந்தப்போக்கின் மீதும் கூடப்பாய்ந்திருப்பதும் இன்னொரு சிறப்பம்சமாகும்.

விருதுகளுக்கு விண்ணப்பிக்காத புனைகதையாளன் என்றளவில் விருது குறித்த கதாசிரியரின் கருத்தை வழிமொழியும் அதேவேளை பல்கலைக்கழக அசமந்தம் குறித்துக் கூறுவதை துறைசார் அறிஞரிடமும் கலைஞரிடமும் விட விழைவதோடு கதாசிரியரையும் கதையைத் தேர்ந்தெடுத்த 'ஞானம்' மாசிகையையும் பாராட்டுவதிலும் பெரு மகிழ்ச்சி கொள்கிறேன்.

வே. தில்லைநாதன், திருகோணமலை

பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராஜா அவர்களது நேர்காணல் வாசித்தேன். பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் துறைதோய்ந்த பேராசிரியர், நவீன இலக்கியத்திலும் பரிச்சயமுள்ளவராக இருப்பது வியப்புக்கு உரியது. அவரிடம் இன்னும் விரிவான நேர்காணலைப் பெற்றிருக்கலாம் போலத் தோன்றுகிறது. நேர்காணல் தந்த பேராசிரியருக்கும் அவரது நேர்காணலைப் பிரசுரித்த ஞானத்திற்கும் பாராட்டுக்கள். பேராசிரியர் சபா ஜெயராசாவின் 'இலக்கியவடிவமாகும் திறனாய்வு' கட்டுரை இலக்கிய ஆர்வலருக்கு புதிய கருத்தினைத் தருகிறது; பயனுடையது. பிரமிளா பிரதீபனின் 'மாட்டியா' ஒரு வித்தியாசமான சிறுகதை. அவர் தேடிப்படிக்க வேண்டிய ஒரு எழுத்தாளராகத் தன்னை இனங்காட்டி வருகிறார். கவிதைகள் எல்லாமே சிறப்பாக இருந்தன

-சமரபாகு சீனா உதயகுமார்

ஐனவரி இதழ் பார்த்தேன். தங்களின் ஆசிரியர்பக்கம், ஆசையைத் தெரிவித்துள்ளீர்கள். தமிழனிடம் இல்லாததைப்பற்றி எப்படிச் சொல்வது! வீடு எரிந்தாலும் என்ன, பீடிக்கு நெருப்பு கிடைத்ததையே நினைப்பவன் ஆயிற்றே.

சோ. ப. வின் 'இழப்பு' ஒருகணம் திரும்பிப் பார்க்க வைத்தது. இந்தச் சமூகம் இழந்து நிற்கும் பாரம்பரியம்.

நீண்ட நாட்களின் பின் அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் உரிய சிறிக்கந்தராசா அவர்களின் ஆழ்ந்த கட்டுரை கண்டேன். அருமையாய் இருந்தது. தமிழில் இலக்கணம் தவறாது எழுத்துப் பிழையில்லாத படைப்பாளி அவர். சோ.ப. தொடர்வார் என எண்ணுகிறேன். அப்போதுதான் நமக்கும் விருந்து கிடக்கும்; நம்பாக்கியம் எப்படியோ? ஆசி. கந்தராசா - அவர் தனித்துவமான பார்வையும் தெளிவும் பரந்துபட்டவை. புதிய புதிய செய்திகள் அவர்தரும் பாணி வித்தியாசமானவையும் நாம் தோதவைவும் ஆகும்.

வழமையான 'எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்கள்' ' நம்பிக் கெடுவதைவிட, நம்பாமல் கெடுவது பரவாயில்லை என்கிற பேராசிரியரின் கூற்று இதயத்தின் வேதனைக் குரலாகத் தெரிகிறது. மலையகப் பல்கலைக்கழகம் - நம்பகமான தலைமை- அதை வழங்க அவர் குறிப்பிட்டிருக்கும் இருவருமே சிறந்தவர்கள். ஆனால் அரசியல் நோக்கங்கள் அதை நிறைவேற்ற வேண்டுமே!

- மா. குலமணி, நயினாதீவு

பண்டிதர் ச.வே.பஞ்சாட்சரம் அவர்களின் மின்னஞ்சல் முகவரியையும் பிரசுரித்திருக்கலாமே என்று திருக்கோணமலையிலிருந்து ஒரு வாசகர் கேட்டிருந்தார். தொலைபேசியில் கதைப்பதென்பது மின்னஞ்சலில் தொடர்புகொள்வதைவிடவும் பணச்செலவு மிக்கதுதான். என்ன செய்வது பண்டிதர் ச.வே.பஞ்சாட்சரம் ஐயாவிடம் மின்னஞ்சல் முகவரி இல்லை. அவர் உறவினரின் மின்னஞ்சல்களின் வழியாகவே என்னுடன் இடைக்கிடை தொடர்புகொள்வார். வாசகரின் அக்கறைக்கு மதிப்பளிக்கும் பொருட்டு பண்டிதர் ச.வே.ப.வின் தபால் முகவரியை இங்கு தருகின்றேன். விரும்பியவாறு தொடர்புகொள்க. மகிழ்வுறுவார். Poet S.V.Panchadcharam, 52, Tedford Drive, Scarborough, Ontario, MIR 1M3, Canada.

- நூலகர் என்.செல்வராஜா

சமீபகிருத நன்விழாழிகள்

(03) காரியத்தைத் தொடங்குமுன் பலநடவைகள் சந்திக்கவேண்டியவை....

சாணக்கியர் உலகப் புகழ்பெற்ற அரித்த சாஸ்திர மற்றும் நீதி சாஸ்திர நூல்களைத் தந்தவர். மூன்றாம் அல்லது நான்காம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த இவர் மௌரிய பேரரசு மன்னர்களுக்கு ஆசிரியராக விளங்கியவர். இவருடைய **நீதிசாஸ்திர** நூலிலே, எந்தவிடாக காரியத்தைச் செய்யமுன்னரும் ஒருவர் பலநடவைகள் சந்தனை செய்ய மனதில் நிறுத்தவேண்டிய விடயங்களை மிக நுட்பமாக நிரூபித்தயுள்ளார். அவையாவன :

- (1) நான் யார்?
- (2) என்னுடைய சக்தி எத்தகையது?
- (3) என்னுடைய வருமானம் மற்றும் செலவீனங்கள் யாவை?
- (4) என்னுடைய நண்பர்கள் யாவர்?
- (5) எத்தகைய தேசம் (எத்தகைய இடம்) இது? காரியத்தைச் செய்வதற்கான இடமா?
- (6) எத்தகைய காலம் இது? காரியத்தைச் செய்ய உகந்த காலமா?

ஏழாம் கா கால: காநி சி.குாணி கொ செப: கள வ்யயாழள |
கயபாஹம் கா ய செ ஸகநிநிதி விஜ்யம் ஜஹுஜஹு: ||
எட்டாம் க: கால: கானி மித்ராணி கோ தேஸ: கௌ வ்யயாக்மௌ.
கஸ்சாஹம்' கா ச மே ஸக்திரிதி சிந்தயம்' முஹூர்முஹூ:

(04) பராக்கிரமம் தரும் அங்கீகாரம்...

இ(வ்)தோபதேசம் என்னும் உபதேச நூலானது **விஷ்ணுசர்மா** என்னும் பண்டிதரால் சுதர்சனன் எனும் அரசனுடைய குமாரனுக்கு அரசியல் உணரும்பொருட்டு உபதேசம் செய்தபோது கூறப்பெற்ற நூலாகும். பல உபதேசங்களை, விலங்குகள் மற்றும் மனிதர்களை உள்ளடக்கிய கதைகளுக்கிடாக இந்நூல் கூறுகின்றது. இந்த உபதேசங்களிலே பராக்கிரமத்தின் அடையாளம் பற்றி சங்கத்தை எடுத்துக்காட்டி உபதேசிக்கப்பெற்றுள்ளது. சங்கத்துக்கு காட்டிலே எந்தவிடாக பட்டாபிஷேகமும் நடைபெறவில்லை. சங்கத்தைக் காட்டி

அரசனாக்க எந்தவிடாக சமஸ்காரமும் நடைபெறவில்லை. சங்கமானது தனது செய்கைகளினாலும் அதன் பராக்கிரமத்தினாலும் காட்டின் அரசனாக விலங்குகளுக்கு இடையிலே அங்கீகாரம் பெற்றது. அறிவிப்புகள், பட்டங்கள், பரிசளிப்புகள் போன்றவற்றைவிட செய்கையின் அங்கீகாரம் இந்த பாலிலே உபதேசமாகக் கூறப்பெற்றுள்ளது. இதோபதேசத்தை தம்முடைய யாழ்-சன்னாகத்தைச் சேர்ந்த **அ. நாகநாத பண்டிதர்** மொழிபெயர்த்தார். இந்த மொழிபெயர்ப்பை சன்னாகம் **அ. குமாரசுவாமிப்புவர்** 1920^{ம்} ஆண்டு அச்சேற்றினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஏழாம் நாஹிஷெகொ ந ஸம்ஹார: வலிஹஸ்ய க்ரியதெ வநெ |
விக்யாஜிபுதஸுதஸ்ய ஹ்யஸெவ சுமெஹுதா ||

எட்டாம் நாயி'ஷெகொ ந ஸம்'ஸ்கார:
ஸம்'ஹஸ்ய க்ரியதெ வநே
விக்ரமார்ஜிதஸுத்தவஸ்ய
ஸவயமேவ ம்ரு'கேந்தூரதா

ஒவ்வொரு :
நன்றி - இணையம்

